வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்

T14881
R005E01
T.14881

'தமிழ்க் கடல்'

ா. இளங்குமரன்

வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்

"தமிழ்க்கடல்"
இரா. இளங்குமரன்

திருக்குறள் பேரவை, தஞ்சாவூர்.
வெளியீடு–3

நூலின் பெயர்	:	வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்
நூலாசிரியர்	:	'தமிழ்க்கடல்' இரா. இளங்குமரன்
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு	:	முதல் - சனவரித் திங்கள் 1995
பதிப்புரிமை	:	திருக்குறள் பேரவை, தஞ்சாவூர்
தாள்	:	10.5 கி. கி. வெள்ளைத்தாள்
தாளின் அளவு	:	கிரெளன் 1 × 8
பக்கம்	:	14 + 138
அச்சிட்டோர்	:	மாணிக்கம் அச்சகம், தஞ்சாவூர்
விலை	:	ரூ 20/-
படிகள்	:	1000
பொருள்	:	வாழ்வியல் நெறிகள்

உள்ளுரை

பக்கம்

நூல் வருமுறை

அணிந்துரை

பதிப்புரை

வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்

1.	பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள ?	1
2.	புகழ் புரிந்த இல்	3
3.	காலத்தினால் செய்த நன்றி	5
4.	எழுமை எழு பிறப்பும்	9
5.	ஏதிலார் குற்றம் போல்	13
6.	தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்	15
7.	உண்ணாமை வேண்டும் புலா அல்	17
8	வஞ்ச மனத்தான்	21
9.	பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த	23
10.	'நில்லா தவற்றை	26
11.	ஊழிற் பெருவலி யாவுள	28
12.	யாதானும் நாடாமல்	34
13.	ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி	36
14.	தினைத்துணையாம் குற்றம்	39
15.	தேரான் தெளிவும்	41
16.	ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும்	44
17.	பழுதெண்ணும் மந்திரி	47
18.	விரைந்து தொழில் கேட்கும்	49

19. பேராண்மை என்பதறுகண் 52

20. தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும் 55

21. ஒன்னார் அழுத கண்ணீர் 58

22. ஒருமைச் செயலாற்றும் 60

23. உண்ணற்க கள்ளை 62

24. ஈன்றாள் முகத்தேயும் 65

25. அற்றார்க்கு ஒன்று 68

26. சொல்லப் பயன்படுவர் 71

27. கண்டு கேட்டு 74

வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ? 77

நூல் வருமுறை

திருக்குறள், 'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்' கூறும் நூல் அது தோன்றியது தமிழ் மண்ணில்தான். ஆனால்,

'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக"
என்னும் தன் இலக்கணத்திற்குத் தானே இலக்கியமாய் வையகப் பரப்பெல்லாம் வளைத்துக்கொண்டு கிளைத்துத், தண்ணிழல் பரப்பும் நிழலாயிற்று அது.

"ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு"
என எழுவாயில் முழங்கிய முழக்கம், நூற்பொது முழக்கமாகும்;

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்"
"உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்"
"எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு"
"உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான்"
"பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம்"
"சுழன்றும் ஏர்ப்பின்ன துலகம்"
— இவ்வாறு 'உலக உலா' ஒன்றா? இரண்டா? திருக்குறளில்,

உலகம், உலகு என வருவன 51 இடங்கள்.
வியனுலகம் வரும் இடங்கள் 2.
ஞாலம் வரும் இடங்கள் 5.
வியன்ஞாலம் வரும் இடம் 1.
வைப்பு, வையம், வையகம் என வரும் இடங்கள் 19.

இவற்றுள், வியனுலகம் வியன்ஞாலம் என்பன பேரண்டம் என்னும் பொருளன. இன்னும், உலகப் பொதுமைக் குறிப்பின எண்ணற்றன திருக்குறளில் உள்ளன.

"வளிவழங்கும் மல்லல்மா ஞாலம் கரி" என, உலகச் சான்றையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டிப் பார்த்து, உண்மை காண ஏவுவதும் வான்குறளாகும்!

திருக்குறளை மேல்வைப்பாகக் கொண்டு எழுந்த நூல்கள் பல. அதனை, மேற்கோள் காட்டி நடையிட்ட நூல்கள் அன்றித் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் வேறு நூல்கள் காணற்கு அரிது. 1330 குறள்களுக்கும் சான்று காட்டிய 'திருக்குறள குமரேச வெண்பா'வும், பெரும்பாலும் தொன்மக் கதைகளே வைப்பாகக் கொண்டதாயிற்று! இற்றை நடைமுறை வாழ்வுக்கு உலகம் தழுவிய வரலாற்றுச் சான்றுகளையே குறள் நெறிக்குச் சான்றாகக் கொண்டு வெளிப்படுவது 'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்' என்னும் இந்நூலாகும்

தமிழ் மண்ணில் தோன்றியது குறள் எனினும், அதன் தனியுயர் பார்வை உலகளாவியதே என்பதை மெய்ப்பிக்கும் சான்றாக வருவன இத்தொகுதியில் அமைந்துள்ள வரலாற்றுக் காட்சிகள். இதன் இரண்டாம் தொகுதியும் எழுதி முடிக்கப் பட்டது. மூன்று நான்கு எனத் தொகுதிகள் தொடரவும் ஆகும். குறிக்கோளொடு பார்ப்பின் ஒவ்வொரு குறளுக்கும் உலகியல் நடைச்சான்று உண்டு என்பது மெய்யாகும்.

இத்தொகுதிகளின் மூலப் பொருட் சான்றுகள் முழுதுலகும் தழுவியவை. இடமும் காலமும் கடந்து, "பிறப் பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்னும் பெருநெறிப்பட்ட குறளுக்குத் தகவே அமைந்தவை.

நிகழ்ச்சி அல்லது காட்சி அல்லது வரலாறு ஒன்றனைக் காட்டி, "இத்தகு காட்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ? என்னே! என்னே! என்று வியந்து நின்றாரோ? அதனால், 'இந்தக்' குறளைச் சொன்னாரோ? என்னும் கட்டொழுங்கில் அமைவன இச்சான்றுகள்.

இதன் நடை, உரைநடையா? பாநடையா? உரைப்பா நடையா? எல்லாம் பின்னிப் பிணைந்த '**உரைவீச்சு**' நடை எனல் அமையும்!

''வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்" என்பது, **நெய்வேலி, உலகத் தமிழ்க் கழகச் சார்பில் நிகழும் திருவள்ளுவர் கோட்டத் தொடர் பொழிவுத் தூண்டலாயிற்று. அத்தொடர்**, தொடர்ந்தே நிகழ்கின்றது நூலாக்கமும் தொடர்ந்தே நிகழ்-கின்றது முதல் இரண்டு தொகுதிகளின் உருவாக்கம் நிறைந்த அளவில், அதனைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகப் பொருளாக்கும் வகையில் ஆச்சீட்டுப் பொறுப்பை அவாவினார் **அருமை இசைஞர். அன்புச்செம்மல், தஞ்சைத் திருக்குறள் பேரவைச் செயலர் திருமலி பழநிமாணிக்கனார். இந்நூல் தூண்டலும் துலங்கலுமாக விளங்கும் இப்பெருமக்களுக்கு** நெஞ்சார்ந்த நன்றியன்.

"திருக்குறள் நம் வாழ்வியலுக்குத் தகுவதா?" என்று அதன் பொருள் திறம் அறிந்தோர் ஐயுறார். தம் இயலாத் தன்மையை அதன் மேல் ஏற்றிச் சொல்வார், உலகளாவிய சான்றோர் சான்றுகள் கண்டேனும் மீள்பார்வை பார்க்கவும், மேன்மைக் குறள் வாழ்வு மேற்கொள்ளத்தக்கதே என முடிவு எடுக்கவும், "உலகுக்கென அமைந்த ஒரு நூல் திருக்குறளே" எனத் தேர்ச்சி கொள்ளவும்–இத்தொகுதிகள் கட்டாயம் தூண்டுமென நம்புகின்றேன்.

வாழிய வள்ளுவம்! வாழிய வையகம்!

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை,
அல்லூர்
திருச்சி மாவட்டம்-620 101.

தமிழ்த் தொண்டன்,
இரா. இளங்குமரன்
5—12—93.

உ
சிவ சிவ

தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்

குன்றக்குடி-623 206
ப. மு. தே. மாவட்டம்

அணிந்துரை

புலவர் இராமு. இளங்குமரனார் சிறந்த அறிஞர். வள்ளுவத்தைப் பலகாலும் பயின்றவர்; அனுபவித்தவர் இளங்குமரனார் அவர்கள் "வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்" என்ற எளிய கதை வடிவில் திருக்குறளுக்கு விளக்கம் எழுதியுள்ளார். ஒரு திருக்குறள், அதற்கேற்றாற்போல் ஒரு சிறுகதை. நல்ல முயற்சி திருவள்ளுவரின் ஆண்டு கருதிக் கிழவர் ஆக்கி விட்டார். திருவள்ளுவக் கிழவரின் பயணம் தொடர்கிறது.

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள" என்ற திருக்குறளுக்கு, பெல்சிய நாட்டுப் பெண்கள் தமது கணவன்மாரைத் தமது முதுகில் சுமந்து சென்ற வரலாறு எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. "மனத்தொடு மனம் பேசின்" என்ற சொற்றொடர் உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. 'கற்பு' கற்பிக்கப் பெறுவதில்லை. கற்றுக் கொள்ளப்படுவது' என்ற வரி மகளிர் உலகத்தின் கவனத்திற்கு உரியது.

"ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்"

என்ற திருக்குறளுக்குச் சீன நாட்டு எரிமலை வெடித்ததைச் சான்றாக வைத்து" "ஆக்கமும் கேடும் ஆக்கும் இயற்கை" என்று எழுதியிருப்பது மிகவும் சிறப்பு. ஊழுக்கு இயற்கை என்று பொருள் கொள்கிறார் போலும். இது ஆய்வுக்குரிய செய்தி.

ஐயர் ஏடு தேடி பெற்ற வரலாற்றைச் சுவைபட எழுதிய துடன்.

"கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்றாற்றும் கொல்லோ உலகு"

என்ற திருக்குறளுடன் இணைத்துக் கதையை முடித்திருப்பது மிகவும் சிறப்பு.

திருக்குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைத் தூய்மையை விளக்குகின்றார். இதற்கு நூலாசிரியர் பயன் படுத்தியுள்ள திருக்குறள்,

"இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்"

என்பது. நாள்தோறும் அடுத்த வீட்டவர் கொட்டிய குப்பையை அள்ளிக் கொட்டிய அற்புதச் செயலை இன்று செய்வார் யார்? இக்கதையில் "வன்மை மென்மைக்கு நாணித் தோற்றது'' என்ற அறிவுரையையும் கூறியுள்ளார்

சின்னஞ்சிறு குழந்தையாக இருந்த சர். ஐசக் நியூட்டன் இளமையிலேயே புவியீர்ப்பு ஆற்றலைக் கண்டுபிடித்த செய்தியை,

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து" [தேர்க்கு

என்ற திருக்குறள் வழி விளக்கியிருப்பது மிகவும் அருமை

அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவன் ஆபிரகாம் அன்பு வழியிலேயே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினான் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக,

"பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து"

என்ற திருக்குறளை எடுத்துக் காட்டியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

"அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு"

என்ற திருக்குறளை மையமாகக்கொண்டு குருதிக் கொடையை விளக்கி எழுதியிருப்பது அற்புதம் இந்தக் கதையில் மொழி வளம் கொழிக்கிறது

"உயிர்க்கு உறுதியாம் குருதியை உவந்து வழங்கின!
குலமும் இல்லை; குடியும் இல்லை;
சாதியும் இல்லை; சமயமும் இல்லை;
மொழியும் இல்லை; எதுவும் இல்லை.
இருந்ததெல்லாம் ஒரே ஓர் இரக்கம்—உருக்கம்!"

என்ற வரிகள் கற்போர் நெஞ்சத்தைக் கவரும் தகையன.

திருக்குறள் கருத்துக்களை எளிதில் மக்களிடம் பரப்ப, புலவர் இராமு இளங்குமரனார் மேற்கொண்ட முயற்சி நன் முயற்சி. மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. பயனுடைய முயற்சி. தமிழ்நாடு, புலவர் இராமு. இளங்குமரனார் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது.

புலவர் இராமு. இளங்குமரனார் அவர்கள் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து இது போன்ற பல படைப்புக்களைத் தரவேண்டும் என்பது நமது விருப்பம்.

இன்ப அன்பு

நாள்: 1—2—95 -அடிகளார்

அணிந்துரை

முனைவர் ஔவை நடராசன்
துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

நூலாசிரியர் திறம், நூலின் சீர்மை, நூற்பொருளின் மாண்பு என்ற மூன்று தகுதிகளால் ஒரு நூல் சிறப்பெய்தும் என்பர். புலவர் இளங்குமரனார் நுண்மாண் நுழைபுலப் பன்மாண் புகழ் சான்றவர். திருக்குறளுக்கே தம்மை ஆட்படுத்திக்கொண்ட திறத்தால் திருக்குறள் வாழ்வகம் அமைத்துத் தமிழ் முனிவராய் ஒளிர்கின்றார். செழுந்தமிழ்ப் புலமைச் சீர்த்தி நிரம்பிய நம் புலவர் பன்னூலாசிரியர். இன்றைய தமிழ் மக்களுக்கு வாய்த்த அருங்கலைச்செல்வர். அருப்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருகன் எனலாம்.

பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வாளர்களுக்கு அரும்பொருள் சுரக்கும் ஊற்றாகத் திருக்குறள் திகழ்கிறது. தமிழ் மாமறையை ஓதி உணரவேண்டுமென்பது தமிழ் மக்களின் இன்றியமையாக் கடமையாகும்.

வையகம் தழுவிய வாழ்வியல் என்ற பொருண்மையில் உலகச் செய்திகளை ஒருங்கிணைத்து அவற்றுக்குப் பொருந்துமாறு திருக்குறள் அமைவதை ஆசிரியர் அழகுறச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். "ஒவ்வோராண்டும் சனவரித் திங்கள் பத்தொன்பதாம் நாள் பெல்சிய நாட்டிற்குப் "பெண்டிர் விழா" எனப்படும் பெருவிழா அமைதல் உலகறி செய்தி. இத்தகு பெண்டிரை வள்ளுவக்கிழவர் கண்டாரோ! என்னே பெருநிலை! என்னே பெருநிலை என்று வியந்து நின்றாரோ?

அதனால், "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மையுண்டாகப் பெறின்" என்றாரோ?" இவ்வாறு ஐம்பத்தேழு திருக்குறட்பாக்கள் நிகழ்ச்சி விளக்கம் பெறுகின்றன ஐம்பத்தேழு நாளுக்கும் கிழமைக்கும் இந்நூல் உரியதாதல் வேண்டுமென்று ஆசிரியர் கருதியதாகத் தெரிகிறது. கிழமை தோறும் திருக்குறள் என்னும் நெறியில் அமைந்த இந்நூல் நன்னூல் ஆகும். வரைந்த ஆசிரியர் புலவர் இளங்குமரனாரும் வெளியிடும் தஞ்சைத் திருக்குறள் பேரவையினரும் பாராட்டுக்குரியவராவர்.

வாழ்க தமிழ்! வெல்க திருக்குறள் நெறி!

தஞ்சாவூர்
10—1—95

ஔவை நடராசன்

பதிப்புரை

பேரன்பின் இனியீர், வணக்கம்.

'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்,' என்னும் இந்நூல், தஞ்சைத் திருக்குறள் பேரவையின் மூன்றாம் வெளியீடாகும்.

திருவள்ளுவரின் வாழ்வியல் நெறிகளை இளைஞர் முதல் பெரியோர் வரையுள்ள எல்லோரும் நன்கு அறிந்து, தம் வாழ்வில் கொண்டு ஒழுக வேண்டும் என்பது என் ஆவல். தமிழகத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத வகையில் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்து வரும் தமிழ்க்கடல் இரா. இளங்குமரனார் அவர்களிடம் என் உள்ளக் கருத்தைக் கூறி, பேரவையில் வெளியிட ஒரு நூல் எழுதித்தாருங்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டேன். என் உள்ளத்தைத் தெளிவுற உணர்ந்து கொண்ட தமிழ்க்கடல் அவர்கள், உலகத்தின் நடைமுறைச் செய்திகளை எளிமையாக - இனிமையாக நல்ல தமிழில் எடுத்துக்காட்டி, திருக்குறள் கருத்துக்களைப் படிப்போர் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கும் திறனோடு 'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்' என்னும் செம்மாந்த நூலை இயற்றி வழங்கினார்கள்

அவர்தம் தூய்மையும் துவளாப்பணிகளும், அறிவார்ந்த செயல்களும் என் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்தன. அவர்கள் வழங்கிய 'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்' என்னும் நூலை வெளியிடுவதில் திருக்குறள் பேரவை பெருமையும் பெருமிதமும் கொள்கிறது. தமிழ்க்கடல் அவர்கள் அறிவார்ந்த மக்கட் பேறுகளில் நல்லிடம் பெறுகின்றார்கள். நாமும் நாடும் உலகும் நன்றிக்கடன் ஆற்றுவோம்.

நூல் பேரவையின் வெளியீடாக வருவதற்கு நம் பேரவையின் தலைவர், குறள் நெறிச் செல்வர் சி. சுப்பிரமணியம் செட்டியார் அவர்கள் உருபா ஐயாயிரம் வழங்கி உதவி புரிந்தார்கள். அவர்களின் தன்னலங் கருதா உள்ளத்திற்குத் திருக்குறள் பேரவை என்றும் நன்றியோடு விளங்கும்.

குறள்நெறிச் செல்வர் சி. சுப்பிரமணியம் செட்டியார் அவர்கள், திருவள்ளுவர் தம் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும், குறள் நெறிகளைப் பரப்புவதற்கென வழங்கும் கைகளும், தொண்டு செய்வதற்கென துவளாது நடக்கும் கால்களும் கொண்ட பெருமகனார் ஆவார். அவர்தம் கைமாறு கருதாத் தொண்டினைப் போற்றுவோம்.

திருவள்ளுவர் நெறிகளை நாடுமுழுமையும் வாரி வழங்கி வரும் நம் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் ஒளவை நடராசன் அவர்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் அணிந்துரை வழங்கி நூலுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நம் பேரவையின் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

நூலை அழகிய வடிவில் அச்சிட்டு, காலத்தில் வழங்கி உதவிய மாணிக்கம் அச்சகத்தார்க்கும், காலங் கருதாது வந்து 'மெய்ப்புத்', திருத்தம் செய்து பேருதவி புரிந்த புலவர் ஆ. இராமசாமி அவர்களுக்கும் பேரவையின் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்'. என்னும் இந்நூல் மிக இனிமையான நூல். இளைஞர்களும், பெரியோர்களும் படித்து பயன் பெறவேண்டும். குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் பதிந்திட வேண்டும் என்பதற்காகத் திருக்குறள் பேரவை இந்நூலை வெளியிட்டு மகிழ்கிறது.

எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெறுதல் வேண்டும்.

தங்கள் அன்புள்ள,

[signature]

5—2—95
தஞ்சாவூர்

செயலர்

வையகம் தழுவிய வாழ்வியல்

1. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள ?

பெல்சியத்தின் தலைநகர் புருக்சேல் !

அது பகைவர் முற்றுகைக்கு ஆட்பட்டது.

வலிய முற்றுகை !

வன் கொடுமைத் தாக்குதல் !

நகரமே முழுமையாகக் கோட்டை கொத்தளங்களுடன் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது.

ஒருவரும் வெளியேறிச் செல்ல இயலா நிலை !

முற்றுகைப்பட்டு முற்றாக ஒழிந்து போகும் நிலை.
படைத்தலைவன் நினைத்தான்.

பரிவொடும் நினைத்தான்.

"போரழிவில் போரின் பொருளும் அறியா மழலையரும்

இளையரும் இறந்துபடவேண்டுமா ?

போரில் பங்கிலா மகளிர்தாமும் இறந்துபட வேண்டுமா ?

வேண்டா ! வேண்டா !"

என்று நினைத்தான்.

"குழந்தையர் இளையர் மகளிர் ஆகியோர் கோட்டையை விட்டு வெளியே செல்லலாம். வேண்டும் இடம் செல்லலாம் ;

செல்லும்போது அவர்கள் விரும்பும் பொருளைத் தாமே எடுத்துச் செல்லும் அளவு எடுத்தும் செல்லலாம்." என்றான்.

மகளிர் கூடி எண்ணினர் !

மாநாடு கூட்டியா பேச முடியும் - உயிருக்கு மன்றாடும் போதில் !

மனத்தொடு மனமாய்ப் பேசினர்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தலையிலோ முதுகிலோ ஒரு பொருளைச் சுமந்து கொண்டு சென்றாள்.

சுமைப் பொருள் கண்ட தலைவனும் திகைத்தான்
காவல் வீரரும் திகைத்தனர்.

தந்த ஆணையைத் தடுத்து நிறுத்தல் அறமன்று என்று தன்னைத் தடுத்துக்கொண்டு தான் தந்த சொல்லைக் காத்தான் பகைவன் எனினும் பண்புசால் பெருமை வீரன்! என்ன கொண்டு சென்றனர் பெண்டிர்?

அவரவர் கணவன்மாரைச் சுமந்து சென்றனர்.

அவர்கள் விரும்பும் பொருள்கள் அவர்கள் கணவரினும் உயர் பொருள்களாக இல்லை என்பதை மெய்ப்பித்தனர்.

மகளிர் துணிவும் அறிவும் மட்டுமோ பாராட்டுக்கு உரியவை!

அவர்கள் தம் கணவன்மார்மேல் கொண்ட காதலை அளக்க அளவுகோல் உண்டோ?

கற்பித்துத் தந்த கற்பா இஃது?

கற்பித்துத் தந்தார்தாம் எவர்? அவரே கற்றுக் கொண்ட கற்பன்றோ ஈது!

உலகக் கற்பெலாம் ஓருருவாகிய அப்பெல்சியப் பெண்டிர் பெருமையே பெருமை!

அப்பெருமை பகைவரும் பாராட்டிய பெற்றியதென்னின், அந்நாட்டவராலே எப்படிப் பாராட்டப் பெற்றிருக்கும்!

நாட்டவர் பாராட்டிய பாராட்டு, அந்நாள் தொட்டு நாளும் நாளும் தொடர்ந்து இன்றும் நாட்டப்பட்டே வருகின்றது.

ஒவ்வோராண்டும் சனவரித் திங்கள் பத்தொன்பதாம் நாள் பெல்சிய நாட்டிற்குப் "பெண்டிர் விழா" எனப்படும் பெருவிழா ஆதல் உலகறி செய்தி!

இத்தகு பெண்டிரை வள்ளுவக்கிழவர் கண்டாரோ! என்னே பெருநிலை என்னே பெருநிலை என்று வியந்து நின்றாரோ? அதனால்,

> "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
> திண்மையுண் டாகப் பெறின்." [54]

என்றாரோ?

2. புகழ் புரிந்த இல்

அவர்கள் வழி வழி முடியுடைய மன்னர்கள்.
வேழமுடைத்து மலை நாடு என்னும் பாராட்டுக்குரியவர்.
வானவர் என்றும் வானவரம்பர் என்றும் புகழப்பட்டவர்.
முடிமன்னராகிய அவர்களுக்கு இல்லாதவை எவை ?
இருந்தவை எவை என அறிய வேண்டுமா ?
பதிற்றுப்பத்து ஒன்றைப் பார்த்தாலே போதும்.
பாடு புலவர்களுக்கு அவர்கள் வழங்கிய கொடைப்பட்டியல் உள்ளதே! அவர்களின் வளத்தையும் வாழ்வையும் உளத்தையும் உயர்வையும் ஒருங்கே காட்டும்!
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் இரண்டாம்பத்தின் தலைவன். அவன் அவனைப்பாடிய குமட்டூர்க் கண்ணனார்க்கு "உம்பற்காட்டு ஐந்நூறூர் பிரமதாயம் கொடுத்து முப்பத்தெட்டு யாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகம்" கொடுத்தானாம்.
நான்காம்பத்தின் தலைவன் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரல். அவனைப் பாடிய காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்க்கு "நாற்பது நூறாயிரம் பொன் ஒருங்கு கொடுத்தானாம்.
ஒன்பதாம்பத்தின் தலைவன் இளஞ்சேரல் இரும்பொறை. அவன் தன்னைப் பாடிய பெருங்குன்றூர் கிழார்க்கு,

> "மருளில்லார்க்கு மருளக் கொடுக்க வென்று உவகையின் முப்பத்தீராயிரம் காணம் கொடுத்து, அவர் அறியாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப் படைத்து ஏரும் இன்பமும் இயல்வரப் பரப்பி எண்ணற் காகா அருங்கல வெறுக்கை யொடு பன்னீராயிரம் பாற்பட வகுத்துக் காப்புமறம்"

விட்டானாம்.

இவ்வேந்தர் வென்ற களங்கள் எத்தனை ?
கொண்ட சிறப்புகள் எத்தனை ?
ஆட்சித் திறங்கள் எத்தனை ?
அறிவுக்கூர்ப்புகள் எத்தனை ?

இவ்வள விருப்பினும் பாடு புலவர்கள் அவர்கள் பீடு விளங்கப் பேசிய பெருமை என்ன ?

"இன்னார் கணவ" என்பதில் இருந்த ஏற்றம் எதிலும் கண்டிலர் போலும் ; அதனால்,

"ஒடுங்கீர் ஓதிக் கொடுங்குழை கணவ" [14 : 15]
"திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ" [24 : 11]
"வாள் நுதல் கணவ" [38 10]
"நல் நுதல் கணவ" [42 : 7]
"ஆன்றோள் கணவ" [55 : 1]
"நல்லோள் கணவ" [61 4]
"சேணாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ" [65 : 10]
"புரையோள் கணவ" [70 : 16]
"சேணாறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ" [88 : 36]

என்றே பாடினர். இப்பதிற்றுப்பத்தின் வேந்தர் அனைவரும், தத்தம் மனைவியர் சீர்மையால் பாடு. சிறப்பொடும் விளங்குதல் பேற்றை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டு கண்டு களித்தாரோ ? இப்பேறே எப்பேற்றினும் பேறென் வியந்து வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

> "புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
> ஏறுபோல் பீடு நடை." [59]

என்றாரோ ?

3. காலத்தினால் செய்த நன்றி

தட்டுத் தடுமாறி வந்தான் ;
தள்ளாடிக் கீழே விழுந்தான் ;
விழுந்த இடமோ சாலையோரச் சாய்க்கடை ;
விழுந்ததைக் கண்ட ஒருவன் ஓடிப்போகித் தூக்கினான் ;
நினைவே இல்லை !
ஆனால், மூச்சு இருந்தது
அருகில் இருந்த கடையில் ஓடித் தண்ணீர் கொணர்ந்தான்.
முகத்தில் வீசி நன்றாய்த் தெளித்தான்.
மெல்லெனக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான்.
தண்ணீர் தெளித்தவன் ஓடிப்போய்த் தேநீர் கொணர்ந்தான் ; தன்னிலையற்றவனின் தலையைத் தூக்கிப்பிடித்துக் குடிக்க வைத்தான்.
கண்ணைச் சுழற்றிப் பார்த்தான் மயங்கி விழித்தவன்.
உயர்ந்த கோபுரம் ஒன்று தெரிந்தது.

"என்ன அங்கே கூட்டம் ?" என்றான்.
"கோபுரத்தின் மேலே இருக்கும் கடிகையாரம் ஓடவில்லை.
அதனைச் சீர்செய அத்தனை பேர்கள் !
ஆயினும் ஓடச்செய்ய முடியவில்லை" என்றான் தேநீர் தந்தவன்.
"எளிதாக நான் சீர் செய்வேன்" என்றான் மயங்கி விழித்தவன்.
பின்னரே உடையைப் பார்த்தான் ; வீழ்ந்த சாய்க்கடை அதனைப் பார்த்தான் !
அவனுக்கே கூட அருவருப்பாக இருந்தது !
ஆயினும் என்ன ? நடந்தான், ஓடாக் கடிகாரத்தை ஓடவைக்க !

6

உள்ளே விடுவரா ?

"உடையும் ஆளும் ! ஒதுங்கிப் போ" என்றனர்.

"யார் யாரோ பார்த்தும் ஒன்றும் ஆகவில்லை ! நீ தானா செய்யப் போகிறாய்' என்று இகழ்ந்து பேசி வெளியே தள்ளினர்.

கோபுரத்தின் மேலே இருந்தவர் ஒருவர் ஒருவராய் இறங்கிப் போயினர் !

"இதனைச் சீர் செய்ய எங்களால் ஆகவில்லை" என்பதன் வெற்றி மிக்க தோல்வி நடை அது !

ஒருவனைத் தாழ்ந்து வேண்டினான் ;

"என்னால் முடியும் ;என்னைப் போகத் தடுக்கிறார்கள்; நீங்கள் உதவினால் என்னால் முடியும்" என்றான்.

ஏற இறங்கப் பார்த்தார் !

ஏதோ ஓர் இரக்கம் ; அழைத்துப் போனார்.

மேலே போனதும், "கையால் தொடக்கூடாது ; திறந்து காட்டுவோம் ; பார்த்துக்கூறலாம் ; உன் கைபட்டால் அந்த அழுக்கை என் செய்வது ?"

என்றனர்

ஒத்துக்கொண்டான்.

ஓரைந்து மணித்துளி !

எங்கே தடை என்பதைத் தெளிவாய்க் கண்டான் !

இவ்வாறு செய்க என்றான் !

என்ன வியப்பு!

'டக் டக்' தொடங்கியது !

அவன் நாடித் துடிப்பும் ஒத்துப்பாடியது !

பத்தாயிரம் தாலர் பரிசு பழுது நீக்குவார்க்கு !

7

கோபுரத்தின் மேலே இருந்து படியில் இறங்கியா வந்தான்?
கொண்ட மகிழ்ச்சியில் கூடியிருந்தோர்,
தூக்கிக் கொண்டே வந்து விட்டனர் !
உடையின் அழுக்கு எங்கே போனது ?
கையின் சேறு எங்கே சென்றது ?
மூளைக் கூர்ப்பின் முன் மண்டியிட்டன !
தண்ணீர் தெளித்தவன் கண்ணீர் தெளித்தான் களிப்பு மீக் கூர்ந்து !
கட்டிப்பிடித்தான் !
"ஐயோ மயங்கி வீழ்ந்த வேளையில் நானும் இல்லாதிருந்தால்!
எத்தகைய அறிஞன் - மேதை நீ" என்றான்.
'போகலாம்' என்று புதிய நண்பனொடு புறப்பட்டான்.
"உன் வீடு ?" என்றான் நண்பன்.
"உன் வீடு ! " என்றான் வந்தவன் !
பசியின் களைப்புப் போக உண்டனர்.
பல நாள் பட்டுணி !
போன உயிரைப் போகவிடாமல் காத்தவன் செய்கை எளிய செய்கையா ?
பசியாமல் கிடக்கும் ஒருவனுக்குப் பத்துவகைக் கறியொடு சோறு படைத்தால் என்ன பயன் ? தீமை வேண்டுமானால் உண்டு ;

பெற்றோர் தந்து பிறப்பு முடிந்து போகும் நிலையில்,
பின்னொரு பிறப்புத் தந்து தாயும் தந்தையும் ஆனவன்
தண்ணீர் தெளித்தவன்தானே !
அவன் ஒரு குடும்பப் பொருளையோ காத்தான் ?
உலகப்பொருளை அல்லவோ காத்தான் !
அந்த அறிஞன் – அறிஞரில் அறிஞன் எடிசன் !

அவன் உலகுக் களித்த கொடை ஒன்றா இரண்டா?
உலகம் உள்ளவரை ஒழியுமா அவன் படைப்பின் பயன்பாடு!
சாகக்கிடப்பானைப் பிழைக்க வைக்கும் காலத்தினும், சிறந்த
காலம் உண்டா? எவ்வளவு அரியது!
தண்ணீர் தெளித்ததுதானே, அவனை விழிப்புறச் செய்த
உதவி? எவ்வளவு பெரியது!
விழிப்பின் விளைவு, உலகுக்கு உதவிய உதவுதல் - இவ்வளவு
அவ்வளவா? உலகம் உள்ளளவும் ஒழியா நலப்பேறு
ஆகிவிட்டது அல்லவோ அது!
இத்தகும் உதவி என்ன, எளிதாய் எண்ணப்படுமோ?
நம் வள்ளுவக் கிழவர் இத்தகு காட்சி ஒன்றனைக் கண்டாரோ?
உதவினோன் உதவியை வியந்து வியந்து நின்றாரோ?

அதனால்

"காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது." [102]

என்றாரோ?

4. எழுமை எழு பிறப்பும்

ஒரு சிறிய சிற்றூர் !

பெரிய வீடொன்று ஒருவர் கட்டினார்.

ஒருவருக்கொருவர் உதவும், சிற்றூர் வழக்கப்படி,

வண்டியுடையவர் வண்டி தந்தனர் ;

மாடு இருப்பவர் மாடு தந்தனர் ;

கூலி வேலையர் ஆளாய் வந்தனர்.

மரமும் கல்லும் வண்டி வண்டியாய் வேண்டும் !

ஏழு கல் தொலைவுக்கு அப்பாலேதான் கல்லும் மரமும் கிடைக்கும் !

கல்லுக்கு மலை !

மரத்திற்குப் பேரூர் !

ஒருவர் வண்டி மாட்டோடும் உதவிக்கு வந்தார்.

பாரம் நல்ல பாரம் !

மாடுகள் இரண்டும் ஊக்கமிக்கவை !

ஊருக்கு அருகில் ஓர் ஓடை !

மேலே மணல் ; கீழே சேறு !

பார வண்டி இறங்கிற்று, இறங்கிற்று ; கீழே கீழே !

மண்டி போட்டு இழுத்தன மாடுகள் !

வண்டியின் சக்கரம் ஆழ்ந்து தெப்பக்கட்டை தட்டும் அளவு இறங்கினும் மாடுகள் தெம்பாய் இழுத்தன.

கரையை நெருங்கும் நிலைமை !

மண்டியிட்டுக், கொம்பை நிமிர்த்திக், காதை விடைத்து, மூக்கை ஊன்றி, இழுத்த இழுவையில் ஒரு மாட்டின் கழுத்துக் கயிறு அறுந்தே போனது !

அறுந்த விரைவில் அப்படியே நிலத்தில் மோதி மூக்கு உடைபட மாடு இறந்தே போயிற்று !

பாரத்தை இறக்கி வேறு மாட்டைப் பூட்டி வண்டியைக் கொண்டு சென்றனர்.

வண்டிப் பாரம் இறங்கியது !

வந்தவர்க்குப் பாரம், ஏறி அல்லவோ போயிற்று !

வீடு கட்டுபவர், உதவிக்கு வந்தவர் வீட்டைத் தேடிபோனார். ஐம்பது உருபா மடியில் வைத்து, மாடொன்று பிடித்துக் கொள்ள வேண்டினார்.

மறுப்பெதும் இன்றித் தொகையைக் கொண்டு தக்க மாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டார் !

அந்நாள் விலையில் அத்தொகை மிகுதி !

மூன்று திங்கள் கழிந்தன.

மாடு இறப்புக்குப் பணத்தைப் பெற்றவர் கொடுத்தவர் வீடுதேடி வந்தார்.

ஆம் ! பணத்தைத் தந்தவர் புதிய வீட்டுக்கு !

மடியில் இருந்து உருபா ஐம்பத்தைந்து எடுத்தார்.

"உரிய போதில் உதவி செய்தீர்கள் !

பருத்தி நன்றாய் வெடித்தது !

இந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்றார் !

"என்ன இது ? உங்கள் மாட்டுக்கு, ஒரு மாடு வேண்டும் என்று தானே தந்தேன் ; தொகையை வாங்க மாட்டேன்" என்று மறுத்தார் பணம் தந்தவர்.

"என் வேலைக்குப் போய் இப்படி இறந்து போனால் என்ன செய்வேன் ?

உங்களிடம் கடன் பணம் வாங்கி மாடு பிடித்தால் தர வேண்டுமா இல்லையா ? அன்று என்னிடம் பணம் இல்லை ! அதனால் பணத்தை வாங்கி மாடு பிடித்தேன் ; பணம் இப்பொழுது தாராளமாக உள்ளது ! வேண்டுமானால் ஐந்து உருபா கூடுதல் வைத்துள்ளேன் ; அதனை எடுத்துக் கொள்கிறேன்'' என்று சொல்லி ஐம்பது உருபாவைக் கட்டாயமாய்த் தந்தே போனார் !

11

பணத்தை வாங்கிய பெரியவர் இன்று இல்லை!
பணத்தைத் தந்த பெரியவர் தாமும் இன்று இல்லை!
மக்களின் மக்களின் மக்களும், அவர் தம் மக்களும் மக்களும் உள்ளனர்!
புரிவு தெரிந்தோர் அனைவருக்கும் இச்செய்தி புதுவது இல்லை!
ஏனெனில் குடும்ப வரலாறு! அதன் விளைவென்ன?
இந்த நன்றி அந்த இருவர் குடும்பத்தும் இழையோடிக் கொண்டிருத்தல் எவரும் அறிந்தது!
வழிவழியாக இவ்வாறு நினைந்து போற்றும் நன்றியின் சிறப்பு ஊரூர்க்கில்லையா?
நற்குடி என்னும் எக்குடிக் கிவ்வரலாறு இல்லை!

போன பிறப்பு எங்கே பிறந்தேன்; எப்படிப் பிறந்தேன்; எனக்கு எவரெவர் என்னென்ன செய்தார்? எனக்குத் தெரிவதே இல்லை!
உங்களுக்காவது எவருக்கேனும் தெரியுமா?
உண்மை வேண்டும்! உண்மை உணர்வு வேண்டும்!
நெஞ்சே சான்றாய்க் கூறுதல் வேண்டும்!
இளந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள் எத்தனை நினைவில் உள்ளன?
ஆறறிவாகிய பிறப்பை அடைந்தும் மூன்று அகவைக்குள்ளே நடந்தவை எத்தனை நமக்கு நினைவில் உள்ளன?
வாழ்வியல் பார்வை விடுத்து வறண்ட பார்வை வேண்டா!
தீராத் துயரைத் தீர்த்தவர் எனினும், நீங்கா நலத்தைச் சேர்ந்தவர் எனினும், அவர் தம் உதவியைப் பெற்று ஊன்றி நின்ற குடியினர் வழிவழியாகப் போற்றுவர் என்றால் வாழ்வியல் பார்வை!

இந்தப் பார்வையால் வள்ளுவக் கிழவர் முந்துறச் சொன்ன காட்சியைக் கண்டாரோ ?

என்னே நல்லுளம் என்னே நல்லுளம் என்று வியப்புற நின்றாரோ ?

அதனால்,

"எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு" [107]

என்றாரோ ?

---

*எந்தையார் படிக்கர்ராமர் வீடு கட்டும் போது நிகழ்ந்தது இது ; உதவிக்கு வந்த பெரியவர் சக்கணர் என்பார் ;
ஊர் : வாழவந்தாள்புரம்.

5. ஏதிலார் குற்றம் போல்

மாந்தன் ஒருவன் ஓவியம்!

ஓடுபவனையும் நிற்க வைக்கும் ஓவியம்!

ஓவியத் தோற்றமும் வண்ணமும், ஒருப்படா உளத்தையும் ஒருப்படச் செய்து தன்னையே நோக்க வைத்துவிடும்!

கூடிக்கூடி நின்றனர்

கூர்ந்து கூர்ந்து பார்த்தனர்.

வனப்பு ஓவியத்திற்கு ஒவ்வாத பொருள்கள் இரண்டு.

அவை பழஞ் செருப்புகள்!

இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு செருப்புகள்.

ஒன்று வலக்கையில்!

மற்றொன்று இடக்கையில்!

வலக்கையில் இருப்பது, ஒருவனை அடிக்க வைத்திருப்பதான அமைப்பு

இடக்கையில் இருப்பது இந்தா எடுத்துக்கொள் எனக்கொடுப்பது போன்ற அமைப்பு.

முன்னது துணிவின் துடிப்புத் தோற்றம்.

பின்னது பணிவின் படிப்புத் தோற்றம்.

முன்னதில் உள்ள எழுத்து:

"என்னைப் புறஞ்சொன்னால் அவனை நான் அடிக்க"

பின்னதில் உள்ள எழுத்து;

"நான் பிறரைப் புறஞ்சொன்னால் அவர் என்னை அடிப்பதற்குக் கொடுக்க"

கண்டவர் கலைக்கு வியந்தனர்!

தத்தம் நிலைக்கு வெதும்பினர்!

அவனைப் பற்றியதா அந்தக்காட்சியும் எழுத்தும் !

உலகுக்குப் பொதுச் செய்தி அன்றோ அது !

அத்தகும் உணர்வில் வள்ளுவக் கிழவர் புறங்கூறாக் காட்சி ஒன்றனைக் கண்டாரோ ?

இருபால் நிலையும் எண்ணி எண்ணி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"ஏதிலார் குற்றம்போல் தன்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு" [190]

என்றாரோ ?

6. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்

ஒரு நூலகர்.

"ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் நூலகம் அமைக்க வேண்டும்" என எண்ணினார்.

பள்ளிக்கெனக் கட்டடம், குடிநீர் வாய்ப்பு தளவாடம் முதலாய அடிப்படை வாய்ப்பும் இல்லாத பள்ளிகளில் நூலகம் அமைத்தல் இயலுமா ?

புதியதோர் திட்டம் அவர்க்கு உருவாகியது !

பள்ளிச் சீரமைப்புத்திட்டம் என்பது அது.

சீரமைப்புக்குத் தம் உதவி ; பிறர் வழியே பெறும் உதவி என இருவகை உதவித் திட்டம் கொண்டார்.

தம் உதவியில் தம் உழைப்பு உதவியும் இருந்தது. அது பிறர் உழைப்பு உதவியையும் தானே தேடித்தந்தது. பத்தில் ஒரு பங்கே தம் ஊதியத்தில் தம் செலவுக்கெனக் கொண்டார்.

ஒன்பது பங்கும் பள்ளிச்சீரமைப்புக் கெனவே ஒதுக்கினார்.

பத்தில் ஒரு பங்கு கொண்டு வாழ முடியுமா ?

இவ்வளவுக்குள்ளேதான் வாழ்வு என உறுதிகொண்டால் இயலாதா ?

எளிமை எளிமை – உடை – உணவு எல்லாம் எல்லாம் ; குடும்பம் பெருகினால் கொள்கை சுருங்குமே !

சுருங்காமல் என்றும் பெருகுவதற்காகக் குடும்ப வாழ்வை - திருமணத்தை - யே துறந்தார்.

இந்த எளிமையும் துறவும் என்ன ஆயின !

சீரமைப்புச் செழுமை ஆயின !

பள்ளிக்குக் குடிநீர் ; மின்விளக்கு ; கரும்பலகை ; மேசை ; நாற்காலி ; கடிகாரம் ; நூல்கள் ; நிலைப்பேழை ; விளையாட்டுப் பொருள்கள் ; படங்கள் – இப்படி இப்படி ஆயின.

இந்தப் பணிகள் ஊரைக் கடந்து வட்டம் மாவட்டமாய் அவ்வயும் கடந்து மாநிலப் பரப்பைத் தழுவவும் ஆயது.

ஒரு முறை கிடைத்த ஊதிய உயர்வின் நிலுவைத் தொகை 1,11,000 ஒரு மொத்தமாகக் கிடைத்ததாம் அத்தொகை முழுவதையும் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கே உதவினார். குடும்பச் சொத்தில் இருந்து இவர் பங்குக்கு வந்த தொகை மூன்றரை இலக்கம். அதனையும் முழுதுறக் சீரமைப்புக்கே உதவினார்.

திக்கற்றோர்க்கென ஓரில்லம் நடாத்தி வருகின்றார். அதிலுள்ள குழந்தையர் 250 பேர்கள் !

குழந்தைப் பூங்கா ஒன்றை அமைக்கும் திட்டமும் கொண்டுளார். ஆசியத் துணைக் கண்டத்திலேயே பெரியதோர் குழந்தையர் நூலகம் அமைக்கவும் முனைந்துளார்.

அனைத்து நாட்டுக் குழந்தையர் நல்வாழ்வு நிறுவனம் இவர்தம் பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் செய்கின்றன.

உள்ளமுடையார் உதவியைத் திரட்டி அவ்வவ்வூர்ப்பணிக்கே ஒப்படைத்து நிற்கும் இவர் தொண்டு ஊரூராய் விரிகின்றது ! உவப்புவப்பாகத் திகழ்கின்றது.

இப்பெருந் தொண்டர் பா. கலியாணசுந்தரர். இவர்தம் தொண்டின் சிறப்பிடம் திருவைகுண்டம்.

பிறர் நலம் நாடும் இப்பெருந்தகை போலும் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே இவர்தம் விரிநிலை ! என்னே இவர் தொண்டென வியந்து வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்

"தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" [212]

என்றாரோ !

செய்தி. செந்தமிழ்ச் செல்வி ; ஆசிரிய உரை மே. 1992
சிலம்பு 66 : 9

7. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல்

புலவு விற்பனையாளர் அவர்.

புலவு விற்பனை கொலை இன்றி நிகழுமா ?

உயிரிகளைத் துள்ளத் துடிக்கக் கொல்வதும், துண்டு துண்டு ஆக்குவதும், தூக்கிலே போட்டுக் களிப்பதும், தூக்கி நிறுத்து விற்பதும், விற்ற காசு கொண்டு கொலைப் பொருள் வாங்கி, விலைப்பொருள் செய்தலும் வாடிக்கையாகிப் போய்விட்ட அவர் தம் நாள் வழிக் கடமை !

அதிலே அவர்க்கு வெறுப்பு உண்டானால், விருப்பொடும் ஈடுபடுவாரா ?

ஆனால் அவர்தம் அன்பு மருமகள் !

இளமைப் பைங்கிளி !

கூர்த்த மூளைக் கொழுமையள் !

உள்ளத் துருக்க உருவம் ஆனவள் !

தெய்வப் புலவர் திருக்குறள் மேல் பற்றுமை கொண்டாள். திருக்குறான் இருக்கத் திருக்குறள் ஏன் என அப்புலவுக் கடையினர் புகன்றார் அல்லர் ! அந்த அளவில் உள்ளம் அமைந்தது பேறு !

செல்வி படித்தாள் ! குறளை முகந்து முகந்து தேனாகக் குடித்தாள் !

பாடம் ! பாடம் ! மனப்பாடம்.

"அதிகாரம் 26. "புலால் மறுத்தல்" அன்று தொட்டாள் !

> "தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பான்
> எங்ஙனம் ஆளும் அருள் ?" [251]

சிந்தித்தாள் ! சிந்தித்தாள் ! சிக்கல் பெரிதாயிற்று !

தன்னூன் பெருக்க - தான் பிறிதூன் உண்ணவா ?
ஊனைப் பெருக்க - ஊனை உண்ணவா ?
உயிரை வளர்க்க - உயிர்க் கொலையா ?

திகைத்துத் திகைத்து மேலே சென்றாள். ஏழாம் குறள் :

"உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் ; பிறிதொன்றன்
புண்அது உணர்வார்ப் பெறின்" [257]

ஒன்றன் புண்ணா புலால் ! அந்தப் புண்ணைத் தின்னும் புழுவா நான் ! புழுத்த உடலை, புண்ணாம் புலால் கொண்டு - உண்டு - வளர்க்கவா ?

வேண்டேன் ! வேண்டேன் !

வேண்டுவேன் என் தாயிடம் ! வேண்டுவேன் தந்தையிடம் !
வேண்டுவேன் மாமனிடம் !

கொண்டாள் முடிவு !

தீர்மானித்தே விட்டாள் !

பெற்றோர் முன்னே வழியும் கண்ணொடு நின்றாள் ;
மொழியும் குழற விம்மினாள் !

அறிவு மணியாம் – பண்பு மணியாம் – அன்பு மணியாம் –
தங்கள் கண்ணின் மணியாம் செல்வி,
கண்ணீர் வழிய நின்ற காட்சி பெற்றோரைக்
கலங்க வைத்தது !

கதறக் கதறக் கொல்ல வல்ல புலவுக் கடை மாமனையும்
கலக்கியது ! என்னே என்னே என்றனர் !

கண்ணீர் துடைத்துக் காரணம் கேட்டனர்.

"இன்று தொட்டுப் புலாலைத் தொடேன்
பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வெறுஞ்சோற்றைத் தின்றும் வாழ்வேன் ; ஊற்றவும் தொடவும் ஒன்றும் வேண்டா !
குறளைப் படித்தேன் ; கொன்று தின்னல் குற்றம் உணர்ந்தேன் ; உயிரைக் கொன்று தின்று வாழ்வதினும் உயிரை விடலும் நன்றெனக் கொண்டேன்" என்றாள்.

தந்தை உருகினார் ; தாயோ கண்ணீர் வடித்தார்.

"நீ சொல்லியதை மீறி எதையேனும் நாங்கள் செய்ததும் உண்டோ ?
உன் விருப்பம் எதுவோ அதுவே எங்கள் விருப்பும் அழாதே" என்று தேற்றினார் மாமனும்.

இத்தொழில் அன்றி எத்தொழிலும் யான் அறியேன். குடும்பப் பிழைப்பே இதனைக் கொண்டே நடக்கிறது. நீ அறியாததன்றே இது. வேறு தொழிலை உடனே கொள்ள அறியேன் ; அறியின் இதனைத் தொடரேன் ; ஆனால் உன்னை ஊன் உண்ண வற்புறுத்த மாட்டோம் உன் விருப்பம் எதுவோ அதுவே செய்க. புலவு சமைக்கும் கலமும் உன்னை அண்டா. நீ விரும்பும் மரக்கறி உணவு எதுவோ அதுவே இனிச் சமைப்போம் என்றார் மாமன் !

"தாயோ, உன் உணவு வேறு ; எம் உணவு வேறா ? உன்னினும் பெரிதோ அந்த உணவு ! இனி இந்த வீட்டில் இரண்டு உணவு இல்லை ! இரண்டு கலங்களும் இல்லை. ஒரே உணவு ; மரக்கறி உணவு ! தொழிலால் அது நடப்பினும் நடக்க ; மாறினும் மாறுக. இனி உணவால் சைவம்" என்றார் அன்னையார்.

கட்டிப்பிடித்துக் காதற் பெருக்கெலாம் அத்தாயின் உரையாய்த் தழுவினாள் செல்வி ! இதோ ! திருக்குறளைத் தம்மறை என்னப் பிறந்த செல்வியின் உணர்வே உணர்வு !

ஒரு சிறு மலரின் நறுமணம் என்ன செய்தது ?

ஒரு குடும்பத்தைக் குறள்நெறிக் குடும்பமாக்கிவிட்டது !

இச் செல்வி போலும் ஒரு செல்வியை அன்றே வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

அவள் உருக்கம் கண்டு என்னே என்னே என உருகி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் ; பிறிதொன்றன்
புண் அது ; உணர்வார்ப் பெறின்" [257]

என்றாரோ ?

உணர்வாரைப் பெற்றால் தானே அது புண் !
இல்லையேல் புலால் அன்றோ !

சென்னை - முகப்பேரி மேற்கு - குறளாய்த் தொடர் வகுப்பு மாணவி செல்வி. சா பாத்திமா ; செய்கை இது.
கற்பித்த ஆசிரியர் : இசை இறை சேரலாதத் துணையர்.
தாய் - தந்தையர் : சாகுல் அமீது - காதர் பீவீ.

8. வஞ்ச மனத்தான்

ஓர் அருமையான ஓவியக் காட்சி.
அக்காட்சியில் எண்ணற்ற ஓவியங்கள்.
எழுச்சி மிகு எழுத்துகள்.
உணர்வூட்டி உண்மை தெரிவிக்கும் தூண்டல்கள்.
அவற்றுள் ஒரு தனிக்காட்சி.
கண்டவர்கள் அனைவரையும் உள்நோக்க வைத்தது அது.
அப்பகுதியில் கண்ணாடிப் பெட்டிகள் நான்கு.
மேலே மட்டும் திறப்பு ; கண்ணாடி அமைப்பு.
மற்ற பக்கங்கள் எல்லாம் மறைப்பு

முதல் பெட்டியில் ஒரு தேனீ ! பெரிதாகத் தீட்டப்பட்டிருந்தது.
"இதற்குத் தலையில் நஞ்சு"
என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
அடுத்த பெட்டியில் ஒரு தேளின் ஓவியம் !
"இதற்குக் கொடுக்கிலே நஞ்சு"
என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
மூன்றாம் பெட்டியில் படமெடுத்தாடும் ஒரு பாம்பின் படம் !
"இதற்குப் பல்லிலே நஞ்சு"
என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
இறுதிப் பெட்டிதான் அனைவரையும் திகைப்படையச் செய்தது !
அப்படம் ஒரு மாந்தனின் படம்.
அதன் கீழே எழுதியிருந்தது,
"இவனுக்கு உடல் முழுவதும் நஞ்சு".

நஞ்சினும் நஞ்சு உறுப்பு நஞ்சு அன்று! -
அந்நஞ்சு தற்காப்புக்காக அவை கொண்டது!
ஆனால் மாந்தனின் நஞ்சு, நெஞ்ச நஞ்சு!
உடலெல்லாம் பரவியுள்ள நஞ்சு!
தேடிப் போய்த் தீமை செய்யத் தேர்ந்த தீய நெஞ்சின் நஞ்சு தீராத நஞ்சு! தான் கொண்டது நஞ்சு என அவன் எண்ணுகிறானா?
நஞ்சுடையவை இவை இவை எனத் தெளிந்து கொண்டு ஒடித் தேடி அழிக்கும் மாந்தன் தன் முழு நஞ்சைத் தான் உணர்கின்றானா?
அவனை மற்றவர்கள் மட்டுமா நகைக்கின்றனர்? அவனுள் இருக்கும் மண் விண் தீ நீர் காற்று என்னும் ஐம்பூதங்களும் நகைக்கின்றனவாம்!
இத்தகும் காட்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் உள்ளுள் கண்டாரோ?
என்னே கொடியன்! என்னே கொடியன்! என எண்ணி நின்றாரோ?
அதனால்,

> "வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
> ஐந்தும் அகத்தே நகும்" [271]

என்றாரோ?

9. பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த

"உனக்கு இந்த வீடா, நீ பிறந்த வீடா என்பது இன்றைக்குத் தெரிந்துவிடும்"

"எனக்குக் குறை இருந்தால் தானே"

"ஆமாம் உனக்குக் குறை இருந்தால், அடுத்த முழுத்தத்திலேயே அவனுக்கு வேறொரு தாலி கட்டு தான்! பிள்ளை தவழாமல் இன்னும் காத்துக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியாது'' மாமியார் சூடு மருமகளை வாட்டியது.

கணவன் தளர்ந்த முகத்தோடு வந்தான்.

''என்னங்க; மருத்துவர் என்ன சொன்னார்.''

''அம்மா எங்கே ?''

"வெளியே போயுள்ளார் !"

"நல்ல வேளை ! அப்பாவாகும் தகுதி எனக்கு நன்றாக இருக்கிறது! அம்மாவாகும் தகுதிதான் உனக்கு இல்லை"

''ஐயையோ ! என் நிலை என்ன ஆவது ? அம்மாவுக்குத் தெரிந்தால் என்னை என் வீட்டுக்கு முடுக்கி விடுவாரோ ?"

"உன்னை விட்டுப் பிரிந்து என்னால் இருக்க முடியுமா ? வேறு திருமணத்திற்கும் இடம் தருவேனா ?"

"அம்மாவைத் தடுத்துப் பேசுவீர்களாக்கும் நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் தலையாட்டத்தானே செய்வீர்கள்."

"உண்மை தான் ! எதிர்த்துப் பேச முடியாது தான் ! அதற்கு ஒரு வழி வைத்திருக்கிறேன்.''

''வழியா ? என்ன அது ?"

அம்மாவினிடம் என்னிடம் தான் குறை ; அவளிடம் குறை இல்லை என்பேன் ; என்னை முடுக்கவா முடியும் !

வாயை மூடிக்கொண்டிருப்பாள் ''

எத்தகைய கணவர் இவர் எனப் பூரித்தாள்.

என் குறையை மறைத்துத் தம் குறையாகச் சொல்லும் அளவுக்கு இவர்க்கு எவ்வளவு பெரிய மனம் என நெகிழ்ந்தாள்

தொலைபேசி ஒலித்தது.

அவள் மட்டுமே இருந்தாள்.

எடுத்தாள் அதனை ! மருத்துவர் பேசுகிறேன் ; உன் கணவரிடம் முடிவு சொல்லி அனுப்பினேனே ! சொன்னாரா !

''ஆமாம் ! அப்படி ஒருவர் எனக்குக் கணவராகக் கிடைக்க நான் பேறு பெற்றிருக்கவேண்டும் ''

என்ன சொன்னார் ?''

''குறை என்னிடம் தான் என்று தெரிந்தும் என்னைக் காப்பதற் காகத் தமக்குத் தான் குறையென்று அம்மாவினிடம் சொல்லி இருக்கிறார் ''

''அப்படியா சொன்னார் ! அவரிடம்தான் குறையிருப்பதாக நான் சொன்னேன் ; அப்படியே இசைத்தட்டைத் திருப்பிப் போட்டு விட்டாரா ?''

''ஐயோ ! அப்படியா ?''

''பரவாயில்லை ! நான் எதிர்பார்த்தபடியேதான் எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே உன்னிடம் தான் குறை. அதைச் சொன்னால் உன்னைத் தள்ளிவிட்டு இன்னொரு திருமணம் செய்து கொள்வாரே ! அதனால் அவரிடம்தான் குறை என்று பொய் சொல்லி அனுப்பினேன்'' என்றார் மருத்துவர்.

இத்தகு நிகழ்ச்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ? என்னே என்னே எனத் திகைப்புற நின்றாரோ ?

இத்தகு பொய்யும் மெய்யோடும் எண்ணத் தக்கதே ;
இது செய்யும் நலத்தினால் என்பதால்,

"பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்." [292]

என்றாரோ ?

செய்தி : 'குறை' ; கதைமலர் ; தினமலர். [16 –6 –92]

10. நில்லா தவற்றை

"உங்கள் உண்மை அழகைப் பாருங்கள்! பார்க்க விரும்பின் வாருங்கள்!"

என்னும் பலகை "வா வா" எனப் பலரையும் அழைத்தது;
அறிவியல் கண்காட்சிச் சாலை அது.

பிறந்த குழந்தையும் பெற்ற தாயும்!
தாய் மடியில் கிடக்கும் சேய்!
தவழும் குழந்தை!
எட்டு வைக்கும் பிள்ளை!
ஓடி ஆடும் ஆட்டம்!
பாடம் படிக்கும் பருவம்!
வளர்ந்த காளை!
திருமணக் காட்சி!
மக்களொடு தோன்றும் மகிழ்வு!
பதவிப் பொறுப்பும் வீறும்!
மூத்த முதுமை!
கட்டிலில் கிடக்கும் நோய்மை!
- இவ்வளவு காட்சிகளும் வண்ண வண்ண ஓவியங்கள்!
இறுதியில் ஒரு பெட்டி!
"உங்கள் உண்மை அழகைப் பாருங்கள்" என்று எழுதப்பட்ட பெட்டி அது
மேல் பக்கம் மட்டும் கண்ணாடி;
முப்பக்கமும் மூடு மறைப்பு.
மேலே இருந்து பார்த்தால்! பார்த்தால்!
- பார்ப்பவர் முகம் என்ன ஆகின்றது!
கண்கள் குத்திட்டு நிற்கின்றனவே!

ஏன் திகைக்கிறார் ?

உள்ளே இருப்பது மண்டை ஓடு !

மண்டலம் எல்லாம் ஆட்டிப் படைத்தவனுக்கும் இறுதி நிலை இந்த மண்டை ஓடே !

எல்லாம் எரிந்தும் கரிந்தும் போக, எஞ்சி இருக்கும் மண்டை ஓடே !

எது மெய் ? உன் வாழ்வு உரிய வகையில் வாழ்ந்து உயர்வுக்கு இடமானால், மீப் புகழாம் அது எச்சம் ! புகழெச்சம் ! இல்லையேல் ? இது என்ன எச்சம் ? பழியெச்சம் ! என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லும் மண்டை ஓடு.

இத்தகு அறிவியல் காட்சியை வள்ளுவக் கிழவர் உன்னிப்பாகக் கண்டு கொண்டாரோ ?

மாந்தன் மாந்தனாக வாழா நிலையை எண்ணி எண்ணி இரங்கி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"நில்லா தவற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை" [331]

என்றாரோ ?

11. ஊழிற் பெருவலி யாவுள

சென்னையில் நேற்று காலையில் சரியாக 11-47 மணி இருக்கும். அப்போது வீடுகளில், பல மாடிக் கட்டடங்களில் இருப்பவர்கள் நில அதிர்வை உணர்ந்தனர். மேசை நாற்காலி -கள் அசைந்தன. அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்கள் அச்சமுற்றனர். இது ஏதோ பெரிய அளவில் அழிவு தருமோ என்று பலரும் அஞ்சினர்.

பாரிமுனை கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ள பல மாடிக் கட்டடங்களில் இருந்தவர்கள் நில அதிர்வைத் தெளிவாக உணர முடிந்தது. அண்ணாசாலை இராயப்பேட்டை முதலிய பகுதிகளிலும் பொதுவாக நில அதிர்ச்சியை உணர்ந்தனர். கிண்டி, மணலி முதலிய புறநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கும் இந்த அதிர்ச்சி புலப்பட்டது. வானிலை அலுவலகத்திற்குத் தொலைபேசியில் பேசிக் கேட்டனர்.

ஓரிரு தளம் உள்ள வீடுகளை விட பலமாடிக் கட்டடங்களில் இருந்தவர்களால் நில அதிர்வை எளிதில் உணர முடிந்தது. மேசையில் இருந்த கோப்புகள் சர் என்று சரிந்து அடுத்த நொடியில் அப்படியே நின்றதைப் பார்த்தனர். மாடிப்படிகளில் நின்றவர்கள் எளிதாகத் தடுக்கி விட்டது போல உணர்ந்தனர். பெரிய பொருள்கள் குலுங்கின. எழுதுகோல் [பேனா] கரிக்கோல் [பென்சில்] முதலிய சிறு பொருள்கள் நழுவி விழுந்ததைப் பார்த்துச் சிலர் அதிர்ந்தனர். மணலி பகுதியில் உள்ளவர்கள் தங்கள் வீட்டுப் பலகணி பட்டென அடித்துக் கொண்டதைக் கூறினர். சாலையில் போனவர்களுக்கு இந்த பட்டறிவு கிட்ட-வில்லை. விரைந்து போய்க்கொண்டிருந்ததால் இவர்களால் நில அதிர்வை உணர முடியவில்லை.

மாமல்லை வரை இந்த அதிர்வு காணப்பட்டது. மணலியைத் தாண்டிச் சில பகுதிகளில் அதிர்ச்சியால் மிகச்சிறிய விரிசல் கட்டடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

"இது மிக மெல்லிய நில அதிர்ச்சிதான் 5.2 ரிக்டர் அளவு கொண்டது. சென்னைக்குக் கிழக்கு வடகிழக்காக வங்கக் கடலில் 800 கி. மீ. தொலைவில் நில அதிர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவுதான் சென்னையில் எதிரொலித்தது. சென்னையில் நில அதிர்வு ஏற்பட்டது கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இதுவே முதல் முறை" என வானிலை அறிக்கை கூறுகிறது.

[தினமலர் 12—1—92]

சிறிய நில நடுக்கம் இது. 1961-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 21-ஆம் நாள் சிலி நாட்டில் ஒரு நில நடுக்கம் உண்டாயிற்று. அதன் விளைவு கண்டும் கேட்டும் இராத கொடுமையாயிற்று.

சிலி நாட்டின் நடுமையத்தில் உள்ள 'கன்ஸெப்ஷன்' என்னும் நகரமும் அதையடுத்த பகுதிகளும் கொடிய பூகம்பத்துக்கு உள்ளாயின. அப்போது அங்குள்ள வீடுகள் கிடுகிடுத்து ஆடி விழுந்தன. பாலங்கள் உடைந்து தகர்ந்து போயின. பல இடங்களில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. வானம் கீறியது போல் பெருவெள்ளமாக மழை பொழிந்தது; அந்நகருக்கு 25 மைல் தெற்காக உள்ள 'காரனல்' என்னும் சுரங்கப்பட்டணத்தில் உள்ள வீடுகளில் பாதி தகர்ந்து விழுந்தன. இன்னும் பல வெடித்துப் போயின. அயலில் உள்ள 'கிலோ வேக்' தீவிலும் 'லாங்கிவே' 'காஸ்டிரோ' முதலிய இடங்களிலும் பூகம்பத்தால் மிகுந்த சேதம் உண்டாயிற்று.

"கன்செப்சன் நகரத்தில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஒருவரும் எதிர்பாரா நிலையில் திடீரென்று இந்தப் பேராபத்து அவர்களைத் தாக்கியது அவர்களில் பலர் துரதிர்ஷ்டம் வாய்ந்த அந்த நகரை விட்டு வெளியேறிக் காடுகளையும் வயல்களையும் அடைந்து அப்பாற் சென்று உயிர் தப்ப முயன்றார்கள்.

"வீடுகளும் கட்டடங்களும் நொறுங்கி விழுந்த போது அவற்றில் பலர் அகப்பட்டுக் கொண்டு மாண்டார்கள். உடைந்து விழும் பாலங்களில் இருந்து ஆற்றில் தள்ளப்பட்டுப் பலர் உயிர் இழந்தார்கள். அவர்கள் செல்லும் பாதைகள் பல கீறியும் வெடித்தும் வாய் பிளந்தும் வழி மறித்தன. பூகம்பத்தால் இடிந்து விழும் கட்டடங்களின் பேரோசையும் இங்கும் அங்கும் பற்றி வானை நோக்கி எழும் தீயின் செந்நாவும் அவர்களை அச்சுறுத்தி வெருட்டின. ஆகாயவிமானங்கள் வானில் ஏறிப் பறக்க முடியவில்லை. அதனாலும் தந்திக் கம்பிகள் டெலிபோன் கம்பிகள் முதலியன அறுந்து போனதாலும் அங்கு நிகழும் செய்திகளை வெளியிடங்களுக்கு உடனே அறிவித்துத் துணை தேட வழியில்லாமல் போய்விட்டது. சுமார் 70,000 சதுர மைல் பரப்புள்ள நிலப்பகுதி இவ்வாறு பெருஞ்சேதத்துக்கு உள்ளாயிற்று.

நிலம் கீற வானம் பொழிய தீ சூழ நேர்ந்த சேதங்கள் போதா என்பது போல் கடலில் இருந்து ஆழிப்பேரலைகள் கிளம்பி, நிலத்தின் மீது படையெடுத்து வந்து அதை மோதிப் புடைத்து அழித்தன. 'கோரல்' முதலிய சிற்சில இடங்களில் இந்த அலைகள் 30 அடி உயரம் வரை ஓங்கி உயர்ந்தன. 'லே பூ' முதலிய வேறு இடங்களில் 10 அடி உயரமும் வேறு சில இடங்களில் சற்றே குறைந்தும் மிகுந்தும் காணப்பட்டன.

பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள 'ஸான்பிரான்சிஸ்கோ' நகரிலும், மெக்சிகோவில் உள்ள 'ஸாண்டியாகோ' துறைமுகத்திலும் சுமார் 5000 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள நியூசிலாந்திலும் இந்த ஆழிப் பேரலைகள் மோதின. அங்குள்ள படகுகளைத் தகர்த்தன கடற்கரை ஓரத்தில் இருந்த கட்டடங்கள் பண்டகசாலைகள் முதலிய-வற்றுக்குப் பெருஞ்சேதம் விளைவித்தன

சிலி நாட்டில் இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்தில் உள்ள ஜப்பான் தீவுகளின் கீழ்க்கரையிலும் இவை மோதிப் புடைத்தன. அங்குச் சிற்சில இடங்களில் இவற்றின் உயரம் சுமார் 20 அடியாக இருந்தது. இந்த அலைகள் வெறி பிடித்தவை போல் மீண்டும் மீண்டும் பின் வாங்கி முன் வந்து தாக்கிப் புடைத்தன. நூற்றுக்கணக்கான மீன்பிடி படகுகளும் பிற வகைப்படகுகளும் கட்டறுக்கப்பட்டுக் கடலில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டும் கரையில் மோதப்பட்டும் சேதமுற்றன.

டோக்கியோ நகரத்துக்குச் சுமார் 200 மைல் வடகிழக்காக உள்ள சேந்தை என்னும் பட்டினத்தில் சுமார் இரண்டு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆழிப்பேரலைகள் அந்த ஊரைத் தாக்கின. அவற்றின் தாக்குதலுக்குப் பின் கடல்நீரின் வெள்ளத்தையும் இடிந்த கட்டிடங்களையும் அவற்றில் மிதக்கும் பகுதிகளையும் தவிர வேறொன்றும் அங்கு உயரப் பறந்த விமானிகள் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அந்த ஆழிப்பேரலை-கள் சுமார் 20 நிமிடத்துக்கு ஒரு முறையாகப் பலமுறை மோதி-யதால் ஜப்பான் நாட்டில் கரை ஓரத்தில் உள்ள ஊர்களில் பல, வெள்ள நீரில் மூழ்கிப் பெருஞ்சேதம் அடைந்தன.

பல்லாயிரக்கணக்கான குடிசைகளும், வீடுகளும் அழிந்து

போயின. நியூஜிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, பார்மோஸா, ஹாவாய் முதலிய தீவுகளின் கிழக்குக் கரைகளிலும் தென்கிழக்குப் பகுதிகளிலும் மிகுந்த உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் உண்டாயின. சிலி நாட்டில் முதலில் தோன்றிய பூகம்பத்தைத் தொடர்ந்து சில நாள்கள் வரை பூமி சிறிதோ பெரிதோ ஆடி வந்தது. அங்கிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள பிலிப்பீன் தீவுகளில் ஒன்றாகிய மணிலாத்தீவும் தெற்கே உள்ள நியூஜிலாந்து தீவின் சிற்சில பகுதிகளும் ஆடி அசைந்தன. சிலி நாட்டில் உள்ள எரிமலைகள் நெருப்பு, புகை, கரி முதலியவற்றைக் கக்கத் தொடங்கின. அவற்றுள் ஒன்றாகிய யூயேவே என்னும் எரிமலை அவற்றை 7000 மீட்டர் உயரம் வானத்தில் வீசிற்று. அங்குள்ள எரிமலைகள் எல்லாமே விழித்தெழுந்தன, நெருப்பை உமிழ்ந்தன."

– இது அறிஞர் பெ. நா. அப்புசாமி அவர்கள் கலைக்கதிர் பொங்கல் மலரில் [1962] எழுதிய ஆழிப் பேரலைச் செய்தி.

அறிவியல் வளர்ந்த இந்நாளிலேயே இயற்கையில் சீற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை! ஓடிப்போய் உதவ முடியவில்லை! ஓடித்தப்ப முடியவில்லை! மேலே பறந்தும் பார்க்க முடியவில்லை. 70000 சதுரக்கல் பரப்பு நிலம் பாழாயிற்று! எண்ணத் தொலையா இழப்புகள்! நாடு நாடாக அழிபாடுகள்! இவை,

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொண்ட" [சிலம்பு]

கொடுமையை உலகறியக் காட்ட வல்லனவாம்!

இத்தகும் இயற்கை எழுச்சியை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ! “என்னே இயற்கை ! என்னே இயற்கை ; ஆக்கமும் கேடும் ஆக்கும் இயற்கை” என்று நினைத்தாரோ ?

அதனால்,

> “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
> சூழினும் தான்முந் துறும்” [380]

என்றாரோ ?

12. யாதானும் நாடாமால்

ஒரு புத்தக அங்காடியில் வேலை ; நூல் விற்பனையாளர் அவர்.
வேலைக்கும் ஒரு நாள் ஓய்வு வந்தது. அவருளம் நினைத்தது ;
"வேலை இல்லாப் பொழுது என்ன, வெட்டிப் பொழுது !"
"வாழும் விருப்பினர், வெட்டிப் பொழுதை விரும்பக் கூடுமோ ?"
படித்த படிப்பைப் பட்டப் படிப்பு ஆக்க எண்ணினார் ;
எண்ணியபடியே எழுச்சியாய்ப் படிப்பில் இறங்கினர்.
இளங்கலை உயர்நிலை [B. A., ஆனர்சு] படிக்க விரும்பி
அஞ்சல் வழியில் தொடர்ந்தார்.
விரும்பிய பட்டம் விரும்பியவாறே பெற்றார்.
அப்பொழுது அவர்தம் அகவை 75.
அடுத்தும் படிக்கத் தொடுத்தார். அதே அஞ்சல் வழியே
வழியாய் மெய்யியல் [எம். பில்] கற்றார்.
அந்தத் தேர்விலும் வென்றார்.
அப்பொழுது அவர்தம் அகவை 83.
பல்லும் போகி, சொல்லும் போகி, முதுகும் கூனி முட்டி தட்டும்
பொழுதில், "இளமையில் கல்" என்பது போலவா படித்தார் ?
வேலை நோக்கியோ - வருவாய் கருதியோ – பயின்றார்.
பயின்ற பாட்டியின் பெயர் திருமதி ஆலீவு இரசல்.
இங்கிலாந்து நாட்டு காரோ என்னும் ஊரினர்.
கிளாசுக்கோ பல்கலைக் கழக மாணவியர் அவர்.
ஆயிரம் பிறை கண்டு கடந்த பின்னரும் கல்வியார்வம் குன்றா
இவரைப் போலும் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்ன கல்விக் காதல் என்னே கல்விக் காதல்
என்று வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

"யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு" [397]

என்றாரோ ? ஒருவன் என்றது ஒருத்தியையும் சுட்டுவதுதானே.

செய்தி : தினகரன் 20—4—92.

13. ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி

நண்பர் ஒருவர் அவர் நண்பரைத் தேடி வந்தார்.
வரவேற்பறையில் அமர்ந்தார்.
அவரை முன்னரே அறிந்த வேலைக்காரர் உண்ண அழைத்தார்.
வீட்டுக்குரியவர் ஆய்விலே மூழ்கிக் கிடந்தார்.
அவரொடும் உண்பதற்காகக் காத்திருக்க இயலாது !
வீட்டு அறிஞர்க்காகப் படைத்து வைத்த உணவு மேசை மேல் வைத்து மூடப்பட்டிருந்தது.
வந்த நண்பர் அழைத்ததும் சென்றார்
இருந்த உணவு தமக்கென எண்ணி உண்ணத் தொடங்கினார்.
வீட்டவர்க்குரிய தட்டெனத் தடுக்க முடியா நிலையில் வேலையாள் திகைத்தார்.
வந்தவர் உண்டு முடித்து மீளவும் விருந்தினர் அறையில் இருந்தார்.
நல்ல பசியால் தூண்டப்பட்ட அறிஞர். ஆய்வகத்திலிருந்து உணவு மேசைக்கு வந்தார்.
நண்பரையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து அமர்ந்தார்.
தாம் உண்ணும் தட்டு மூடியிருக்கக் கண்டு வழக்கமாய் உள்ள தட்டெனத் திறந்தார்.
வந்தவர் உண்ட கலத்தை எடுத்து மாற்றாமல் வேலையாள் இருந்ததால் நேர்ந்தது இது.
அறிஞரோ உண்கலம் கண்டு பெருகச்சிரித்தார். என்ன என் நினைவு ! சாப்பிட்டு விட்டுச் சாப்பிடவில்லை என்று சாப்பிட வந்துள்ளேன் என்றார்.
இல்லை இல்லை நான் உண்டு வைத்தது அது ; நீங்கள் சாப்பிடவே இல்லை என்றார்.

எனக்குள பசியைப் பார்த்தால் நீங்கள் சொல்வது சரியாய் இருக்கலாம் என்ன மறதி எனக்கு என்று மேலும் நகைத்தார். தம்மை மறந்து ஊணை மறந்து உறக்கம் மறந்து ஒருமுகப்பட்ட ஆய்வே ஒருமைக்கட்டான் செய்யும் ஆய்வாம்.

இந்த அறிஞர் ஐசக்கு நியூட்டனார் என்பார்.

ஒரு குத்து விளக்கு வெளிச்சம் !

ஒரு மாணவர் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அவர்க்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் உள்ளே போகிறார் ; வெளியே போகிறார் ; திண்ணையில் நிற்கிறார் ; திரும்பி வருகிறார் ; விளக்கின் பக்கம் செல்கிறரர் ; வீடெல்லாம் பார்க்கிறார் ; மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டே இப்படித் திரிகிறார்.

கடைசியில் கண்டார் !

எண்ணெய்க் குடத்தில் எலி விழுந்து செத்திருக்கிறது அது அழன்று அழுகியும் போனது.

அக்குடத்து எண்ணெயை எடுத்து விளக்கு ஏற்றப்பட்டது. அந்நாற்றமே சுற்றிச் சுற்றிச் சுழல்கின்றதெனக் கண்டார். ஆனால் மாணவர்க்குத் தெரியவில்லை ! அவர் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இஃது ஒரு நாள் நிகழ்ச்சி :

இன்னொரு நாள் நிகழ்ச்சி :

ஆசிரியர் உண்டார் ; "உறைப்பு இல்லை. உப்பு இல்லை" என்றார். அவர் துணைவியார் அந்த மாணவனைச் சுட்டி "இதுவும் சாப்பிடத் தானே செய்தது ; உறைப்பு இல்லை ; உப்பு இல்லை என்று சொல்லவில்லையே" என்றார்.

அதற்கு ஆசிரியர், "அவனுக்கு என்ன வேண்டும் ? நன்னூல் வேண்டும் ; பிரபுலிங்கலீலை வேண்டும். வேறென்ன வேண்டும் ?" என்றார். தம் தந்தையார் கற்ற கல்வி நிலையை இப்படிச் சுட்டி எழுதுகிறார்.

ஆசிரியர் அரசு [செந். செல். 18 ; 505 - 7]

"யான் படிக்கும் போது என்னை நான் அறியேன்" என்னும் வள்ளலாரின் ஓதாக்கல்வி என்பது ஈதேயாம் !

இத்தகு காட்சிகளை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

அருமை ! அருமை ! என வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

"ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து." [398]

என்றாரோ ?

14. தினைத்துணையாம் குற்றம்

வெரியர் எல்வின் என்பார் கிறித்தவத்துறவர் பயிற்சியர்.

அவர் வட்டம் சமயங் கடந்ததாக விரிந்தது.

உலகப் பார்வை அவர் பார்வை யாயிற்று.

உயிர் நேயப் பார்வை அவர் பார்வை யாயிற்று.

மாந்த இயல் கல்வியில் மாப்பேரறிஞராகவும் விளங்கினார்.

இங்கிலாந்து மண்ணவர் அவர்.

இந்திய மண்ணில் தம் பணியை ஊன்றினார்.

ஊன்றிய அவர்க்கு, உரிமை வேட்கையர் காந்தியடிகளின் தொண்டு உவகையாயிற்று.

அத்தொண்டிலேயும் ஆட்படுத்திக் கொண்டர்.

சமயச் சால்பு - தொண்டின் ஊற்றம் – எழுத்து ஆற்றல் – உலக நேயம் எல்லாம் கூடிய ஓர் உருவராக எல்வின் விளங்கினார்.

அவர்தம். கல்விக்கால இளந்தைப் பருவத்தில் தாம் அவ்வப்போது செய்த குற்றங்களைப் பங்குத் தந்தை முன்னே ஒளிவு மறைவு இன்றிக் கூறிப் 'பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்னும் மன்றாட்டு நிகழ்ச்சியின்போது, நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று :

ஒவ்வொரு வாரமும் அவ்வாரப் பிழைகளைக் கூறிப் பொறுத்துதவ வேண்டும் வேண்டுகையில், ஒரு வாரத்தில் அன்று —பல வாரங்களில் எண்ணிப் பார்த்தார். பிழையென ஒன்று செய்ததாகத் தோன்றிற்றில்லை. ஒரு கிழமை மின்வெட்டென ஒரு குறை தோன்றிற்று. அது என்றோ தாம் இலண்டன் வீதியில் செய்த பெரும் பிழைச் செயல் என்னும் ஒன்றேயாம்

அவ்வொரு பெரும் பிழையும்தான் என்னவாம்? தெரு வழியாக நடக்கும்போது அடக்க முடியாமல் எழுந்துவிட்ட மூக்கைத் தெருவில் சிந்திவிட்டதாகுமாம். இந்த மண்ணிலே எவருக்கேனும் தெருவில் மூக்கைச் சிந்திய இது செய்யத்தகாக் குற்றமெனத் தோற்றவும் தோற்றுமோ? தோற்றியதாமே எல்வினுக்கு!

தோற்றியதால்தானே அதனைப் பொறுத்துதவத் திருத்தந்தை வழியே தெய்வத் தந்தைக்கு வேண்டுகை விடுத்தார்.

எல்வின் போலும் சால்பரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ? 'என்னே சால்பு! என்னே சால்பு' என வியந்து நின்றாரோ? அதனால்,

"தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்" [433]

என்றாரோ?

செய்தி: தமிழர் தடங்கல் க. ப. அறவாணன் பக். 18.

15. நேரான் தெளிவும்

நாடாளுமன்ற அவைத்தலைவர் உக்கும் சிங்.
அவர் பதவியேற்ற பின் பணம் சேர்த்து விட்டார் என்று நாளிதழ் ஒன்று குற்றம் சாற்றியது.
அது பற்றி வினா எழுந்தது நாடாளுமன்றத்தில்.

அவைத் தலைவர் என்ன சொன்னார்.
தட்டிக் கழித்தாரா ? குறை கூறியது தவறு என்றாரா ?
இதழ் காட்டிய குற்றம் பற்றியோ அவையில் எடுத்துக் கூறியது பற்றியோ மனத்தாங்கல் கொண்டார் அல்லர் ! மாறாக, குற்றத் தொடர்பான எல்லா விளக்கங்களையும் நாடாளுமன்றத்தின் முன் வைக்கப் போவதாகவும் அவையின் உறுப்பினர்கள் தீர்ப்புக்கு விட்டு விடப் போவதாகவும் தெளிவாக உரைத்தார்.

"குறை மெய்யானது அன்று ; அதனை நாங்கள் அறிவோம்" என உறுப்பினர்கள் பலர் அப்பொழுதேயே உரைத்தனர்.
"அவைத் தலைவரை மாசு கற்பிப்பது நாட்டுக்கே மாசு கற்பிப்பது மேற்கொண்டு ஆய்வு நடத்த வேண்டியது இல்லை" என்று தலைமையமைச்சர் இலால் பகதூர் சாத்திரியார் கூறினார்.
''அவைத் தலைவர் பதவி நாட்டின் தலைவர் பதவிக்கு இணையானது. பொய்க் குற்றச்சாற்றை உதறித் தள்ளுதலே முறை'' என்றார் இலோகியா.

"இக்குற்றச் சாற்றுக்குச் சற்றேனும் மதிப்புத் தருதல் ஆகாது. தந்தால் இம்மாதிரிக் குற்றச் சாற்றுகளை வெளியிடவும் பரப்பவும் ஊக்கப்படுத்தியதாகிவிடும்" என்றார் பகத்துசா.

இவற்றால் எல்லாம் உக்கும் சிங்கை அசைத்துவிட முடியவில்லை. கொள்கை வீரராக நின்றார்.

"குறை கூறியிருப்பவர் எவர் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் ; குறை கூறியிருப்பவர் தகவற்றவராக இருந்தால் அவர் கூறிய குறையைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒதுக்கி விட வேண்டும். தகவுடையவராகக் குறை கூறியவர் இருப்பின் சீரிய ஆய்வு நடத்தியே தீர வேண்டும் ; இப்பொழுது கிளப்பி உள்ள குற்றச் சாற்று பொறுப்பற்ற ஓர் இதழினது. ஆதலால் இதனைத் தள்ளுபடி செய்தலே தக்கது என்று மீளவும் தலைமை அமைச்சர் வலியுறுத்தினார்

இதற்கும் அசைந்தார் அல்லர் உக்கும் சிங்
தம்மிடம் அவை வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு நன்றி.
தெரிவித்தார். குறை கூறப்பட்ட செய்தி தொடர்பான எல்லா ஆவணங்களையும் அவையில் வைப்பது பற்றிய தம் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்.

சரி ! பின்னே என்ன ஆனது ?

அவர் சொல்லிய ஆவணங்களோடு அவைக்கு வந்தார்.

ஆளும் கட்சியர் முன்னர் ஆவணங்களை வைப்பதினும் எதிர்க் கட்சியர் முன்னர் வைப்பதே சால்பு எனக் கொண்டு அவ்வாறே வைத்தார் !

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் என்ன செய்தனர் ?

என்னென்னவோ பேசினர்.

ஆவணங்களைத் தொட்டுப் பார்க்கவே இல்லை !

உக்கும் சிங்கின் மெய்ப்பாட்டின் மேம்பாட்டைப் பாராட்டுவதா ?

அம் மெய்ப்பாட்டில் ஆளுங்கட்சியொடு, எதிர்க்கட்சியினரும் ஒருங்கே கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைப் பாராட்டுவதா ?

இத்தகும் நிகழ்வுகள் ஒன்றோ பலவோ வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரே ?

அவற்றை எண்ணி எண்ணி நின்றாரோ ?

அதனால்,

> "தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
> தீரா இடும்பை தரும்" [510]

என்றாரோ ?

செய்திகள் : 23—9—64 ; 3—10—64

16. ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும்

மனைவி மேல் கசப்பு.

கொன்றே போட்டார்.

கொன்றதை மறைக்க வேண்டுமே !

மரத்தைக் கூழாக்கும் பொறியிலே மரத்தொடு மரமாய்க் கூழாய் ஆக்கினார்.

கூழைப் பரந்த வெளியில் தெளித்தார்.

வேலை முடிந்ததாய் வீடு சென்றார்.

மனைவியாய் இருந்தவள் வான ஊர்தியில் பணிப்பெண்,

அவளுக்கொரு தோழி.

அவளிடம் சொல்லியிருந்தாள் ! "என் கணவன் என்னைக் கொன்று போடுவான் "

வான ஊர்தித் தோழியைக் காணாத் தோழிக்குக், கணவனைப் பற்றி அவள் சொன்னது நினைவில் வந்தது.

துப்புத் துறைக்குச் செய்தி தந்தாள்.

ஆய்வு தொடர்ந்தது .

பனிப்புயல் நாளில் மரக்கூழ்ப் பொறியை ஒருவர் தள்ளிச் சென்றதைப், பனியை அகற்றும் ஒருவன் கண்டதாகக் கூறினான்.

ஏரியொன்றில் மரக்கூழ்ப் பொறி மூழ்கிக் கிடப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர்.

விரலம் விரலமாக ஒரு நூறு பேர்கள் தேடினர்.

தசையொடு கலந்த மரத்துகள்கள் சிக்கின.

சிக்கிய துண்டுகள் 56.

ஒரு பல், கட்டை விரல் நுனி, சில எலும்புகள், தலைமுடி ஆகியவும் சிக்கின.

மரக் கூழ்க் கருவியில் ஒட்டிய தசையும், தெளிக்கப்பட்டு மண்ணில் கிடந்த தசையும் ஒன்றாய் இருந்தன.

விரல் நகப் பூச்சும் இறந்து போனவள் வீட்டில் இருந்த நகப் பூச்சும் ஒன்றாய் இருந்தன.

மண்ணில் கிடைத்த தலைமுடியும் வீட்டில் இருந்த சீப்பில் ஒட்டியிருந்த தலைமுடியும் ஒப்பாய் இருந்தன.

மரக் கூழ்ப் பொறியை வாங்கிய சீட்டில், இறந்தவள் கணவன் பெயர் இருந்தது !

கணவனே கொலைஞன் என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டது.

கொன்றவன் ரிச்சர்டு கிராப்ட்.

கொல்லப்பட்டவள் கெல்லி.

கொலையைக் கண்டுபிடித்தவர் லீ.

அமெரிக்கக் 'கனெக்டிகட்டு' மாநிலத் தடயவியல் இயக்குநர்.

எத்தகைய திட்டமிட்ட கொலை.

எத்தகைய திட்டமிட்ட தடய அழிப்பு !

இவற்றையும் வெற்றியாகக் கண்டு மெய்ப்பித்தது ஒற்று !

இத்தகும் ஒற்றில்லை யானால், மரக் கூழ்ப் பொறியெலாம் மாந்தக்கூழ்ப் பொறியாகி விடுமே !

முறைமையைக் காக்க இத்தகைய முழுதுறும் ஒற்று இன்றி முடியுமா ?

முற்ற முடிந்த மறைப்பையும் காணவல்ல

இத்தகும் ஒற்றரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ?
இவர் திறம் என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ?
அதனால்,

"ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்." [581]

என்றாரோ?

செய்தி: தினமணி 12—3—92.

17. பழுதென்னும் மந்திரி

சப்பானியத் தலைமையமைச்சர் மியாசவாவின்.

அவருக்கு நண்பர் முன்னாள் அமைச்சர் பியூமியோ அபி.

அரசின் கமுக்கத் திட்டம் ஒன்று

புதிதாக உருவாக்க இருந்த விரைவு வழித்தடத் திட்டம்.

அதனைப் பியூமியோ இரும்புக் குழுமம் ஒன்றற்கு மறைமுகமாக வெளியிட்டுதவினார்.

இரும்புக் குழுமம் இதற்குத் தந்த கையூட்டோ ஆறு இலக்கத்து நாற்பது ஆயிரம் அமெரிக்கத் தாலர்.

இரும்புக் குழுமத்திற்குப் பலப்பல ஒப்பந்தங்களைக் குறுக்கு வழியில் தந்து விடவும் திட்டம்!

பியூமியோ திட்டம் ஊழல் ஆய்வுத் துறைக்குக் காற்றாய் அடித்தது. விளைவு?

பியூமியோ சிறைப்படுத்தப்பட்டார்.

நண்பரும் தலைமையமைச்சருமான மியாச வாவுக்கும் தொடர்பு உண்டோ? என்ற ஐயம் எழுமா இல்லையா?

நன்றாய் எழுந்துவிட்டது.

சான்றெதுவும் இல்லை எனினும் குற்றம் சார்ந்து கொள்ள நிற்கிறது.

அமைச்சு நண்பர் பழுதுத்திட்டம் தலைமைக்குத் தலைக்குனிவு மட்டுமா? தேர்தலில் வீழ்ச்சியும் தழுவ நேருமாம்!

இக்கட்டில் பட்டு இளைகிறார் தலைமையமைச்சர்!

இத்தகு காட்சியை வள்ளுவக்கிழவர் அந்நாள் நிலையில் கண்டாரோ ?

என்னே இழிமை என்றே வருந்தி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி யுறும்" [639]

என்றாரோ.

செய்தி : தினமணி 6—3—92.

18. விரைந்து தொழில் கேட்கும்

ஒரு பெரு விழா

அறிவியல் ஆய்வுக் கூடத் திறப்பு விழா !

பொதுமக்கள் பெருந்திரள் - மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆயோரைச் சேர்த்தால் ஆயிரவர்க்கு மேல் !

மாலையில் நிகழ்ச்சிக்கு முன் விருந்து.

எவரோ - முந்தி வந்தவர் - தம் இலையை வாயிலின் முன்னே போட்டார்.

வழி வழி அப்படியே ஆயிற்று.

ஆயிரவர் இலைகளும் வாயிலில் கிடந்தால் ?

ஓர் ஆசிரியர்க்குப் பளிச்சிட்டது !

அவ்வளவுதான் அவர் குனிந்தார் - கிடந்த இலைகளை எடுக்கத் தொடங்கினார்.

என்ன ஆனது ?

ஐயா ! ஐயா ! நாங்கள் எடுக்கிறோம் - என மாணவக் கும்பல் வாரியது !

பொது மக்களும் குனிந்தனர் !

பின்னே வந்தவர்கள் இலைபோடும் ஒதுக்கிடத்தில் தாமே போட்டனர்.

தூய்மைக் கேடு எவ்வளவு எளிதில் நேரிட்டது ?

தூய்மை ஆக்கம் எவ்வளவு எளிதில் ஆயிற்று !

உள்ளம் ஒன்றிய உண்மைத் தொண்டு,

ஊரை ஆளும் ! உலகை ஆளும்.

இது இலை போட்ட ஒரு காட்சி !

இன்னொன்று இலை பறித்த காட்சி !

ஒரு மருத்துவமனை.

அதன் முற்றத்தில் அருமையாகக் கவிந்து நின்ற நிழல் மரம். கையெட்டும் அளவில் தாழ்ந்த கிளைகள்! தளிர் இலைகள்! வெயிலைத் தான் தாங்கிக் கொண்டு, தண்ணிழல் வழங்கும் வேம்பு.

காலமோ பங்குனி கடந்து சித்திரை பிறந்த மறுநாள்

ஒரு சிறுமி எக்கி நின்றாள். ஒரு கிளையைப் பற்றித் தழையை ஒடித்தாள்.

அவளோடு வண்டியில் வந்திறங்கிய குழந்தைகள் அறுவர் எழுவர். உடன் வந்த, பெரியவர்கள் எல்லாம் மருத்துவமனைக்குள். இவர்கள் ஆட்டம் இங்கே!

ஒவ்வொரு குழந்தை கையிலும் வேப்பங்குழை!

இரண்டு இரண்டு கைகளிலும் வேப்பங்குழை!

ஒரு பெரியவர் கண்டார்.

முதற்கண் ஒடித்து வழிகாட்டிய சிறுமியை அழைத்தார்.

நீ ஒடித்தாய் பார் எத்தனை பேர்கள் எவ்வளவு கிளைகளை ஒடித்துளர்?

எவ்வளவு அருமையாக ஆடிக்கொண்டிருந்தது! வாடச் செய்து விட்டாயே நீ!

எத்தனை பேர்க்கு நிழல் தந்தது இது!

அறிவிலா அது தரும் நிழலை அறிவுப் பிறப்பு கெடுக்கலாமா? என்றார்.

அறிவறிந்த செல்வி தலைநாணினாள்!

தவற்றை உணர்ந்த தகவு அது!

இது பெரும் குற்றம் இல்லை.

விளையாட்டாகச் செய்தாய்!

வினையாக முடிந்தது.

தப்புக்கு வழி காட்டாதே! தப்புக்கு வழி காட்டின் தொடர் தப்பைத் தோற்றுவித்த குற்றம் நம்மதே என்பதை உணர்ந்தால் போதும்!

தப்பு நடப்பதைக் காணும் போது இயன்ற அளவு தடுக்க முற்படுகிறாயா? அது உலக நலத் தொண்டு என்றார்.

அடுத்த நாள் மருத்துவமனைக்கு வந்த அந்தச் சிறுமி, வேப்பங்கன்று ஒன்றைக் கொண்டு வந்து ஊன்றினாள்!

திருந்திய மனம் வருந்திய பரிசு இவ்வேம்பு!

எவ்வளவு இனிப்பான நிகழ்ச்சி!

இத்தகு நிகழ்ச்சிகள் போலும் நிகழ்ச்சிகள் நிகழக் கண்டு கண்டு களித்தாரோ வள்ளுவக் கிழவர்.

என்னே அருமை! என்னே அருமை! என்று வியந்து நின்றாரோ?

அதனால்,

> "விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
> சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்" [648]

என்றாரோ?

சொல்லலில் செய்தல் உயர்ந்தது தானே!

19. பேராண்மை என்பதறுகண்

இத்தாலியருக்கும் அபிசீனியருக்கும் கடும் போர்!

களத்திலே தோல்வி அபிசீனியருக்கு.

தப்பியோடும் நிலை அபிசீனியருக்கு

விடாமல் வெருட்டித் தாக்கும் வாய்ப்பு இத்தாலியருக்கு.

ஓட ஓட வெருட்டல்.

ஒதுங்க வாய்ப்பான இடம்!

அபிசீனியர் மறைதற்குச் சென்றனர்,

ஆனால் அங்கே ஒரு பெண் நின்றாள்.

அவள் கூறிவிட்டால்?

ஒருவன் சென்றான், "நீ எங்களைத் துரத்தி வரும் இத்தாலியருக்கு எங்களைக் காட்டித் தந்து விடாதே. காட்டித் தந்தால் நம் நாட்டுக்கே கேடு தான்" என்றான்.

ஒதுங்கி மறைந்து கொண்டனர்.

அவளோர் அபிசீனியப் பெண்; நாட்டுக்காகத் தன் பெற்றோர் உற்றோர் உறவெல்லாம் பறி கொடுத்து நின்றவள். வயது பதினெட்டு.

அவளை இத்தாலியப் படை கண்டது; வளைத்தது

"அபிசீனியப் படையைக் கண்டாயா?"

"இல்லவே இல்லை"

"உண்மையைக் கூறு; இல்லையேல் உயிரை இழப்பாய்"

"அபிசீனியப் படை வந்தால் அல்லவா சொல்வதற்கு? வந்திருந்தால் என்ன வந்தது சொல்வதற்கு?"

"வாயால் கேட்டால் சொல்ல மாட்டாய்; கொடுப்பதைக்

கொடுத்தால் கூறுவாய்; உயிரோடு இருக்க எண்ணினால் உண்மையைக் கூறு.

"எவரையும் பார்க்கவில்லை"

அடித்து வருவிக்க ஏவினான் தலைவன்!

அடித்து அடித்துக் கேட்டனர்;

துடித்துப் போகவில்லை அவள்!

அடித்தவரே துடித்துப் போயினர்!

இடுப்பில் இருந்த கத்தியை நறுக்கென எடுத்தாள் அவள்!

தன் நாவை நீட்டிக், கத்தியால் நறுக்கென அறுத்துப் போட்டாள். ஏன் அறுத்தாள்?

"அடியைத் தாங்கா நிலையில் தன்னை மறந்து நாக்கு ஏதாவது உழறி விட்டால்? நாக்கே இல்லை என்றால் நானே நினைப்பினும் சொல்ல முடியாதே!"

எண்ணியவாறு செயல் பட்டாள் - சுற்றி நின்றவர் எண்ணம் ஒழியச் செயல்பட்டாள்.

பொறுப்பனா தலைவன்?

"நாவை அறுத்துக் கொண்டதே, இவள் படையைக் கண்டதை மெய்யாக்கி விட்டது! என்னிடம் செய்தியை வாங்கவா பார்க்கிறாய்? பார்" என்று செய்து விட்டாள்!

உயிரோடு விடாதீர்கள்" என்றான்! அவன் சொல்லை முடிக்கு முன் செய்து முடித்தனர் படைஞர்.

கோழைப்பயல்கள் வீரத்திற்குத் தலை வணங்க வேண்டிய இடத்திலே,

தன்னை அழித்துக் கொண்டும் தன்னாட்டு வீரரையும் நாட்டையும் காக்க வேண்டும் என்னும் நாட்டுப்பற்றைக் கண்ட அளவிலே,

அவள் துணிவைக் கண்டு அவளைப் பெருமைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்! அது வீரம்! ஆண்மையில் ஆண்மை!

களப்போரிலே வந்த கடும்பகை எனினும் அவன் தன்னால் தாக்குண்டு வீழ்ந்து விட்டால், அவன் மேல் காட்டும் இரக்கம் - அவன் வீரத்தின் மேல் கொண்ட மதிப்பு - மிகுந்து செல்ல வேண்டும்.

இயலா நிலைக்குப் போன பின்னரும், எதிரியை எதிரியாகக் கருதும் எவனும் வீரன் அல்லன்; கோழை! கோழையிற் கோழை!

இத்தகு நிமிர்ந்த வீரச் செயலை மதியாக் கோழையன் ஒருவனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ?

"என்னே இவன் கோழைமை! என்னே இவன் கோழைமை!" எனக் குமைந்து நின்றாரோ?

அதனால்,

"பேராண்மை என்ப தறுகண் ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு" [773]

என்றாரோ?

செ. செ. 18 : 331 – 3. ஒரு வீரப்பெண் : "அரசு".

20. தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்

மைதானத்துக்கு அருகே உள்ள புல் தரையில் அவர் நடந்து கொண்டிருந்தார். தினந்தோறும் மாலையில் நடக்கும் பிரார்த்தனைக்காகச் சுமார் ஐந்நூறு பேர்கள் கூடியிருந்தார்கள்.

"இன்று பத்து நிமிஷம் தாமதித்து விட்டேன். இப்படித் தாமதிப்பது என்றாலே எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது. ஐந்து மணி அடிக்கும் போது இங்கே நான் கணக்காய் வந்திருக்க வேண்டும்," என்று தமக்குத் தாமே பேசுவது போல் காந்தி உரக்கச் சொன்னார்.

பிரார்த்தனை மேட்டுக்கு ஐந்து சிறுபடிகள் இருந்தன. அவற்றை அவர் வேகமாகக் கடந்தார். மர மேடைக்கு இன்னும் சில கஜ தூரம்தான் இருக்கும். பிரார்த்தனை நடக்கும்போது அந்த மர மேடை மேலேயே உட்கார்ந்திருப்பார். கூட்டத்தில் இருந்தவர்களில் பெரும்பாலோரும் எழுந்து நின்றார்கள். பலர் முன்னே நகர்ந்து வந்தார்கள். சிலர் அவருக்காகச் சந்தில் வழி விலக்கி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவருக்கு மிக அருகே இருந்தவர்கள் அவருடைய பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கினார்கள் ஆபா மனு இருவருடைய தோள்களிலு-மிருந்து கைகளை எடுத்துக் குவித்து ஹிந்து முறையில் காந்தி எல்லாருக்கும் வணக்கம் செலுத்தினார்.

அப்போது ஒரு மனிதன், முழங்கையால் இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு கூட்டத்திலிருந்து சந்துக்குள் வந்து சேர்ந்தான். வழக்கப்படி காந்தியின் பாதத்தில் விழுந்து வணங்க விரும்பிய ஒரு பக்தன் மாதரி அவன் தோன்றினான். ஆனால் தங்கள் நேரம் கடந்து விட்டதால் அவனை மனு

தடுத்து நிறுத்த முயன்றாள். அவனுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். ஆனால், அவனோ அவளை உதறி ஒருபுறம் தள்ளினான். அவள் உருட்டி அடித்துக் கொண்டு போய் விழுந்தாள். காந்திக்கு எதிரே இரண்டடி தூரத்தில் அந்த மனிதன் வந்து நின்று கொண்டான். சிறிய ஆட்டோமாட்டிக் பிஸ்டல் ஒன்றால் மூன்று முறை சுட்டான்.

முதல் குண்டு பாய்ந்தது; இயங்கிக் கொண்டிருந்த காந்தியின் கால் தரையில் பதிந்தது. ஆயினும் அவர் நின்று கொண்டேயிருந்தார். இரண்டாவது குண்டு பாய்ந்தது; ரத்தம் பீரிட்டு காந்தியின் வெண்மையான துணிகளைக் கறைப்படுத்தத் தொடங்கியது. அவருடைய முகம் சாம்பலென வெளிறிட்டது கூப்பிய கைகள் மெல்லத் தளர்ந்து தொங்கின. ஒரு புஜம் மட்டும் கண நேரம் ஆபாவின் கழுத்தில் பதிந்திருந்தது.

'ஹேராமா' என்று காந்தி முணுமுணுத்தார். மூன்றாவது குண்டு வெடித்து வெளி வந்தது. துவண்ட உடல் தரையிலே படிந்து விட்டது. அவருடைய மூக்குக் கண்ணாடி மண்ணிலே விழுந்தது. பாதரட்சைகள் பாதங்களை விட்டு நழுவிக் கழன்றன. ஆபா, மனு இரண்டு பேரும் காந்தியின் தலையைப் பிடித்து நிமிர்த்தினார்கள். அன்புக் கரங்கள் அவரைத் தரையில் இருந்து தூக்கி, பிர்லா மாளிகைக்குள் அவருடைய அறையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தன. காந்தியின் கண்கள் பாதிமூடி-யிருந்தன. அவருடைய உடம்பில் இன்னமும் உயிர் இருக்கும் குறிகள் தென்பட்டன.

சற்றுமுன்பே மகாத்மாவை விட்டுச் சென்ற ஸர்தார் படேல் மீண்டும் அவருக்குப் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தார். காந்தியின் நாடியைப் பிடித்துப்பார்த்தார். நாடி மிகவும் பலவீனமாகத் துடித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல அவருக்குத் தோன்றியது'

மருந்துப் பெட்டியில் அட்ரினாலின் இருக்கிறதா என்று யாரோ ஒருவர் தேடிப் பார்த்தார். அதைச் சிறிதும் காணவில்லை.

கூட்டத்தில் ஒருவர் சரேல் என்று ஓடி டாக்டர் டி பி. பார்க்கவாவை அழைத்து வந்தார். துப்பாக்கி சுட்ட பத்து நிமிஷத்துக்கெல்லாம் அவர் வந்து சேர்ந்தார். "உலகத்தில் உள்ள எதுவும் இனி அவரைப் பிழைப்பூட்ட முடியாது. அவர் இறந்து பத்து நிமிஷம் ஆகிவிட்டது" என்று டாக்டர் அறிவித்தார்.

இத்தகு கொடுமை ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ? என்னே கயமை! என்னே கயமை! என்று நைந்தாரோ ? அதனால்,

"தொழுதகை யுள்ளும் படை ஒடுங்கும்"

என்றாரோ ?

செய்தி : மகாத்மா காந்தி வாழ்க்கை. பக். 2 - 3. லூயிஃபிஷர் ; தமிழ் தி. ஜ. ர.

21. ஒன்னார் அழுத கண்ணீர்

ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை.

செயற்கை இழை உருவாக்கும் தொழிற்சாலை.

உருபா 220 கோடித்திட்டம் என்றால் விளக்க வேண்டுமா ?

அடுத்த ஒரு திங்களில் ஆலை இயக்கமாம்

இயக்கத்தின் முன்னே அமைப்பின் சீர்மையை ஆய்ந்து மதிப்பிடும் பணி.

இந்திய மாநிலங்கள் அனைத்தில் இருந்தும் பொறியியல் வல்லார் தேர்ந்து வந்தனர்.

ஆலைக்குள்ளே பாடியமைத்துத் தங்கியிருந்தனர்

இரவுப் பொழுது.

சுவர் மேல் ஏறி உள்ளே குதித்தனர் நால்வர்.

'திருடன் திருடன்' என்று கூவினர்.

பாடியில் உறங்கிக் கிடந்தவர் ஒலியைக் கேட்டு ஓடி வந்தனர்.

கூச்சல் போட்டவர் கொடிய கருவிகளைக் கொண்டு இருந்தனர்.

கருவியைக் காட்டி வரிசையில் நிற்க வைத்தனர்.

அந்த மாநிலத்தாரை அப்பாற்படுத்தினர்.

அயல் நாட்டாரையும் அப்பாற்படுத்தினர்.

அயன் மாநிலத்தார் பதினைந்து பேர்கள் ; அவர்களை

வரிசையாய் நிறுத்தித் தாறுமாறாகச் சுட்டுக் கொன்றனர்.

வந்த வேலை முடிந்ததும் தப்பிச் சென்றனர்.

கொலை செய்ய வந்தவர்.

கூச்சல் போட்டனர்.

கூச்சல் என்ன செய்தது
கூடிச் சேர வைத்தது !
வஞ்ச நெஞ்சம் வந்தவர் தம்மை
வன்கொலை செய்தது.

இத்தகு கொடுமையும் நிகழ்வுறும் என்று வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே ! என்னே ! என்று இரங்கி நின்றாரோ ?
அதனால் முன்னே கண்ட தொழுத கையுள்ளும்
படையொடுங்கும் என்பதனோடு,

"ஒன்னார் அழுதகண் ணீரும் அனைத்து" [828]

என்ன இணைத்தோர் குறளைத் தந்தாரோ ?

நிகழ்ந்த இடம் : பஞ்சாப் - கட்வன் கோட்டே ;
செய்தி : தினமணி ; 12—3—92.

22. ஒருமைச் செயலாற்றும்

அடுத்தும் அடுத்தும் இரண்டு வீடுகள்.

நாயைக் கொண்டும் பூனையைக் கொண்டும் நாயும் பூனையும் போலச் சண்டையிட்டுக் கொள்வர்.

ஆண்கள் மட்டுமா ? பெண்களும் கூடவே.

ஒருவர் வீட்டில் கிடந்த நாளிதழ் ஒன்று ஈரமாய் இருந்தது.

ஈரம் என்றால் எத்தனையோ வழிகளால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமே !

எண்ணிப் பார்த்தார் அல்லர்.

அடுத்த வீட்டு நாய் தான் நீரைப் பெய்து ஈரமாக்கியதென்று முடிவு செய்தார்.

அவர்தம் மனைவி அந்தத் தாளை அடுத்த வீட்டார் மகிழ்வுந்துக் குள்ளே வீசி எறிந்தார்.

அதனை எடுத்து வீசி எறிந்தார் எறிந்தவர் மேலே !

மீளவும் எடுத்து எறிந்தவர் மேலே, மேலும் எறிந்தார்.

மாறி மாறி இப்பணி முடித்து வீட்டுள் புகுந்தார் குற்றம் சாற்றப் பெற்ற நாயின் உரிமையர்.

மனைவியோடும் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

குற்றம் சாற்றியவர் கையில் துமிக்கியோடு புகுந்தார்.

மனைவியோடு பேசிக் கொண்டிருந்தவர் மார்பை நோக்கிச் சுட்டார்.

அந்த நொடியிலேயே அவர் மாண்டார் !

சுட்டவர் மைக்கேல்.

சுடுபட்டு இறந்தவர் மார்ட்டின் !

காவல் துறையால் சிறைப்படுத்தப்பட்டார் மைக்கேல்.

அமெரிக்க நாட்டு சாண்டா கிளாரா என்னும் இடத்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாம் இது. [தினமணி சூலை 22 – 1992]

இத்தகு அறிவிலா மூடம் ஒன்றைக்கூட வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

மூடமே வடிவாம் மூடன் கேட்டுக்கு முடிவில்லை என்று நொந்துபோய் நின்றாரோ ?

அதனால்,

"ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு" [835]

என்றாரோ ?

(அறியாமையாகிய ஒன்றற்கே ஆட்பட்டுச் செயல்புரியும் அறிவிலி, பின்வரும் எக்காலமும் துன்பம் என்னும் புதை சேற்றுள் புகுந்து அழுந்துவான்.)

23. உண்ணற்க கள்ளை

பிரடரிக்கு நிக்காலசு சாரிங்டன் என்பார் ஓர் இளைஞர் ; தொண்டர் ; தொண்டர் சூழலர் ; இங்கிலாந்து தேயத்தவர். ஏழை எளியவர் வாழ்பகுதியை அவர் உள்ளம் அடிக்கடி நாடும். அங்குள்ள தூய்மை இன்மையும் வறுமையும் அவரை வாட்டும் ! தொண்டுள்ளம் கொண்டார்க்கு அவ்வாட்டுதல் ஒதுங்கச் செய்து விடுவதில்லை ; மேலும் மேலும் அவ்விடத்து நாட்டத்தையே உண்டாக்கும் தானே !

சாரிங்டன் ஒரு நாள் சென்ற ஒதுக்குப்புற வறுமைப் பகுதி ; அடைசலான குடிசைகள் ; சாய்க்கடை வழியும் தெரு ;

அங்கொரு வாய்த் தகராறு

கணவன் திட்டுகிறான் ; வைகின்றான் ; அடித்தும் தள்ளுகிறான் ; யாரை ?

அவன் கைப்பிடித்த மனைவியை !

கெஞ்சுகிறாள் ; மன்றாடுகிறாள் ; விழுகிறாள் ; அழுகிறாள் ! தொழுகிறாள் !

அவள் உடையைப் பற்றிக் கொண்டு பிள்ளைகள் மூவர் நால்வர் கதறுகின்றனர் ; தாயை விடுக்க முடியாமலும், தந்தையைத் தடுக்க முடியாமலும் விம்மியழுகின்றனர் ! கதறுகின்றனர்.

குடித்து விட்டு இக்கொடுமை செய்கிறான் கணவன் என்றும் குடும்ப நிலைக்கு மன்றாடுகிறாள் மனைவி என்றும் உணர்ந்தார் - தடுத்து நின்றார் - சாரிங்டன் !

தடுக்கும் அவர் முனைப்பின் ஊடே, கண் ஆங்கிருந்த கடையின் பலகையால் இழுக்கப்பட்டது !

தலையைத் தொங்கப் போட்டார், நாணத்தால் ! ஏனெனில் தம் தந்தையார் வைத்திருக்கும் மதுக்கடைகளுள் அக்கடையும் ஒன்று என்பதை அப்பலகை காட்டிற்று !

தாம் செய்யும் தொண்டுணர்வுக்கும், தம் தந்தையார் வாணிகத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி பளிச்சிட்டது !

தந்தையாரின் வாணிகத்தில் ஈடுபடவோ, அவர் ஈட்டிய பொருளை வைத்துக் கொள்ளவோ, அவரோடு உடன் இருக்கவோ ஒப்பாராய் – ஒதுங்கினார்.

செல்வம் சிறிதா ?

பதினெட்டுக் கோடி உருபா மதிப்பாம் அந்த நாளில் !

தந்தை மன்றாடினார் !

தம் முடிபு தக்க முடிபு என்றும், அதில் மாறப் போவது இல்லை என்றும் உறுதி கொண்டார் மைந்தர்.

மதுவிலக்கைப் பற்றியே தம் தொண்டை ஆக்கிக் கொண்டார்.

"பீரைக் குடித்து விட்டு அவன் தன் மனைவியை உதைத்துத் தள்ளியதே, என்னை என் தந்தையார் செல்வத்தில் இருந்தும், தொழிலில் இருந்தும் வீட்டில் இருந்தும் உதைத்துத் தள்ளிய தள்ளலாயிற்று" என்று எழுதினார்.

எளியோர் குடிசைப் பகுதியில், ஒரு குடிசைத் தம் வாழ்விட-மாக்கிக் கொண்டு மது விலக்குத் தொண்டில் அழுந்தினார்.

அகவை செல்லச் செல்லத் தந்தைக்கு, மகனின் செயல் மாண்பு புலப்பட்டது.

மகனுக்கு உதவவும் முன் வந்தார்.

"என் செயல் அழிபாட்டுச் செயல் ; நின்செயல் அழியாப் பெருஞ்செயல்" எனஒத்துக் கொண்டார்.

அவர் ஒத்துக் கொண்ட கால நிலை, உயிர்ப் போராட்டக் காலநிலை !

மைந்தர் போராட்டமோ அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் போராட்டமாகக் கிளர்ந்தது.

மதுவால் வெறியும் மயக்கும் செல்வமும் கொண்டவர்கள் எளிதில் விடுவரா ?

சாரிங்டனைச் சொல்லால் தாக்கினர் ; கல்லால் தாக்கினர் ; கழியால் தாக்கி வீழ்த்தினர் ; குருதி சொட்டச் சொட்ட வாட்டினர் ! எனினும் உறுதி தளர்ந்தார் இலர் !

இதழ்கள் பழித்தன ; அரசியலாளர் ஒழித்துக் கட்ட முனைந்தனர் ; குடியரும் வறியரும் தாமா கைகொடுத்து உதவ முன் வருவர் ?

எடுத்த உறுதியை முடித்தே தீருவேன் என உறுதி கொண்ட சாரிங்டன், 'ஓசியா' என்னும் ஒரு தீவையே விலைக்கு வாங்கினார் ! மதுவால் வந்த காசு மதுவிலக்குக்கு ஆயிற்று அதனை, "மது விலக்குத் தீவு" எனத் திட்டப்படுத்தினார். இங்கிலாந்து தேயத்திலே முழு மது விலக்குப் பகுதி அத்தீவே என்பதை உறுதி செய்தார்.

மதுவில் நீந்தியவர்களும் கூட, அதனை முற்றிலும் நீங்கி வாழும் பண்பாட்டு மையமாக ஓசியா விளங்குவதாயிற்று ! தன் வயிற்றில் இருந்து பெற்றவளும், கணவனாகப் பெற்றவளும், தந்தை இவனெனப் பெற்றவர்களும் ஆகியவர்களாலும் வெறுக்கப்படும் மதுக்குடியைச், சால்பால் நிறைந்த சாரிங்டன் போல்வாரும் வெறாது இருப்பரோ ? அவர் கொண்ட மது வெறுப்பே ஓசியாத் தீவாக - மதுவிலக்குக் கோட்டையாக உருக்கொண்டது !

இத்தகு சான்றோர் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ? என்னே சால்பு ! என்னே சால்பு ! என வியந்து நின்றாரோ ? அதனால்,

> "உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சான்றோரால்
> எண்ணப் படவேண்டா தார்" [922]

என்றாரோ ?

ஓம் சக்தி – தீபாவளி மலர் நவம். 1991. கட்டுரை : இராசாசி

24. ஈன்றாள் முகத்தேயும்

குத்துச்சண்டையில் புகழ் வாய்ந்தவர்.

பரிசு பாராட்டுப் பல பெற்றவர்.

உலக அளவில் போட்டியிட வல்லவர்.

ஆனால் போதைக்கு அடிமையர்.

வீர மகனைக் கண்டு விம்மித முறவில்லை

அவரைப் பெற்ற அன்னை!

"போதைப் பேய்க்கு அடிமைப்பட்டானே இப்பேதை!

இதில் இருந்து அவனுக்கு விடுதலை உண்டா"?

என்று வெதும்பினார்.

அன்னை உரையை - உணர்வை - மதியா அம்மகனுக்கு

ஒரு நாள் வந்தது.

போதை மருந்து வைத்திருந்தார் என்னும் குற்றச்சாட்டுக் கிளர்ந்தது! காவல் துறையினர் ஆய்ந்தனர் அஃது இருந்த தடமும் இல்லை! இடமும் இல்லை!

ஆனால் போதை மருந்து இருப்பதைத் திறமாய் மறைத்துளார் என்பது தெரிந்தது; மேலும் முயன்றனர்.

காலுறைக்குள்ளே போதைப் பொடியைத் தாளில் மடித்து வைத்திருந்தைக் கண்டுபிடித்தனர்.

குற்றம் சாற்றிச் சிறையும் செய்தனர்.

26 வயதே ஆன அந்தக் குத்துச்சண்டை வீரர் பெர்ட்டு கூப்பர் என்பார்.

அமெரிக்க நாட்டினர்.

சிறைப்பட்ட மகனைக் கண்டு அன்னை வருந்தினார் அல்லர். சிறைப்படுத்திய காவலர்க்கு நன்றியுரைத்தார்.

காவலரைத் தூண்டிக் கண்டுபிடிக்க வைத்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார்.

இச்சிறைப்பாடாவது மகன் திருந்துதற்குத் துணையாம் என நம்பினார்.

மைந்தன் சிறைப்படவும் வருந்தாத் தாயும் அந்நிலையை வாய்ப்பென வாழ்த்தும் தாயும் உள்ளமை வியப்பே அல்லவோ !

குடித்து விட்டு நாளும் வருவான்.

கும்மாளத்தோடு நில்லான் பெற்ற தாயெனவும் பாராமல் அடிப்பான் மிதிப்பான்.

மதியை மயக்கும் மதுவில் வீழ்ந்தவனுக்குத் தாய் என்ன ? தாரம் என்ன ?

பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தாள் பெற்றவள்.

ஒரு நாள் அப்பெற்ற மனமும் தாங்காத் தாக்குதல் !

"முடிவு செய்தே ஆக வேண்டும் ; இனி முடியவே முடியாது" எனத் தீர்மானித்தாள்.

வெருட்டி வெருட்டித் தாக்கிய மகனிடம் தப்ப வேண்டிக் கூரைப் பகுதிக் குடிசையுள் நுழைந்தாள்.

ஆங்கும் புகுந்தான் அடித்துத் துரத்தும் குடிமகன்.

குடிசைக்குள் வரவும் உள்ளே தள்ளிக் கதவைச் சாத்தி, மண்ணெண்ணெயைக் கூரை மேல் தெளித்துத் தீயும் மூட்டினாள்.

பற்றிய தீயைச் சுற்றிலும் இருந்தோர் கண்டு ஓடி வந்து அணைத்தனர்.

உயிருக்குப் போராடும் நிலையில் மருத்துவமனையில் சேர்த்துளர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அறந்தாங்கியில் நடந்துள நிகழ்ச்சி இது.

பெற்ற தாயே, உயிரோடு மகனுக்குத் தீ மூட்ட ,நேர்ந்த கொடுமை !

தாயாரும் தாங்காப் போதைக்குடியை, எவரே தாங்குவர் !

ஆன்றோர் சான்றோர் தாங்கவோ செய்வர் ?

இத்தகு போதை வெறியர் காட்சியை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே கொடுமை என்னே கொடுமை என்று நைந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

> "ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என் மற்றுச்
> சான்றோர் முகத்துக் களி" [923]

என்றாரோ ?

செய்திகள் இரண்டும் : தினமலர் - 31—5—92.

25. அற்றார்க்கு ஒன்று

அவர்க்கு மக்கள் மூவர்.

அவர் நல்ல உழைப்பாளர்

ஆனால் குடியர் ஆகிவிட்டார்.

உழைத்த காசெல்லாம் குடிக்கே ஆயது.

குடும்பத்தினுக்கு உதவியது தாயின் உழைப்பு வழியால் வந்த சிறிய தொகை.

குடிகாரர் படுத்தும் பாட்டையும் குடும்பச் சுமையையும் எதிர்காலங் கருதித் தாங்கிக் கொண்டார்

மக்கள் மூவருள் இருவர் ஆண்கள் ; இடையே பிறந்த தொன்றே பெண்.

மூத்தவன் ஓரளவு படித்தான் ; குடும்ப நிலையறிந்து வேலைக்குச் சென்றான்.

அடுத்தவள் படித்தாள் ; ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றாள்.

அந்த இருவரினும் இளையான் கூர்ப்பன்.

நன்றாகப் படித்தான். மேனிலை வகுப்பில் உயரிய மதிப்பெண் எய்தினான்.

மருத்துவப் படிப்புக்கு முயன்றான்.

தேர்வு எழுதினான் ; வெற்றியும் பெற்றான்.

கல்லூரியில் சேர ஆணையும் எய்திற்று.

ஈராயிரம்போல் கட்ட வேண்டும் !

வெறுங்கையன் என்ன செய்வான் ?

அற்றை வேலையால் குடும்பம் ஓட்டும் அன்னைதான் என்ன செய்வார் !

பத்து நூறா ? ஈராயிரம் ஆயிற்றே ! மேலும் திங்கள் தோறும் ஐந்தாண்டளவுக்குத் தொகை வேண்டுமே !

தொண்டில் பழுத்த தூயர் ஒருவரை நாடினார் தாயார் !

அவரோ ஓய்வு ஊதியத் தொகை முழுவதும் உதவிக்கே செலவளிக்கும் செம்மல் !

தொகையும் பற்றுமோ, இரு நூறு பெறும் ஓய்வு ஊதியர்க்கு ! தக்கார் ஒருவரை வழக்கமாக நாடுவார், தம் தகுதிக்கு மிஞ்சிய கொடையென்றால் !

அப்படி நாடினார்.

அவரோ சொன்னார் ; இலக்கம் இலக்கமாகக் கையூட்டுத் தந்தும் கணக்கில் தந்தும் மருத்துவக் கல்விக்கு இடம் கிடையாமல் எத்தனை எத்தனைபேரோ, தவிக்க, தன் திறத்தாலே தானே பெற்ற இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் தவிப்பா ?

படிக்க இடம் வாய்த்தும் அதனை ஒருவர் இழப்பாராயின் குடிக்குமட்டுமோ கேடு ; நாட்டுக்கேடே யன்றோ !

ஈராயிரமும் உடனே தருவேன் ; கல்லூரியில் சேர்க ; திங்கள் செலவுக்கு வங்கிக் கடனை ஏற்பாடு செய்யலாம்'' என்றார்.

தாயோ கண்ணில் காணாத் தெய்வம் கண்ணேர் வந்து கையில் யிடியெனக் கருவூலம் வழங்கிய தென்னக் களித்தார்.

கூர்த்த மாணவன் காலத்து வாய்த்த கார் மழை போன்ற உதவியால் தளிர்த்தான்.

அந்தப் பெருந்தகை வள்ளுவர் மன்றத் தலைவர். வள்ளலார் இல்ல நிறுவனர், உழைப்புத் தோன்றல் திருவல்லிப்புத்தூர் வாழ் ம. பொன்னையா !

என்ன பேறெலாம் பெற்றேன் ; பெறுகிறேன்.

வறிய யானோ. வளமையனாக உள்ளேன்.

வறுமைப்பாட்டை அறிந்தவன் அதனைப் போக்கல் கடனெனக் கொண்டேன்.

வள்ளுவத்தை நான் பற்றினேன் அல்லேன் ;

வள்ளுவம் என்னைப் பற்றிக் கொண்டது.

அதனை அறிமுகம் எனக்குச் செய்தவர் பெரும் புலவர் கூர்மாவதாரர்.

தொண்டில் திளைக்கத் தோன்றும் துணையாய் துலங்கும் பொருளாய்த் திகழ்பவர் முதுபெருந் தொண்டர் செல்வநாயகர்.

இவர்களை நினைக்கிறேன் ; இவர்களே என்னுள் இருந்து ஊக்கி வருபவர் என்கிறார்.

அற்றார்க்குதவும் இத்தகைக் கொடைஞர் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே பெருந்தகை ! என்னே பெருந்தகை !

என்று வியந்து நின்றாரோ ?

அவ்வாறு உதவார் தம்மை

"அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமியள்மூத் தற்று" [1007]

என்றாரோ ?

26. சொல்லப் பயன்படுவர்

சென்னை கிண்டியை அடுத்த மேலைச்சேரி.

ஆங்கொரு கிறித்தவப் பள்ளி.

அப்பள்ளியை அடுத்தொரு மகளிர் விடுதி.

பள்ளி ஆசிரியை பாக்கியம் என்பார்.

அவரே விடுதிப் பொறுப்பும் உடையார்.

விடுதியில் வறிய குழந்தையர் ;

பெற்றோர் இருக்கும் பேறு அற்றவர் ; பெண்டிரும் வறியர் ; முதியவர் ; கைம்மையர்.

எளிய விடுதியில் என்ன இருக்கும் ?

அரிதின் முயன்று அன்றன்று உணவுக்கு வேண்டும் அரிசியும் பருப்பும் காய் கறிகளும் போதும் போதாதென்னும் நிலையில் இருக்கும்.

இரக்கத் தொண்டால் எளிமையில் இயலும் இந்த விடுதிக்கும் ஓர் இடையூறு

ஊரின் உதவியாலும் உண்மை இரக்கத்தாலும் ஏதோ இயன்ற இந்த விடுதியின் பொருள்கள் திருடப்பட்டன.

ஒரு நாள் இரு நாள் இல்லை ; பல நாள் !

அரை வயிறும் குறை வயிறும் உண்டவர்களுக்கும் பசியும், பட்டுணியும் ஆயின.

வலிய திருடரைத் தடுக்கும் வலிமை எவருக்கு உண்டு ?

இளகிய இரக்கப் பிறப்பாம் ஆசிரியை பாக்கியத்திற்குக் கூடுமா ?

பல நாள் பார்த்தார் ! கண்ணுறங்காமல் திருடர் வரவை நோக்கியிருந்தார்.

வழக்கம் போலத் திருடர் வந்தனர்.

பண்டங்களை எடுத்து வெளியே வைத்தனர்,

அம்மையார் அவர்கள் காதில் விழும்படி கூறினார் ;

"உடன் பிறந்தார்களே, உரைப்பதைக் கேளுங்கள் நானோ கிழவி ; இங்கே ஆணென எவரும் இலர். ஏழைக் குழந்தைகளும் பெண்களுமே உளர். எங்களால் உங்களைத் தடுக்க முடியுமோ ? நல்லுளம் உடையோர் நன்கொடையாலே நடப்பது இவ்விடுதி. உங்கள் செயலால் பலநாள் பட்டுணி கிடந்துளோம். உங்கள் வறுமையே இப்படிச் செய்யத் தூண்டி இருக்கலாம். எனினும் உங்கள் மேல் வருத்தமில்லை உங்கள் குழந்தையர் பெண்டிர் பசியைத் தாங்காமல் இப்படிச் செய்கின்றீர்கள். அவர்கள் பட்டுணி தாங்காமல் செய்யும் நீங்கள் இவர்கள் பட்டுணி தாங்காமல் கிடக்கும் நிலையை எண்ணுங்கள் ! இவர்களும் உங்கள் குழந்தைகள் உடன் பிறப்புகள் இல்லையா ? கடவுள் ஒருவர் எல்லார் செயலையும் பார்த்துக் கொண்டே உள்ளார். இனிமேலேனும் இவ்வேழையர் உணவை எடுத்துச் செல்லாமல் இருக்க மன்றாடிக் கேட்டுக்-கொள்கிறேன்" என்றார்.

இளகிய சொற்கள் திருடர் நெஞ்சக் கல்லையும் கரைத்தன ! ''இனிமேல் திருட மாட்டோம்'' என்றொரு குரல் எழுந்தது. விடிந்து பார்த்தார் பாக்கியத்தம்மையார். எடுத்து வைத்த பொருள்கள் எல்லாம் அப்படி அப்படியே இருந்தன !

அதற்குப் பின்னர் அத்திருடர்கள் அவ்விடுதியில் திருடவந்ததே இல்லை !

திருடர் ஆயினும் என்ன ? திருந்தாப் பிறவியரா அவர் ?
திருத்தும் திறவோர் இருப்பின் திருந்தார் எவருமே இரார் !
எவ்வகையாலும் திருந்தார் உளரேல் அவரே கயமை உருவர் !
இத்தகு நிகழ்ச்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

திருந்துவோர் திருந்தார் தம்மை எண்ணி இருபாற்பட நின்றாரோ ?

அதனால்,

"சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் ; கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்" [1078]

என்றாரோ ?

செய்தி : 1939 [செந். செல் : 17 : 177 கள்ளனைத் திருத்திய கன்னி ; மறை. திருநாவுக்கரசு]

27. கண்டு கேட்டு

"பாட்டினிமை மிக நன்று.

ஆயினும், இவ்வினிமையின் பொருட்டு உணவு இறங்காமையும் இரவு கழியாமையும் நினைந்து நெட்டுயிர்ப்பு விடுதலும் ஆகிய இவை போல்வன நிகழ்வதில்லை.

அறுசுவை உணவு நன்று.

ஆயினும், அவ்வுணவின் மேல் வந்த விருப்பத்தால் ஒரு மகளுடைய வளைகள் கழலுமோ ? அவளது மேனி பசக்குமோ? அவள் தன்னந்தனியளாய்த் தாய் தந்தையரை விட்டு வெய்ய சுரங்கடந்து வேற்றூர் செல்ல உடன்படுவளோ ?

கண்ணிற்குக் குளிர்ந்த காட்சி ஒன்றை நாடி ஒரு மகன் நள்ளிரவிற் காடு மலையுங் கடந்து, கரடி புலிகளை எதிர்த்துத் தன் உயிரிற்குத் தீங்கிழைத்துக் கொள்ள முன்வருவானோ ? இல்லை !

இவை ஒவ்வொரு புலனுக்கு நன்மை பயப்பன ; ஆதலால் அவற்றின் மேலுள்ள விருப்பம் எவ்வளவு வலியுடைத்தாயினும் பொதுவாக மக்களை மயக்கித் தம்மறிவு கெட்டுத் தடுமாறச் செய்வதில்லை.

புணர்ச்சியின் மேலுள்ள விருப்பமும் இத்தகைய ஒன்றானால் மக்களதை எளிதில் அடக்கிக் கொள்ளக்கூடும். அவ்வாறாயின் இயற்கையின் அமைப்பாகிய உயிர்வளர்ச்சி தடைபட்டு நின்றுவிடும்.

உயிரென்பது ஒன்றினின்றும் மற்றொன்றற்றிற்கு ஊட்டப்-படுமேயன்றி ஆக்கப்படாது.

ஊட்டப்படுவதற்குக் கூட்டம் வேண்டும். ஆதலின் கூட்டத்தின் மேலுள்ள இவ்விழைவு ஒரு புலனைச் சார்ந்து நில்லாது ஐம்புலன்களிலும் கூடிநின்று ஆற்றின் மேற் புணையென மக்களை வலித்துச் செல்கின்றது.

என்றே மகிழ்நனார் ஆய்ந்து மணத்தைப் பற்றி எழுதினார். [செந்தமிழ்ச் செல்வி 5 : 223 – 4] இத்தகும் ஆய்வின் ஓட்டம் உள்ளிருந்து ஊற்றாய்க் கிளர வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ? அதனை என்னே! என்னே! என வியந்து நின்றாரோ? அதனால்,

> "கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
> ஒண்தொடி கண்ணே உள"]1101]

என்றாரோ?

வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ !

1

கடைக்குச் சென்றான் ஒருவன் ; சிறுவன்.

சென்ற வழியில் சண்டை ;

இரு பெருங்கும்பல், அடி - தடி - முட்டல் - மோதல் - குத்தல் - கொலை !

காவல் படை கடிதில் வந்தது.

கண்ணீர்ப்புகை, துமுக்கிச் சூடு [துமுக்கி – துப்பாக்கி].

வேடிக்கை போலப் பார்த்தான் சிறுவன் !

விளக்கின் ஒளியில் மயங்கிய விட்டில் ஆனான்.

வாங்கப் போன பொருளை வாங்கு முன்,

காவலர் துமுக்கிக் குண்டை வாங்கினான்!

சீறிப் பாய்ந்து சிதறி வந்து தெறித்த குண்டு, சிறுவன் மார்பைத் துளைத்து, நுரையீரற் கீழே இறங்கி, வயிற்று மேற்கூட்டை [உதரவிதானம்]க் கிழித்து, முதுகு வழியே வெளியே போனது !

குண்டு போனால் என்ன ஆகும் ?

குருதி எல்லாம் கொட்டு கொட்டெனக் கொட்டிப் போனது !

உயிர் தங்க வேண்டும் என்றால், அறுவை செய்ய வேண்டும்.

அறுவை செய்ய வேண்டும் என்றால், ஆருயிர்க் குருதி வேண்டும் !

அக்குருதிதானும் அவன்றன் இனத்தொடும் இயைய வேண்டும் !

சிறுவன் செய்தி அறிந்த சிறிது பொழுதில், உருகும் உளங்கள் ஓடி வந்தன !

உயிர்க்கு உறுதியாம் குருதியை உவந்து வழங்கின !
குலமும் இல்லை ; குடியும் இல்லை ;
சாதியும் இல்லை ; சமயமும் இல்லை ;
மொழியும் இல்லை : எதுவும் இல்லை –
இருந்ததெல்லாம் ஒரோ ஓர் இரக்கம் - உருக்கம் !
ஆறு புட்டி ஏற்றப்பட்டது !
அறுவை நன்றாய்ச் செய்யவும் பட்டது !
போகும் உயிரை நிறுத்தவும் பட்டது !
அழிவில் மோதிய கூட்டமும் மாந்தரே !
ஆருயிர் தரற்கு மோதிய கூட்டமும் மாந்தரே !
இருபாற் கூட்ட இயலும் தனித்தனி விளங்கின !
இத்தகு நிலையை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
'என்னே என்னே' என்று இரங்கியும் ஏத்தியும் நின்றாரோ ?
அதனால்,

"அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" [72]

என்றாரோ ?

19—12—91 'தினப்புரட்சி' நாளிதழ் செய்தியை உட்கொண்டு வெளிப்பட்டது இது.

2

கணவன் இல்லை.
கைம்மை வாழ்வு.
ஆனால், ஆறு குழந்தைகளுக்குத் தாய் !
அவளே, குடும்பத்தின் காவல் !
அவளே, குடும்பத்தின் வருவாயும் வாழ்வும் !
நொந்தும் வெந்தும் வாழ்ந்த அவளுக்கு, வந்தது சிறுநீரக நோய் !
ஒன்றுக்கு இரண்டு - சிறுநீரகமும் செயல்படவில்லை !
அடுத்து உதவுவார் ஒருவரும் இல்லை.
கொடுத்து வாங்கும் வாய்ப்பும் இல்லை.
என்ன செய்வாள் ஏழைத் தாய் ?
வாழ வாய்ப்போ இல்லை !
வாழ வாய்த்தால், குழந்தைகளை வாழ வைக்கலாம் !
எவரோ தூண்ட ஏதோ ஓர் இதழில் அறிக்கை விடுத்தனள் ;
குருதியின் இனம் 'பி +' ; "ஆறு குழந்தையர் வாழ்வை எண்ணி, அருளால் சிறுநீரகம் அளிப்பார் உண்டோ ?"
என்றது அறிக்கை.
அறிக்கை கிளர்ந்தது தில்லியில் இருந்து.
அறிக்கைப் பயன் கிளர்ந்தது பம்பாயில் இருந்து.

வேலை தேடும் இளைஞர்.
வேறு வகையும் இல்லா இளைஞர்.
"அறுவரைக் காக்க, அன்னையைக் காப்பேன் ;
என்னைப் பெற்றவர் என்றால் என்ன ?
அவர்களைப் பெற்றவர் என்றால் என்ன ?
தாய்க்கு உதவுதல் பேறெனத் தாவினார்.

மருத்துவமனையை நண்ணினார் ;
உடலாய்வு முடிந்தது ;
குருதியினமும் பொருந்தி நின்றது
கொடை நிலையும் அமைவாகியது !
எடுத்தலும் கொடுத்தலும் இயல்பாய் நிகழ்ந்தன.
இருபால் உடலமும் இனிதில் தேர்ந்தன.
பெறா மகனைப் பெற்ற அன்னை உச்சி குளிர்ந்தாள் !
பெறாத் தாயைப் பெற்ற தாயாய்ப் பேண வாய்த்த பேற்றைப் போற்றி வணங்கினார் இளைஞர்.

அழையா அமுதாய்த் தேடி வந்து ஆருயிர் வழங்கிய அருமை இளைஞரை மருத்துவ உலகம் மனநெகிழ்ந்து பாராட்டியது. மருத்துவக் கழகச் சார்பில் மாண்புறும் இளைஞர்க்கு ஆயிர உருபா அன்பளிப்பாக வழங்கினர்.

நன்றியுரைத்த இளைஞர், "நன்கொடை நோக்கி வந்திலேன் ; இந்தத் தொகையைத் தலைமையமைச்சர் நிதியில் சேர்க்க" என்றார்.

மருத்துவ உலகமும் நோயர் உலகமும் ஒன்றில் ஒன்று உச்சமாய் வியந்து நின்றன.
இத்தகு காட்சியை வள்ளுவக் கிழவர் கருதிக் கருதிக் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று தம்மை மறந்து நின்றாரோ ?
அதனால்,

"அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு" [80]

என்றாரோ ?

3

வீடு இல்லார்.

வாழ்வில் விடிவும் இல்லார்.

தெருவில் கிடக்கும் குப்பைத் தாள்களைப், பொறுக்கி விற்று வயிறு வளர்க்கும் ஏழ்மைப் பிறவியர்!

"இங்கே வருக; ஏராளம் தாள் குவியல்" என்ற அழைப்பு! இனிய தேனாய் இருக்க உள்ளே ஓடினர்!

எளிய இடமா? உயர்ந்த கலைகளின் ஒரு மொத்த விளக்கமாக உயர்ந்து நிற்கும் பல்கலைக் கழகம்!

அழைத்தவர் தாமும் தெருப்போக்கியரா?

பல்கலைக் கழகக் காவல் கடமையர்!

உள்ளே போனவர், குப்பைக்குவியலில் குனிந்து பொறுக்கத் தலைப்பட்ட அளவில், தலையிலே பேரடி! ஒன்றா இரண்டா? ஒருவரா இருவரா? அடிதாளாமல் அடியற்ற மரமாய்ச் 'செத்தேன்' என விழுந்தான் ஒருவன்!

'செத்தான்' என்று போயினர், மற்றவர் தம்மைச் சாக அடிக்க!

செத்தவனாக வீழ்ந்தவன், சிறிது பொழுதில் மயக்கம் நீங்கி எழுந்தான்; மறைந்தான்; ஓடினான்.

காவல்துறையைக் கடிதில் அடைந்து, நடந்த கதையை நடுக்கொடும் உரைத்தான்!

மருத்துவக் கல்வி கற்பார் தமக்குக், காட்டும் பொருளாய்ச் செத்தார் தம்மை விலைக்கு வாங்குதல் வழக்கம்!

செத்த பிணத்தால் சேரும் பணமெனக் கண்டபின், சாக வைத்துப் பிணமாய்த் தந்து, பணமாய்ப் பெற்ற, சாவும் பிணங்களின் கதையாம் இதுவே!

ஏழை எளியவர் பசியர் பிணியர் தம்மை, ஆவலூட்டி அழைக்க !
அடித்துக் கொன்று, பிணத்தைத் தந்து, பணத்தைப் பெற்றிட !
இதுவே வாடிக்கையாம் !
இருபத்திரண்டு பிணங்கள் இப்படி வந்தனவாம் !
குழந்தையும் உண்டாம் ! பெண்டும் உண்டாம் !
கொலம்பியா நாட்டுத் தலைநகரான பொகோடோவில் நிகழ்ந்தது இது !
நிகழ்ந்த இடமோ, பல்கலைக் கழக வளாகம் – பாரன்குவில்லாபிரி பல்கலைக் கழகப் பெயரதாம் !
காவல்காரன் கயமை மட்டுமா ஈது ? பல்கலைக் கழகத் தலைமைக்குமே தெரியுமாம் ;
உயிர் காக்கும் மருத்துவ ஆய்வை இப்படிப் பெற்றவர், பின்னே எப்படி இருப்பார் ?
தேடி வந்த ஏழை நோயரை எல்லாம், உறுப்புறுப்பாக அறுத்தறுத்தெடுத்துச் செல்வர்க்குப் பொருத்திச், சேர்க்க மாட்டாரா செல்வம் ?

சீ ! சீ !
இப்படிக் காட்சியும் உலகில் நிகழும் என்று எண்ணி எண்ணி வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே கொடுமை என்னே கொடுமை என்று நொந்து நின்றாரோ ?
அதனால்,

> "அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
> பூரியார் கண்ணும் உள" [241]

என்றாரோ ?

செய்தி : தினமணி. 4—3—92,

4

காலில் கட்டி
ஆறாத் தொல்லை,
அறுவை மருத்துவம் செய்யப்பட்டது.
ஊன்றுகோல் உதவியால் நடக்கத் தொடங்கினார்.
மாடியில் இருந்து தவறி விழுந்து இடக்கை எலும்பு ஒடிந்தது.
மூன்று வாரங்கள் கிடக்கையில் கழிந்தன.
ஒடிவு தேறி, ஒருவழியாகக் கை கூடிற்று.
ஓடின சில வாரங்கள்.

மீண்டும் வீழ்ந்து கணைக்கால் எலும்பு ஒடிந்து போனது.
மரக்கறி உணவே கொள்ளும் அவரை மருத்துவர் கூடிப் பழித்தனர்.
உயிரியைத் தின்று உயிர் வாழ்வதைவிட உயிரையே விடுவேன் என்றார் அவர்.
"மரக்கறி உண்பார் நெடிது வாழார்" என்றனர் மருத்துவர்.
"புலாலுண்பாரில் என் அகவை உள்ளாரை அழைத்து வருக" என்றார் அவர்.

ஒரு நண்பர்க்கு எழுதினார் அஞ்சல் ;
"என்னை ஒரு நாள் அடக்கம் செய்யக் கொண்டு போதல் உண்டேயன்றோ !
அற்றை நாளில் அழகு வண்டிகள் எவையும் தொடர்ந்து வருதல் வேண்டா.
ஆடும் மாடும் பன்றியும் கோழியும் மந்தை மந்தையாய் வரட்டும்.
துள்ளித் திரியும் மீன்காட்சிச் சாலை ஒன்றும் தொடர்ந்து வரட்டும்.

இந்த உயிரிகள் எல்லாம் கறுப்புடை அணியாமல் வெள்ளுடை அணிந்து விரும்பி வரட்டும்.

''எங்களைக் கொன்று தின்று, இன்னுயிர் வாழ்வதைக் காட்டிலும் என்னுயிர் இழக்கவும் துணிவேன் என்று வாழ்ந்தவன் இந்த மாந்தன்'' என்று பாராட்டிக் கொண்டு வரட்டும் என்று எழுதினார்

''மாந்தனைக் கொல்லும் கொலையைப் போன்றதே வேட்டைக் கொலையும்'' என்றார்.

"இன்னும் சொன்னால் வளர்ந்தவன் ஒருவனைக் கொல்வதைக் காட்டிலும் குழந்தையைக் கொல்லல் கொடுமையே அல்லவோ! அக் கொலை போல்வதே வேட்டைக் கொலை'' என்றும் கூறினார்.

தமிழக மண்ணில் பிறந்தவர் அல்லர்!

உலகப் பரப்பின் ஒரு பெரும் பகுதியைத் தனக்குள் கொண்டு ஆட்சி நடத்திய இங்கிலாந்து மண்ணில் தோன்றியவர். தொண்ணூறுக்கு மேலும் வாழ்ந்தவர்.

அறிஞர் பெர்னாட்சா அவர்.

இத்தகு தெய்வ அருள்நெறிச் செல்வர் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ?

அதனால்,

> ''கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் எல்லா
> உயிருங்கை கூப்பித் தொழும்''

என்றாரோ?

5

சொத்துத் தகராறு ஒன்று.
எதிரிட்டு இருவர், இல்லாக் கால் தகராறு உண்டோ ?
ஒருவர் முந்தி வழக்குத் தொடுத்தார் ;
அதனை மறுத்துத் தம்பால் ஆவணம் உண்மை காட்டினார் ஒருவர்.
உரிய நிலத்தை நேரில் கண்டு, ஊரார் சான்றைக் கேட்டு, உண்மை அறியத் தீர்ப்புத் தருதற்கு உரிய ஆட்சியர் சென்றார்.

இடத்தைக் கண்டார்.
இடத்துக்குரிமை தத்தமக் கென்று நின்றவர் தம்மை உசாவினார்.
ஊரவர் சான்றுகள் திரட்டினார்.
ஆவணச் சான்றையும் ஆய்ந்தார்.
ஆய்வின் இடையே ஒரு மின்னல்.
ஆவணம் எழுதியவர் பெயரை அறிந்தார்.
அவர் தாம் இருக்கும் ஊரையும் அறிந்தார்.
அள்ளூர் என்பதைக் கேட்டார்.
வழக்கை மறுநாள் ஆய்வுக்குத் தள்ளி வைத்தார்.
வந்த குதிரையில் வழக்கம் போல ஏறி அள்ளூர் சென்றார்.

அள்ளூர் சிற்றூர்.
அவ்வூர்க் குடிசையுள் ஒன்று.
அதன்முன் நின்றது குதிரை.
குதிரையில் இருந்து இறங்கினார் ஆட்சி அலுவலர்.
'ஐயா' என்றார்.
'ஆரது' என்றதும் அந்தக் குரலில் தம்மை இழந்து தாவிச் சென்றார்.

மின்னெனச் சென்று, முன்னர் எய்தி, நெடுஞ்சாண் கிடையாய் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

திகைத்துப் போன முதியவர் திடுமென எழுந்தார்.

பற்றிப் பிடித்துப், பரிவோடு தூக்கிப், பார்த்ததும் வியப்பொடு, 'பட்டாபி' என்றார்.

"ஆமாம் ஐயா ; உங்கள் பிள்ளை பட்டாபியே !

அலுவலாய் இங்கே வந்தேன்.

ஆவண எழுத்தில் தங்களைக் கண்டேன்.

காணத் துடித்துக் கடிதில் வந்தேன்.

தங்கள் தயையின்றானால் எளியேற் கிந்நிலை எய்தி இருக்குமோ ?" என்றார் பட்டாபி.

முதிய கிழவர், முத்துவீர உபாத்தியர்யர், முதிர்ச்சி நீங்கி இளைய வீரராய் எழுச்சி கூர்ந்தார்.

கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கும், குனிந்து சோர்ந்து தொய்ந்த கிழவரை ஏறு நிலையில் எழுச்சியூட்டி நிமிர்த்தின !

என்னே பணிவு ! என்னே நல்லுளம் ! என்று வியந்தார் அந்தக் கிழவர் முத்துவீரிய இலக்கணம் இயற்றிய உறையூர்ப் புலவர் முத்துவீர உபாத்தியாயர் !

இத்தகு பணிவுக் காட்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ ?

> "எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
> செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து" [125]

என்றாரோ ?

தந்தை புலவர் மீனாட்சி சுந்தரர் சொல்ல மைந்தர் பெரும் புலவர் தங்கவேலனார் சொல்லக் கேட்ட செய்தி இது.

6

குதிரையின் மேலே ஏறி வந்தான் ஒருவன்.
ஓட்டமானால் அப்படி ஓட்டம்!
அந்த ஓட்டத்தைத் தொடவும் முடியாமல் விடவும் முடியாமல்
மற்றொரு குதிரையின் மேலே ஒருவனும் வந்தான்!

வழிநடை ஒருவன் குதிரையில் வருபவன் இவனெனக்
கண்டான். வழியை விட்டு ஒதுங்கினான்.
தலையில் இருந்த தொப்பியைக் கழற்றி, பணிவாய்க் குனிந்து
வணக்கம் செலுத்தினான்.

விரைந்த குதிரை அழுத்திய பிடியால் நிற்கத் திணறி நின்றது.
குதிரையை விட்டுக் கீழே இறங்கினான் குதிரையன்.
தலைமேல் இருந்த தொப்பியைக் கழற்றிக் கையில் வைத்துக்
கொண்டு வணங்கினோன் குனிவிலும் குனிந்து வணங்கினான்.
குதிரை மேலேறிப் பறந்தான்; விரைந்தான்.

விரையும் போதே வினாவினான் உடனவன்;
"இப்படி இறங்கித் தொப்பியை எடுத்து இந்த ஏழையைக்
குனிந்து வணங்க வேண்டுமா?"
வணங்கிய நல்லோன் சொன்னான்.
"நாட்டின் தலைவன் நயக்கும் பணிவிலும் தலைவன்;
இதனை நாட்டுதல் கடமை;
பணிவினால் இந்த ஏழை என்னை வெற்றி கொள்ள
விட்டிட மாட்டேன்"

திகைத்துத் திணறித் திக்குமுக்காடினான்.

வினாவை எழுப்பி வாங்கிக் கொண்டவன்.

அந்தப் பணிவுச் செல்வன் அனைத்து அதிகாரங்களையும் தன்னகத்துக் கொண்டிருந்தும் அன்பு வழிக்கே அன்றி அயல் வழிக்குப் பயன் படுத்தா அண்ணல் ஆபிரகாம்!

அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவன்!

இத்தகு காட்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ? என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ?

அதனால்,

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து” [978]

என்றாரோ?

7

‘பெட்டியடிப் பையன்’ அவர்.

காசுப் பெட்டிப் பக்கத்தில் இருத்தல், ஏவிய பணியை ஏனென்று கேளாமல் செய்தல்; இப்பணி அவருக்கு!

கடமை தவறாக் கருத்து மிக்கவன்.

கடைப்பணி எனினும் தலைப்பணியாக வாய்மைக்கு இடந்தந்தவர்.

“பொய் கூறுபவன் உண்பது, சோறு அன்று வேறு” என்பது அவர் வீட்டுப்பாடம்!

கடை முதலாளி உள்ளே இருந்தார்.

அவரைத் தேடி ஒருவர் வந்தார்.

கடையின் உட்புறம் வீடு.

வீட்டுள் சென்று செய்தியுரைத்தார் பையன்.

வந்தவர் யாரெனக் கேட்டு 'இல்லை' என்று சொல்லச் சொன்னார் 'கடை'யர்.

'உள்ளே இருக்க இல்லை என்று உரைக்க மாட்டேன்' என்றார் பையன்.

கடையர் சீற்றம் தலைக்கு ஏறியது.

காட்டிக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றே அமைந்தார்.

முறை மன்றத்தில் இருந்து வழக்கொன்றுக்கு முன்னறிவிப்பு வந்தது

அதனைக் கொண்டு வந்தவர் 'முதலாளி உள்ளாரா' என்று கேட்டார்.

'பார்த்துச் சொல்கிறேன்' என்று போனார் பையன்.

இருப்பதும் இல்லாததும் அறியார் ஆகலின் அறியப் போனார்.

உள்ளே போனதும் உங்களை 'அமீனா' தேடி வந்துளார் என்றார்.

இல்லை என்று சொல்லிப் போடு' என்றார் உள்ளே இருந்தவர்!

'இருக்கும் போது இல்லை என்று சொல்ல மாட்டேன்' என்றார் பையன்.

இரண்டாம் நிகழ்ச்சி ஆதலால் 'இரு இரு' என்று கறுவிக் கொண்டார்.

கணக்கரை அழைத்து 'இல்லை' என்று சொல்லச் சொன்னார்.

வந்த ஆள் போனதும் வந்தது சீற்றம்; பொங்கி எழுந்தார் பெரியவர்.

"பொய் சொல்ல மாட்டாயோ நீ ; எங்கும் போய்த் தொலை" என்றார்.

"ஊர்க்கே போகிறேன்" என்று நாடு கடந்து தம் நாட்டுக் கோட்டைக்கே வந்தார் !

பண்டித மணியிடம் பைந்தமிழ் கற்றார்.
அண்ணாமலையில் புலமை யுற்றார் ;
அங்கேயே பணியிலும் அமர்ந்தார்.
காரைக்குடியில் புலமை விரித்தார்.
முனைவர் பட்டமும் முயன்று பெற்றார்
கல்லூரித் தலைமையும் உற்றார்
அண்ணாமலையில் துறைத்தலைமை ஏய்ந்தார்.
மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணை வேந்தாகவும் வேய்ந்தார் !
தமிழ்க்காதல், வள்ளுவம், காப்பியப் பார்வை என்றே என்றே அன்னைக்கு அணிபல பூட்டினார் !
தமிழ்வழிக் கல்வி தழைக்கத் தம்மைத் தொண்டிற் படுத்தார் !
பொய்யா நோன்பைப் பையல் நிலையிலேயே பசையெனப் பற்றிய வசையிலா இசையோர், பெயரை இயம்பவோ வேண்டும் ?
மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மாணிக்கர் அவரே !
அன்னோர் ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே ! என்னே ! என்று தம்மை மறந்து நின்றாரோ ?

"யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத் தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற" [300]

என்றாரோ ?

8

"சுமக்கமாட்டாச் சுவடிக் கட்டுடன் எங்கள் அகத்திற் கொருவர் வந்துளார்!

"சுவடிக் கட்டோடா? சுமக்க மாட்டா அளவிலா?

"ஆமாம்! அவ்வளவு சுவடியும் அருமையான பழைய சுவடிகள்!

"அப்படியா! கல்லூரி வேளையாயிற்றே! அவரைப் பார்க்க வேண்டுமே!

"வேண்டா வேண்டா; நீங்கள் பார்க்கவே வேண்டா;
பார்க்க வந்தால் ஓடிப்போவார்;
எவர் என்பதைச் சொல்லவும் இல்லை;
ஏன் என்றும் சொல்லவும் இல்லை!
எவரைப் பார்க்கவும் ஒப்பவும் இல்லை;
சுவடியைத் தக்க இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும்
என்றே உங்களை நாடி வந்துளார்!

"வறியர் போலும்! தொகைமிகக் கேட்பரோ?

"தொகையைக் குறித்து வரவே இல்லையாம் உரிய இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்றே வந்தாராம்!

"கல்லூரி முடியும் வரை இருப்பாரா?

"எங்கள் அகத்தில் இருக்க வைத்துளேன். சுவடியை எடுத்துச் சேர்த்த பின்னரேபோவார்"

கல்லூரி முடிந்தது.

மாணவர் சுவடிச் சுமையைச் சுமக்கமாட்டா அளவில் கொணர்ந்தார்.

"இன்னும் உள்ளது" என்றார்

"இன்னுமா" என்றார் சுவடி கண்டவர்.

முச்சுமை சுமந்தார் இளைஞர்.

"இச்சுவடி தந்தார்க்கு, எதுவும் விரும்பார்க்கு நன்றியாவது நான் சொல்ல வேண்டுமே" என்று நடந்தார் ஆசிரியர்.

என்ன விந்தை !

சுவடிக் குரியவர் இருந்த வீட்டில் இல்லை.

பேரும் சொன்னார் அல்லர்;

ஊரும் சொன்னார் அல்லர்.

முகமும் கருதார் ; அகமும் கருதார் !

கடமையை முடித்தார் ;

நடையைக் கட்டினார் !

சுவடி பெற்றவர் சொல்லிக்கொண்டார் ;

"ஒற்றை யேட்டுக்கு என்னென்ன பாடுபட்டுளேன் ;

நூற்றுக் கணக்கில் ஏடு ;

தேடிவந்து நின்றதே வீட்டில் !

என்ன உள்ளம் ! என்ன பெருமிதம்"

என்றே என்றே வியந்தார்.

வியந்தவர் பெரும் பேராசிரியர் உ. வே. சாமிநாதர் !

ஏடு சுமந்து தந்த மாணவர் சாம்பசிவம் என்பார்.

நிகழ்ந்த இடமோ குடந்தை.

நிகழ்ந்த நாளோ 2—5—1900.

இல்லம் ஏலம் போடும் நிலைக்கு ஆட்பட்ட உடனே

"இந்த ஏடும் ஏலம் போய் விடக் கூடாது"

என்று, ஓடிவந்து உதவிய வள்ளல்

பெயரை எவரும் அறியார் !

இத்தகு வள்ளலை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று போற்றுதலாகி நின்றாரோ ?
அதனால்,

"கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு"

என்றாரோ ?

நல்லுரைக் கோவை உ. வே சா. பக். 111 : 119

9

பலகணி ஓரம் குப்பைத் தொட்டி !
காற்றெலாம் நாற்றக் காற்று !
போதாக் குறைக்குப், பக்கத்து வீட்டார் எட்ட நின்றே
குப்பையை வீசுதல் !
தொட்டிக்கு உள்ளும் புறம்பும் குப்பைக் காடு !
தொட்டிப் பக்கம், குழந்தைகளை 'வெளியே' விடுதல் !
நாற்றம் தாங்காமல் நல்ல வகையில் சொல்லிப் பார்த்தார் !
'நமக்குத் தானே நலக்கேடு' என்றார்.
"உம் வீட்டிலா கொட்டினோம் ;
உம் தொட்டியிலா கொட்டினோம் ;
எங்கள் பக்கம் எதுவும் செய்வோம் ; உம் வேலையைப் பாரும்"
என்றனர்.
மூக்கைப் பொத்திய அவர், வாயையும் மூடிக்கொண்டார்.

குப்பை கொட்டிப் போன பின்னரும், குழந்தைகள் வெளிக்குப் போன பின்னரும், அள்ளியும் துடைத்தும் தொட்டியில் போட்டார்!

ஒரு நாள் இரு நாள்கள் அல்ல!
பல நாள்கள் பல வேளைகள்!

பேசாப் பெருஞ்செயல் பெரிய வேலை செய்தது!
கரையா மனத்தைக் கரைத்தது!
நல்ல செய்கை நாண வைத்தது!
தொட்டிக்குள் குப்பை போனது!
குழந்தைகள் 'வெளி' க்குப் போக 'உள்ளே' போயினர்!
வன்மை, மென்மைக்கு நாணித் தோற்றது!

வள்ளுவக் கிழவர் இப்படி ஒருவரைக் கண்டாரோ?
என்னே! என்னே! என்று தம்மை மறந்து நின்றாரோ?

> "இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
> நன்னயம் செய்து விடல்" [314]

என்றாரோ?

திரு பெ சீனிவாசன் என்பாரின் 'எனது வாழ்க்கை வரலாறு' என்பதில் கண்ட செய்தி. [422 - 423]

10

கால் பழுது பட்டான் அவன்.

வயிற்றைக் கழுவ இரவல் எடுக்கும் நோக்கன் அல்லன் அவன்.

வாழத் துடித்தான் ; வாழ்வுக்காக உழைக்கத் துடித்தான்.
அவன் துடிப்பு அரிமாக் கழக அமைப்பு ஒன்றற்கு எட்டியது.
அரிமாக் குழும்பு அவனுக்குச் செயற்கைக் கால் பொருத்தும்
செலவை ஏற்றுச் செய்வன செய்து முடித்தது
புதிய ஆள் ஆனான் !
போன இழப்பைத் திரும்பப் பெற்ற பூரிப்பில் கிளர்ந்தான்.

தொழிலில் துலங்கும் போதோர் அறிவிப்பு ; ஓர் அரிமா அமைப்பின் அறிவிப்பு :
"சிறுநீரகம் இழந்தார் ஒருவர்க்குச் சிறுநீரகம்
உதவுவார் வேண்டும் ;
உதவுவார்க்கு உரிய அளவில் தொகையும் வழங்கும்"
செயற்கைக் காலன் ஓடி வந்தான்.
சிறுநீரகம் தருவதற்கு இசைந்து நின்றான்.
பொருந்தியும் இருந்தது ; பொருத்தவும் பட்டது.
அறுவை தேறி விடைபெறும் பொழுது !
"எவ்வளவு தொகை வேண்டும் ? என்றோர் வினா.
"நல்லதோர் பெருநகை !" அதன் விடை.
"தொகை வேண்டுவது இல்லை !
கிடைத்த வாய்ப்புக்கே நன்றி !
கால் உதவியது அரிமாக் குழும்பு !
செய்யாமல் செய்த உதவி அது.
அதற்கு நான் செய்ததோ, நன்றியறிதல் !
வாங்கிய கொடையை மீளக் கொடுக்க வாய்ப்பு வந்ததே ;
அதற்கு நன்றி" என்றான் ஊனமில்லா முழுமையன் !
கூப்பியகையொடு கொள்கைத் துடிப்பொடு கிளர்ந்து சென்றான்,

செல்லும் இடத்திற்கு !

இத்தகு மேதகைக் காட்சி ஒன்றனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

"நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு" (997)

என்றாரோ ?

செய்தி – தினமலர் 26—1—92
அரிமா ஆளுநர் இரகுநாதர் – மயிலாடுதுறைப் பொழிவு.

11

அவளுக்குக் கைகள் இரண்டுமே இல்லை.

ஆம் ! தோள் மூட்டுக்குக் கீழே அறவே இல்லை.

அவளுக்கு அகவை பதினாறு இருக்கும்.

கால்களே கைகளாய் ஆகிவிடுமோ ?

மண்ணெண்ணெய் அடுப்பை எடுத்தாள்.

மூடியைத் திறந்தாள்.

புட்டியில் இருந்து எண்ணெய் விட்டாள்.

மூடியைத் திருகினாள்.

திரியைத் திருகிக். கருக்கைத் தட்டினாள்.

தீப்பெட்டியை எடுத்தாள்.

ஒற்றைக் காலில் பெட்டி.

ஒற்றைக் காலில் குச்சி.

குச்சியை உரசித் திரியை மூட்டினாள்.

எரியும் அடுப்பு மேல், சட்டியை வைத்தாள்.

குவளையில் இருந்த பாலை எடுத்துச், சட்டியில் ஊற்றினாள்.

மூடியை எடுத்துச் சட்டியை மூடினாள்.

சுட்ட பாலை எடுத்து, வட்டையில் விட்டாள்.

வட்டைக்கும் குவளைக்கும், மாற்றி, மாற்றி ஆற்றினாள்.

ஆறிய பதத்தில் பாலைத் தன் வாயில் ஊற்றினாள்!

- வந்த பணியை மறந்தே நின்றேன்!

எடுத்தாள் ஊசியை; பெட்டியில் இருந்து.

எடுத்தாள் நூலை; கண்டில் இருந்து.

எடுத்தாள் துணியை; பையில் இருந்து.

மூன்றையும் கொண்டு முனைந்தாள் பணியில்.

காலாம் கையால், நூலை முறுக்கினாள்.

மற்றொரு காலாம் கையால், ஊசியை எடுத்தாள்.

நூலை ஊசித் துளையில் நுழைத்தே உருவினாள்.

வேண்டும் அளவில் நூலை அறுத்தாள்.

தையல் அளவாய் நூலைக் கொண்டாள்.

சீலையை எடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டாள்,

ஒரு கால் விரல்களின் ஊடே.

ஊசியை எடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டாள்,

ஒருகால் விரல்களின் ஊடே.

ஒழுங்காய்த் தைத்தாள் தையல்!

கைகள் இருந்தும் கண்கள் இருந்தும் ஊசித் துளைக்குள்
நூலை நுழைக்க அப்பப்பா! நாலு பக்கம் எழுதி விடலாம்!
இவளுக்கு என்ன ஆற்றல்! என்ன தேர்ச்சி!
என்னையே மறந்து நின்றேன்!

கண்ணாடி எடுத்தாள். சீப்பும் எடுத்தாள்.
கட்டியிருந்த தலையைப் பிரித்தாள்.
சீவிச் சீவி வகிடு எடுத்தாள்.
தழையத் தழையப் பின்னல் முடித்தாள்.
கொண்டை ஊசியை இங்கும் அங்கும் குத்திக் கொண்டாள்.
நறுமணப் பொடியை நலுங்காதள்ளி நயமாய்ப் பூசினாள்.
கொத்துச் சரத்தை எடுத்துக் கூந்தலில் சூடிக் குலுங்கி
நகைத்தாள்!
பொட்டுப் புட்டியை எடுத்துக் கொண்டு தொட்டுத் துலங்க
நெற்றியில் இட்டாள்! ஒப்பனை முடிந்தது ஓ ஓ!
என்ற அளவில் இருந்தனள் இல்லை!
காற்கை தூக்கிக் கனிந்த நகையால்
கவின்மிகு வணக்கம் செய்தாள்!

இப்படி ஒருத்தியை வள்ளுவக்கிழவர் கண்டாரோ?
என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ!
அதனால்,

> "ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
> ஆறென்ப ஆய்ந்தவர் கோள்" [662]

என்றாரோ?

திருப்பரங்குன்றத்தில் கண்ணேரில் கண்ட காட்சி இது.

12

"ஆடற் கலைக்கே அருங்கொடையாக வாய்த்தவள் இவள்" என அரங்கேற்றம் ஆயது.

பரிசுகள் குவிந்தன ; பாராட்டுகள் நிறைந்தன.

பம்பாயில் இருந்து சென்னைக்கு வந்தனர்.

சென்னையில் இருந்து திருச்சி, வயலூர் எய்தினர்.

வயலூர் முருகன் அவர்கள் வழிபடு தெய்வமாம் !

வழிபாடு முடித்துச் சமயபுரம் சார்ந்து வடக்கே சாலையில் ஓடியது வண்டி !

எதிரே வந்த வண்டி தூக்கி எறிந்தது.

விழுந்தாள் ஆடல் செல்வி, முட்டி மோதி !

எழுந்தாள் அல்லள், காலோ ஒடிவு !

திருச்சி சென்றனர் மருத்துவம் புரிய.

முதலுதவி முடித்துச் சென்னை 'விசயா' சேர்ந்தனர்.

என்ன ஆயினும் என்ன ?

முட்டிற்குக் கீழே காலை எடுத்தே முடிந்தது !

செயற்கைக் காலுக்குச் செயப்பூர் சென்றனர்.

பொருத்தலும் பொருந்தலும் இயல்பாகிட வேண்டுமே !

பிள்ளை தாங்கினாள் !

பெற்றோர் ஏங்கினர் !

"பரிவு காட்டிப் பாழ்படுத்தாதீர்" என்றார் மருத்துவர்.

காலும் கூடியது ; முழுதாய் நடந்தாள்.

நடக்கப் பிறந்த பிறப்பா என் பிறப்பு ?

ஆடப்பிறந்த பிறப்பு அடங்கிப் போக ஆகவே ஆகாது !

ஆடல்! ஆடல்! ஆடியே தீர்வேன்!
அயர்ந்தனர் பெற்றோர்!
குருதி சொட்டும்; சொட்டச் சொட்டச்
சோர்தல் இன்றிப் பயின்றாள்!
எந்த அரங்கில் அரங்கேறினளோ,
அந்த அரங்கில் மீண்டும் அரங்கேற்றம்;
ஆண்டுகள் பதின்மூன்று இடைவெளி!
அப்பா! பயிற்சி, பயிற்சி!
காலை இழந்தும் கலைமயில் ஆட்டமா?
முன்னினும் கூட்டம் மூன்று மடங்கு!
அவையே அதிர்ந்தது!

தந்தை, தாம் தரு மகளின் காலைத்தொட்டு வணங்கினார்!
சிற்பி வடித்த சிலைக்குச் சிற்பியே வணக்கம் செய்தமை ஈது!
"காலை இழந்தவள் ஒரு கல்லைத் தாண்டுகிறாள்"
செய்தித்தாள் செய்த சிறப்பு ஈது!
நன்கொடைத் தொகையோ ஐந்திலக்கம்

எதிர்பாராத ஓர் அறிவிப்பு;
ஆடிய அவளே அறிவித்தாள்:
"இத்தொகை அனைத்தும் வைப்பில் வைக்கப்படும்
"வட்டித் தொகையால் ஆண்டுதோறும் வாய்த்த அளவில்
வாய்ப்பில்லோர்க்கு இலவயமாகக் கால் வழங்கற்கு ஆகும்!"
வியப்பாய் வியந்தது கூட்டம்!

திரைப்படம் தேடி வந்தது.
"ஆட வேண்டா; ஆடல்போல் காட்டின் போதும்" என்றது!

"இல்லை ! இல்லை ! பொய்ம்மைக் காட்சி என்ன,
மெய்ம்மைக் காட்சி ! மெய்யாய் ஆடுவேன்" என்றாள்.
'மயூரி' என்பது அப்படம் !
அவ்வாடல் நங்கை சுதா சந்திரன் !
இப்படி ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே ! என்னே ! என்று வியந்து நின்றாரோ ?

"இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்" [623].

என்றாரோ ?

13

"காது கேட்கவில்லையா ? கவலை விடுக" என்றொரு விளம்பரங் கண்டார்.
கேளாக் காது கேட்பது போலக் களிப்புற்றார்.
விளம்பரம் தந்த முகவரி இடத்தை, விளம்பிக் கேட்டு விரைந்தார்.

கேளாக் காது கேட்கு மென்ற கிளர்ச்சி இவர்க்கு மட்டுமா ?
கூடியிருந்த கூட்டம் கேட்டுக் கொள் என்று நின்றது.
வரிசைப் படியே வருகென அழைத்தனர்.
கையின் அழைப்புக் கணத்தில் போய்விடும் !
வாயின் அழைப்பே நொடியில் வாய்த்துவிடும் என்றும்,
ஆர்வமுந்த அவ்வவர் வரிசையில் இருந்தனர்.
அழைக்க அழைக்கச் சென்றனர்.

முன்னே சொல்லிய முதியரும், முறையில் சென்றார்.

ஒலி வாங்கி ஓரிடம்!

ஒலிபெருக்கி ஓரிடம்!

ஒலிபெருக்கி உள்ள இடத்தில் இருந்த இருக்கையில் இருக்கச் செய்தனர்.

ஒலிபெருக்கிவாயின் பக்கல் காதை வைத்துக் கேட்கச் சொல்லினர்.

சொல்லிய தொன்றும் கேட்க வில்லை!

கத்திய தொன்றும் எட்டவில்லை!

கடைசி முயற்சி!

ஈரடிவட்ட வெண்கல மணியில் சுத்தியல் கொண்டு,

எட்டடி போட்டும் எட்டவில்லை!

'கேட்டதா ஒலி' என்றனர், கையைக் காட்டி!

'இல்லவே இல்லை' என்றார் வாயால்

"காதுகேட்க வில்லையா; கவலை விடுக!

கேட்கவே கேட்காது" என்று கூறிவிட்டனர்.

காது கேளாப் பெரியவர் எத்தகு முயற்சியர்!

எழுத்துக் கடமையே பழுத்ததவமாய்க் கொண்ட உழைப்பின் முனைவர்!

அவர் எழுதிக் குவித்த நூல்கள் ஒருபது இருபதா?

இருநூற்றுக்கு மேலே!

உரையா, கதையா, வரலாறா, தொகுப்பா, சமயமா எல்லாம் எழுதித் தள்ளினார்!

புலவர் வரிசைமட்டும் நாற்பதற்கு மேலே!

கழகப் புலவர் கருப்பக்கிளர் சு. அ. இராமசாமி என்பார் அவர். கழகத்தால் அவரும், அவரால் கழகமும் மாறி மாறிப் பெற்ற பேறுகள் தமிழ்ப் பேறுகள் ஆயின.

இத்தகும் வினைத் திறத் தொருவரை
வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே உழைப்பு என்னே உழைப்பு
இடரை எண்ணா உழைப்பு என்று வியந்து நின்றாரோ ?
அதனால்

"மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பா டுடைத்து" [624]

என்றாரோ ?

14

இரண்டரை அகவைச் சிறுமி அவள்.
தந்தை பேராசிரியர்.
தாயும் ஆசிரியர்.
கதை கதையாக நாளும் கேட்பாள்.
தடையின்றிப் பெற்றோர் சொல்வர்.
கேட்டதை மறத்தல் இல்லை ; எவ்வளவு நாள்கள் ஆயினும் ;
எத்தனை செய்திகள் எனினும் !
விந்தையும் வியப்பும் பெற்றோர்க்கு.
மகளை நினைத்துப் பூரிப்பு.
பெருங்கதை ஆகிய இராம காதையைத்
தொடக்க முதலே உரைத்தனர்.

காதை உறுப்பினர் இருநூற்றுவர்க்கும் மேலே.
அத்தனை பேரையும் நினைவில் கொண்டாள்.
ஒருவர்க் கொருவர் உள்ள தொடர்பையும்
நினைவில் கொண்டாள்
ஒன்று என்ன, இரண்டு என்ன, ஐந்நூற்றுக்கு
மேலும் இராமாயண வினாக்களைக் கேட்க,
உடனுக்குடன் மறுமொழி உரைத்தாள்.
ஐந்து அகவை எட்டும்போது பாடலையும் படித்தாள்.
அவள் வினாவும் வினாவுக்கு விடைதரவே அறிவறிந்தந்தை
கற்றார் ; மேலும் மேலும் கற்றார்.
ஒருமுறை கேட்ட செய்தியை மறவாமை போலவே
ஒருமுறை படித்த பாடலையும் மறவாத் திறமை
அமைந்து கிடந்தது.
எண்ணிலாப் பாடல்கள் எண்ணக் களஞ்சியம் ஏறின.
பாட்டும் பொருளும் பயில விளங்கின.
தமிழ்நாடு இந்திய நாடெனும் எல்லை தாண்டி
சிங்கை மலேசியா நாடும் அறிய - அவையோர்
வியக்க அறுபது நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்தன.
உருவும் அகவையும் - உரையும் பாட்டும் வினாவும் விடையும்.
கண்டோர் கேட்டோர் தமக்குக் கழிபெருகை யாயின !
இத்தனை நினைவா இந்த அகவையில் !
பெறலரும் நினைவின் பேறுறு குழந்தையைப்
பெற்றவர் பெற்ற பேறோ பெரிது !
செல்வச்சிறுமி ஆதிரை.
அருமைத் தந்தை கண்ணப்பர்.
அன்பின் அன்னை அபர்ணா.

இருப்பிடம் சென்னை.

இத்தகு நினைவுச் செல்வியை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ ?

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”

என்றாரோ ?

தினமலர் : ஞாயிறு மலர் 8—12—91

15

பள்ளியில் படிக்கும் சிறுவன் தான் அவன்.

வீட்டில் இல்லை; வெளியில் இல்லை ;

பள்ளியில் இல்லை ; பார்த்துத் தேட எங்கும் இல்லை !

ஒரு நாள் - இரு நாள்கள் ஓடி விட்டன.

மூன்றாம் நாளும் காணவில்லை.

முட்டி மோதினர், பெற்றோர்.

பிள்ளையைத் தேடி அலைந்தவர் உள்ளத்தில் ஒருபொறி !

விறகு போடும் இடத்தைத் தேடாது விட்டு விட்டோமே !

இருண்ட அறையுள் மறைந்து இருந்தால் !

விளக்கை ஏற்றி அடியடியாக எட்டு வைத்து உள்ளேபோயினர்

பழைய பொருள்களும் விறகும் பிறவும் போட்டு வைக்கும்

அவ்வறைக்குள்ளே, முடங்கிக் கிடந்தான் சிறுவன்.

ஆள்வரவு கண்டு விழித்தான்.

எழுந்தான் அல்லன்.

எழும்ப வேண்டினர்.

"எழுப்பாதீர்கள் ; இன்னும் கொஞ்சம் பொறுங்கள் ;

குஞ்சு பொரித்து விடுவேன்" என்றான்.

"குஞ்சு பொரிக்கவா என்ன உளறுகிறாய்" என்று

கையைப் பிடித்துத் தூக்கினர்.

அடிவயிற்றோடு கோழி முட்டையை வைத்துக் காலை

அணைத்துக் கிடந்த சிறுவனைக் கையால்

அணைத்துத் தூக்கினர்.

"அடையில் கிடக்கும் கோழி, குஞ்சைப் பொரிக்கிறது.

அதனைப் போல, அடையில் கிடந்து வெப்பம் தந்தால்

குஞ்சு பொரிக்கத்தானே செய்யும்" என்றான்.

நகைப்பாய் நகைத்தனர் எழுப்பினோர்.

ஆனால் இன்று என்ன ஆனது ?

அவன் ஆய்வு வழித்தடம், நகைத்தவர் தம்மை மட்டுமா ?

நானிலம் நகைக்க நடைமுறையாகி விட்டது !

குஞ்சு பொரிக்கும் வெப்பப் பொறிகள், ஒரு நாளைக்குள்ளே

முட்டையைக் குஞ்சாகப் பொரித்துத் தருதலை

நாமறிகின்றோமே !

இந்த இளைஞன் இருநூற்றுக்கு மேலும் அறிவியல் கருவிகள்

கண்ட விந்தை அறிவினன், தாமசு ஆல்வா எடிசன் !

இப்படி முயற்சியன் ஒருவனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ ?

"அரிய என்றாகாத தில்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்" [537]

என்றாரோ !

பொச்சாவாமை-மறதி இல்லாமை; கடமையில் சோராமை.

16

எவ்வளவு சின்னஞ்சிறு குழந்தை ஈது.
கைச்சாண் அளவு தான் உயரம்.
கையின் அளவு கனமும் இல்லை.
காலும் கையும் தலையும் உடலும்,
தூக்கி எடுக்கச் சிறிய பொம்மை !
இந்தக் குழந்தையைக் கண்ணாடிப் புட்டிக்குள்ளே
போட்டு வைக்கலாம் !
இப்படிப் பேசப் பிறந்த குழந்தை !

மெலிந்த குழந்தைக்கு, மெலிவிலா அறிவு.
எதனை எனினும் துருவித் துருவிப் பார்க்கும்.
எண்ணி எண்ணிப், புதிது புதிதாய்ச் சொல்லும்.
பள்ளிக் கல்வியில் பளிச்சிடு திறமை -
பள்ளி மாணவருள்ளேயே மெலிந்த உருவம் !
"இந்த உருவத்தினுள் இவ்வளவு புலமையா" எனப்
பெற்றோர் வியந்தனர் ; பிறரும் வியந்தனர்.

ஒருநாள் கனி மரத்தின் கீழே அமர்ந்திருந்தான் ;
காம்பு விட்டுக் கனியொன்று வீழ்ந்தது.
கனி கீழே வீழ்தல் என்ன உலகம் காணாப் புதுமையா ?
அன்றுதான் விழுந்ததா ? அவன் முன்தான் விழுந்ததா ?
என்றும் எங்கும் உள்ள நிகழ்ச்சியே எனினும்,
அன்று அவனுக்கொரு விந்தை ஆயிற்று !
"வீழ்ந்த கனி மேலே போகவில்லை ; பக்கங்களிலும்
போகவில்லை, கீழே வீழ்ந்தது ஏன் ?" என எண்ணினான்.
"கீழே விழாமல் என்ன செய்யும் ? கிறுக்குத்தனமிது"
என்று தோன்றலாம் !
அவனோ எண்ணினான் ! ஆழமாய் எண்ணினான்.
புவியின் ஈர்ப்பால், பொருள்கள் மேலேயிருந்து
கீழே வீழ்கின்றன என்று கண்டான்.

கண்டதை மேலும் மேலும் ஆய்ந்தான்.
புவியீர்ப் பாற்றலை உலகம் அறியச் செய்தான்.
புவி தோன்றிய நாள் தொட்டே இருக்கும்ஆற்றல்
எனினும் புலப்படக் காட்டிக் கொள்கையாய்த்
தந்தவன் அவனே !
அதன் பயன் என்ன செய்தது ?
ஈர்ப்பின் ஆற்றல் கடந்த எல்லையும் உண்டு.
எல்லை கடந்து போனபொருள் மற்றோர் அண்டத்து
ஈர்ப்பினால் அதனை அடையும்.
ஈர்ப்பின் எல்லை கடக்க ஏவின், ஏவுதல் இன்றியே
இழுத்துக் கொள்ளும் அண்டம் உண்டு.
அண்டமும் அண்டமும் மோதா நிலையில்,

கோளும் கோளும் முட்டா நிலையில் இருப்பதெல்லாம்
ஈர்ப்பின் ஆற்றல் கொடையே !
என்பதை யெல்லாம் உலகம் காணச் செய்தான் !

உருவச் சிறுமை என்ன ஆனது ?
ஒள்ளிய அறிவுப் பெருமை என்ன ஆனது ?
வியத்தகும் இந்த ஒள்ளிய ஒல்லியன் ஐசக்குநியூட்டன் !
இத்தகும் ஒருவனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே உருவம் ? என்னே அறிவு !
என்றே வியந்து நின்றாரோ ?

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து" [667]

என்றாரோ ?

17

பத்தே மாதக் குழந்தை.
பொம்மைகள் வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.
பரண் மேல் இருந்த வேட்டைத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கீழே வைத்து விட்டுப் பரணையில் கிடந்த ஒன்றைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார் வீட்டுக்காரர்.
பக்கத்து வீட்டுச் சிறுவன் கண்ணில், துப்பாக்கி விந்தையாயது.
விளையாட்டாக எடுத்தான்.
தள்ளு குதிரையில் கைவிரல் பட்டது.
என்றோ போட்டு வைத்து, எடுக்காதிருந்த குண்டு,

வெளிபட்டுச் சீறிச் சென்றது.

சென்றது, பொம்மைக் குழந்தையின் பிடரியில் பட்டு மூளையுள் புகுந்தது. எண்ணியா எதுவும் நடந்தது?

எண்ணி ஏதாவது செய்யாவிட்டால் என்ன ஆவது?

'என்ன ஆகுமோ?' என்று குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு மருத்துவமனைக்கு எய்தினர்.

படங்கள் படங்கள் அத்தனை படங்கள்!

ஆய்வு! ஆய்வு! அத்தனை ஆய்வு!

"எடுக்காவிட்டால் குழந்தை தப்பாது!

எடுக்கும் போதே, குழந்தை தப்பாதே!

எதுவும் நடக்கும் எந்தப் பொழுதும்!

இருக்கும் வகையிலே காப்பதற் கெண்ணலே நல்லது."

மருத்துவர் பலர்! அவர் முடிபுகளும் பல.

மூன்று நாளாய் ஒரு முடிபும் இல்லை.

"முற்றிவிட்டால் முடியாது ஒன்றும்"

—துணிந்தார் ஒருவர்.

"அறுத்து எடுத்து அகற்றுதலே ஆருயிர் காக்கும் வழி" என்று பலரும், "ஆகும் செயலன்று" என்றே இறுதி வரை கூறினர்

"எண்ணிய படியே இனிதில் முடியும்; துணிந்து செய்தலே என் கடன்" என்று உறுதியானார் துணிவர்.

அறுவை நிகழ்ந்தது.

"மூளைப் பகுதி சிறிதே சிதையினும், கால்கை இயக்கம் இல்லாமல் ஒழியும்;

பேசா நிலையும் ஆகும்;

குண்டு எடுத்தல் ஒருபணி; எடுத்தல் முயற்சியால்

பின்விளைவு ஏற்படாது காத்தல் பெரும்பணி''

பற்பல நெருக்கடி ஒரே பொழுதில்.

அறிவு – தெளிவு – துணிவு !

அறுவை இனிதின் நிகழ்ந்தது.

எச்சிறு குறையும் இன்றிக் குழந்தை நிலைமை

தேறுதல் ஆயது ?

நம்பிக்கை இல்லா திருந்த மருத்துவர்தாமா,

நம்பிக்கை கொண்டு துணையாய் நின்றவர் தாமும்

கையில் கருவி கொண்டு துணிந்து கடமை செய்தவர்

தாமும் – அனைவரும் வியப்பக் குழந்தை, நலத்தொடு பழைய படியே மழலைத் தேனில் பெற்றோரை நனைத்த பேறு வியப்பின் கொள்ளையாய் அமைந்தது.

அந்த மருத்துவப் பெருந்தகை கசேந்திரனார் என்பார்

மதுரை வாழ்வினர்.

"ஊழிற் பெருவலியாவுள" என்பது நேர்ந்த நேர்ச்சி.

''ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்'' என்பது மருத்துவர் தேர்ச்சி.

இத்தகு காட்சியும் நேர்ச்சியும் வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

ஊழின் வெற்றியும் முயற்சியின் வெற்றியும்

மோதி முன்வர என்னே என்னே என்று திகைப்புற நின்றாரோ?

அதனால்,

> "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
> சூழினும் தாம்முந் துறும்'' [380]

என்றும்,

"ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்" [620]

என்றும் உரைத்தாரோ ?

செய்தி : தினமலர் 12 - 1 - 92

18

எழுந்தார் ஒரு பெண்மணி !
உறக்க மயக்கம் !
சோம்பல் முறிக்கத் தூக்கினார் கைகளை ;
தூக்கிய கைகளுள் ஒன்று இறங்கவே இல்லை !

மூட்டு விலகி, உயர்த்திய நிலையிலே இருந்து
இறங்குதல் இன்றி நின்றது !
'ஓ' வென இரைந்தார் !
மூட்டைச் சேர்க்க முயன்றார் பெரிதும் !
கண்ட வலியன்றிக், கொண்டபயன் இல்லை !
கதறிக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்தார் !
கணவர் கலங்கினார் !
உதவ ஓடினார் !
கையைத் தொடவே விட்டிலர் அவரை !
வாராக் கையின் வலியோ உயர்ந்தது !
வழிய வழியக் கதறினார் !
கலங்கிய கணவர் கடிதில் ஓடி,

மருத்துவர் ஒருவரை அழைத்து வந்தார்.

வந்த மருத்துவர் நிலைமையைக் கண்டார் ;
நிகழ்ந்தது கேட்டார்.
அவரையும் தீண்ட விட்டார் அல்லர் !
தனியறை ஒன்றில் அவரை நிற்க ஏவினார்.
அவரின் முன்னர், அவர்தம் கணவரை
நாற்காலியிட்டு அமரச் செய்தார்.
கதவை மூடினார்.

இயல்பாய் இருந்த கையைப் பற்றி, நாடிபார்த்தார்.
நாடிபார்த்த கையை, நன்றாய் இறுக்கி
நழுவாதிருக்க, வைத்துக் கொண்டார் ஒருகையால் !
மற்றொரு கையால், சீலையைப் பற்றிச் சட்டென இழுத்தார் !

அம்மவோ ! என்னே வியப்பு !
இறங்காக் கையும் நொடியில் இறங்கி
மின்னற் கீற்றாய் வளைந்து
இழுபடு சீலையை இறுகப் பற்றிக் கொண்டது !
விலகிய மூட்டும் – விலகும் சீலையை விலக விடாமல்
பற்றும் விந்தை என்னையோ என்னை !
மானக் கொள்கலம் ஈதென உணர்ந்த மருத்துவ மாமணி
விந்தை வினைத்திறம் என்னையோ என்னை !
இந்த மருத்துவர் அரங்க (ராச்சாரியா)ர் என்பார்.
வள்ளுவக் கிழவர் இப்படித் திறத்தைக்
கருத்துக் காட்சியாய்க் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று துடிப்பொடு நின்றாரோ ?

அதனால்,

"உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" [788]

என்றாரோ ?

19

செயல்படவில்லை தந்தையின் சிறுநீரகம் ;
"நீரை மாற்றும் மாற்றில், நீடித்தல் இயலாது ; மாற்றுச்
சிறுநீரகம் பொருத்தினால் அன்றிப் பிழைத்தற் கியலாது"
என்றார் மருத்துவர்
"நான் தருவேன் பொருந்தும் என்றால்"என்றான் மைந்தன்.
"நானே தருவேன் பொருந்தும் என்றால்" என்றாள் நன்மகள்.
"நானும் தரவா மாட்டேன் பொருந்தும் என்றால்"
-என்றாள் வந்த மருமகள்.
தாயார் மட்டும் ஒன்றும் சொல்லா திருந்தாள்.
"தாயார் என்ன கவலையற்றுள்ளார்"
-என்றே மூவரும் எண்ணினர்.

"மருத்துவமனையில் அப்பா உழலுதல்
அறிந்துமேன் அசையாதுள்ளார் !
கல்லா இரும்பா இவர் மனம்
-என்றே தமக்குள் எண்ணினர்.-
மகனும் மகளும் மருகியும் மருத்துவ ஆய்வில் புகுந்தனர்.
எவர்தம் சிறுநீரகமும் பொருந்திய தில்லை !
என்ன செய்வர் ?

அன்னையை எண்ணினர் !
அவரோ வாயைத் திறந்திலர்.
"நடப்பது போல நடக்கட்டும் ; நானென்ன சொல்வேன் ?"
என்றார் அன்னை !
"சே சே ! அன்னையா இவள் ? கொண்ட கணவனுக்கும்
உதவாள் மனைவியா ?
-உள்ளம் வெதும்பினர் மூவரும்.

நண்பன் ஒருவன் நண்ணினான் ;
"நானென் சிறுநீரகம் பொருந்தின் தருவேன்" என்றான்.
'நன்றி'யென் றழைத்து மருத்துவ ஆய்வுக்குச் சென்றனர்.
பொருந்தி நின்றது அது
பூரிப் படைந்தனர் அனைவரும்.
பொருந்திய நாளில் பொருத்தி விட்டனர்.
அதற்கும் கூட அன்னை வந்திலர் !

"என்ன கொடுமை ; இவர்தம் முகத்து விழித்தலும்
இழிவே" என்று வெறுத்தனர்.
செய்தி வந்தது வீட்டுக்கு அருகே வாழ்பவர் வழியே !
"அம்மா இறந்து போனார்"
தந்தைக்குச் சொல்லாமல் மக்களும் மருகியும் வீட்டுக் கோடினர்.

என்ன செய்வது ?
அடக்கம் செய்தனர் !
அடக்கம் செய்த பின்னரும் அகத்தே வெப்பம் இருக்கவே
செய்தது ?
"இந்த அன்னை இரக்கம் இல்லாதவள் !

தந்தைக் கிதனை எப்படி உரைப்பது?
எத்தனை நாள் தான் மறைப்பது?"
மருத்துவர் குறித்த பொழுதில், நிகழ்ந்ததைத் தந்தைக்கு உரைத்தனர்.
உரைத்த அளவொடும் நிறுத்தினர் அல்லர்.
உளத்தின் கொதிப்பையும் கூடவே உரைத்தனர்!
தந்தை விம்மினார்! கண்ணீர் வடித்தார்!

"தாயைப் பழியீர்! தாயைப் பழியீர்!
தவறே அறியாத் தெய்வம் அவளே!
பழியேன் பட்ட கடனைத் தீர்க்க வழியற்று நின்றேன்.
குடற் புண்ணுக்கு அறுவை செய்யும் நெருக்கடி நிலையை, நேர்ந்த நலமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவளே அறியா வகையில் சிறுநீரகத்தை எடுத்து இலக்கமாக்கி, இழிவைத் தீர்த்த இழிஞன் யானே!
இதனை வெளிப்படச் சொன்னால்,
என்பழிச் செயல் பளிச்சிடுமெனக் காத்த கற்பினள் அன்னாள்!
மருத்துவ ஆய்வுக்கு அவளிங் கெய்தின் மறைத்தது வெளிப்பாடாமே!
மணந்தவன் மானம் அழிந்துபோமே!
என்பதால் ஒடுக்கி ஒடுக்கி ஒடுங்கியே போனாள்!
என் புகழ் காக்கத் தன்னையே ஒடுக்கிய உயர்ந்தவள்
அவளை, ஒருபழி சொல்லேல்" என்றார் உணர்ந்த தந்தை!

"என்னே எங்கள் சிறுமை; உருகும் தாயைப் பெருகப் பழித்தோமே! என்றே உருகினர்.
இத்தகு தெய்வத் துணையின் குடிப்புகழ் காக்கும் மாட்சியை

வள்ளுவக்கிழவர் கண்டாரோ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ?

அதனால்,

"தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்" [56]

என்றாரோ?

2—1—92 குமுதம்; அம்மாவா இவள்! சே! எத்தனை பெரிய கல்நெஞ்சக்காரி (சரோசு) என்பதன் கருத்தைக்கொண்டது.

20

ஆற்று மணலில் வண்டி ஓடுமா?

கடற்கரை ஓரம் பரவிக் குவிந்த மணல் வெளியிலே மிதிவண்டி ஓட்ட இயலுமா?

பாலைவனத்தின் மணற்பெரும் பரப்பில் ஒருவர் இருவர் அல்லர் அறுவர் துள்ளுந்து ஓட்டிக் கடந்து வென்றுளர்!

பாலைவனம் என்ன சிறிய பாலைவனமா?

உலகப் பெரும் பாலைவனம்—ஆம்! சகாராப் பாலைவனம்?

ஒருகல் தொலைவா—இருகல் தொலைவா?

6000 கல் தொலைவு.

மொராக்கோ, அல்சீரியா, நைகர், நைசீரியா ஆகிய நான்கு நாடுகள் அடங்கிய பகுதியைக் கடக்க வேண்டும்.

பகலிலே கடுவெயில்!

இரவிலே கடுங்குளிர் !
ஒன்றற் கொன்று நேர்எதிரிடை !
கொள்ளைக் கூட்டம் சூழ்ந்து வளைத்துச் சூறையிட்டதும் உண்டு.
செல்லும் வழிதவறிச் சென்ற நிலையும் உண்டு
சொல்லி வழிகாட்டும் ஆளும் இல்லா அயர்வும் உண்டு !
மொழியோ பிரெஞ்சு மட்டுமே ஆங்கு வழங்கு மொழி !
நல்லவேளை பிரெஞ்சு மொழி அறிந்தார் ஒருவர் இருந்தார்.
வண்டி பழுதாதலுக்குக் கேட்க வேண்டுமா ?
அதனைச் சீர் செய்ய வல்லார், ஒருவரும் இடம் பெற்றிருந்தார்.

1991 திசம்பர் 19-இல் புறப்பட்ட செலவு
1992 சனவரி 9-இல் நிறைந்தது.
கலந்துகொண்டோர் இந்திய வான்படை அலுவலர்
கோ கா ராகுல்ராவ்; ரோலண்டு திசவுசா ; நெவிலி
தருகன் வாலா, சி. கே. சின்னப்பா, திலீப்ராம், பரூக்சைக்
என்பார் அவர்கள் அனைவரும் இந்திய நாட்டினர்.

பனிமலை ஏற்றம் அரும்பெரும் முயற்சி என்றால்
பாலைவனச் செலவும் அத்தகு முயற்சியே யன்றோ !
அயரா முயற்சியால் அரும்பாலை கடந்து வாகை சூடிய இத்தகு வீரரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று வியந்து வாழ்த்தி நின்றாரோ ?
அதனால்,

> ''அருமை உடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
> பெருமை முயற்சி தரும்'' [611]

என்றாரோ ?

செய்தி : தினகரன் : 12—2—92

21

காவல் துறையின் உளவுப் பிரிவில் கடமை ;
கன்னித் தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபாடு ;
கடமையும் தொண்டும் தொடர்ந்தன ;
பின்னர்த் தொண்டே கடமையாயிற்று.

ஆங்கிலர் இயற்றிய மருத்துவ நூல்களை ஆய்ந்தார்.
மருத்துவ அகர முதலிகளையும் ஆய்ந்தார்.
தமிழுக்கும் அவ்வாறு அகர முதலி தொகுக்க முனைந்தார்.
வேதியியலும் செடிகொடி இயலும் மருத்துவ இயலும் அரிதில் அரிதாய் ஆய்ந்தார்.
அகர முறையில் சொற்களை அடைவு செய்து தமிழ் ஆங்கில இருமொழி அகரமுதலி அமைத்தார்.

அ-ஔ ஒரு தொகுதி.
க-கௌ-ஒரு தொகுதி.
பக்க அளவோ 1752.
அச்சிடத் தொகையோ இல்லை.
அச்சிடாதிருக்க மனமோ இல்லை.
என் செய்வார் ?
தமக்கென இருந்த நன்செய் இரண்டு வேலி !
இரண்டு வேலியும் விற்றார் !
அச்த வேலையைத் தொடர்ந்தார்.
அதுவும் போதாமை என்றால், என்னே செய்வது ?

சென்னை அரசு உதவ வந்தது.

இருந்து பணிசெய்ய இல்லமும் உதவியும் செய்தது.
மூன்றாம் தொகுதி மும்முரமாக வேலை நடந்தது.
அச்சும் நடந்தது
முடியுமுன்னே முடிந்து போனார் !
உதவிய அரசு ஒதுங்கிக் கொள்ளுமா !
அச்சிட்ட படிவமெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில்
கள்ளிப்பெட்டியில் அடங்கி ஓர் அறையில் கிடந்தன.
அரசு மறந்தது ; ஆரும் நினைத்திலர் ;
நினைக்க ஒருவர் வாய்த்தார் ; முயன்றார் ; கண்டார் ;
கண்ணீர் வழியக் கரைந்தார். அந்தோ !
தூசு தும்பு, ஒட்டடை பாச்சை பூச்சி அப்பிக்கிடந்தன !
அரித்தும் அழிந்தும் போனவை மிகப்பல.
எஞ்சிய பகுதி 'திருமுறை கண்ட காட்சி போல்' தெரிந்தது.
தட்டிக் கொட்டி எடுத்துப்பார்த்திட, மூன்று தொகுதிகள்
2174 பக்கம் ; சில நூல்கள் கிட்டின !

அகராதி மணக்கச் சந்தனக் கட்டையாய்த் தம்மை
அரைத்துக் கொண்டவர் தி. வி. சாம்பசிவனார்
அவரூர் அறியச் சான்றெதும் இல்லை !
ஆனால் தி. வி. அண்ணாமலை என்பார் சான்றிதழ்
ஒன்று ஆங்குக் கிடைத்தது.
'தி. வி.' ஒன்று படல் உரிமை சொன்னது.
தஞ்சை, அம்மாப்பேட்டை அவரூர் எனக் காட்டி
நின்றது சான்றிதழ் !
திருமுறை கண்ட சோழன் போலத் தேடிக்கண்ட திருவினர்
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியர் வ. சுப்பையா !

அவர்தம் தேடல்தானே,

சாம்பசிவனார் ஒப்புரவாண்மை தமிழுலகு அறியத்தந்தது !

சாம்பசிவனார் போல, வாழ்வுத்துணையாய் இருந்த வயலை விற்றும், தாய்த்தமிழ்த் தொண்டுக் குதவிய ஒருவரை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே பெருந்தகை! என்னே பெருந்தகை ?

என்றே வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

"இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்" [218]

என்றாரோ ?

22

சீற்ற மிக்கு வந்தார் ஒருவர் கம்பளி ஆடைக் கடைக்குள் புகுந்தார்.

"கடனெதும் தரவேண்டியில்லை. கடனுளதாகக் கடிதம் வந்தது" என்றார்.

பொறுமையாகக் கேட்டார் உரிமையர்.

மறுத்துப் பேசத்துடித்தும், அடக்கி யிருந்தார்.

சொல்வதை எல்லாம் சொல்லித் தீர்த்தார் வந்தவர்.

"தேடிவந்தமை எம்பேறு ; சொல்வதில் தங்களுக்குள்ள ஆர்வத்தினும் கேட்கும் ஆர்வம் மிக்குளேன்" என்றார்.

கடன் தரவேண்டும் என்பதைத் திட்டமாக அறிந்தும்

அழுத்தினார் அல்லர் எங்களுக்குப் பலர் கணக்கு ; தங்களுக்குத் தங்கள்கணக்கே. ஆதலால் தாங்கள் சொல்வதே சரியாய் இருக்கும் என்றார்.

"ஆயினும், உங்கள் கடையில் ஒன்றும் வாங்கேன்" என்று பொரிந்தார் வந்தவர்.

"இன்ன இன்ன கடைகளில் தரமாய்ப் பொருள்கள் கிடைக்கும்" என்று பட்டியல் தந்தார் கடை உரிமையர்.

அமைதியானார் வந்தவர்.

'விருந்துணலாமே' என்று விரும்பி அழைத்தார் உரிமையர்.

ஏற்றுக்கொண்டு விருந்தும் உண்டார்.

திரும்பும் போது எண்ணியதன் மேலும் பெரும் பொருட் கட்டளை தந்தார்

மறுநாள் கணக்குக் குறிப்பைப் புரட்டிப் பார்க்கக் கடன் தொகை கணக்கும் இருந்தது.

விதிர்விதிர்த்துப் போனார்.

விடாப்பிடியாகத் தரவேண்டியதில்லை என்று தாம் மறுத்ததையும், அவர் அதனை ஏற்று மதித்துப் போற்றிய உயர்வையும் நினைத்தார் சினத்தர்.

கடனை உடனே அனுப்பி, நிகழ்ந்ததற்கு இரங்கி எழுதினார்.

வணிக வாடிக்கை அன்பு நண்பாய்ச் சிறந்தது.

தமக்குப் பிறந்த குழந்தைக்குக் கடையின் உரிமையாளர் பெயரைச் சூட்டிப் பெரிது போற்றினார்.

வாணாள் அளவும் வாடிக்கை விடாத தொடர்பினர் ஆனார்.

கடையின் உரிமையர் கடுத்தோ கடித்தோ மறுத்தோ மாற்றியோ பேசியிருப்பின் 'எதிர் எதிர்' நின்றார் இணைவுறும் நன்மை எய்தி இருக்குமோ?

கடையின் உரிமையர் டெட்மார்.

கடனை மறுத்தவர் அவர்தாம் வாடிக்கையாளரானாரே ! அவர் பெயரை உரிமையாளர் உலகறியச் சொல்லுதல் ஆவரோ ?

இத்தகு சீறாச் சீர்த்தியை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று வியந்து நின்றாரோ ?

அதனால்,

"உள்ளிய வெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்" [309]

என்றாரோ ?

வாழ்க்கையில் வெற்றி : பக் 165-166

23

உருக்குத் தொழிலில் இருவர் இருந்தனர்.

இருவருக்குள்ளும் கடிய போட்டி;

ஒருவருக் கொருவர் குறையா அளவில் இழப்பு ;

போட்டி வணிகம், மூடும் அளவில் முட்டுற்று நின்றது.

ஒருவர் எண்ணினார்.

"இழப்பை ஒழிக்கவும், முட்டுற்று நிற்பதை முடுக்கிவிடவும் வழிவகை காண்பேன்" எதிராய் இருந்தவர்.

எதிர்பாரா நிலையில் எதிரே நின்றார்.

"நமது போட்டியால் நம்மிருவர்க்குமே இழப்பு !

நாமிருபேரும் இணைந்து செய்யின் என்ன ? என்றார்.

"இணைந்து செய்யின், அதற்கு எப்பெயர் இடுவது ?"
"எப்பெயர் இடுவது என்பது என்ன ?
தங்கள் குழும்புப் பெயரே பெயர்" என்றார்
"அப்படியானால் பேசலாமே'' என்றார் !
இருவரும்பேசி இணைந்து நடத்தினர்.
இழப்பு மாறி வருவாய் பெருவாய் ஆயது !
கோடி கோடி தாலர் தேடிக் கொள்ளை கொள்ளை
யாய்க் குவித்தனர்.
தம்பெருமை கருதாது, தம்பெயர் கருதாது விட்டுக் கொடுத்து
வீழ்ச்சியை எழுச்சியாய் ஆக்கியவர்.
ஆண்டுரு கார்னீசி !
அதற்கு ஒத்துப் போனவர் புல்மென் என்பார் !
அமெரிக்க நாட்டின் தொழில் தோன்றல்கள் இவர்கள் !
கார்னீசி போலும் ஒருவனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
அரும்பெரும் தகைமை ஈதென வியந்து நின்றாரோ ?
அதனால்,

> ''கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
> மாணாத செய்வான் பகை'' [867]

எனறாரோ ?

வாழ்க்கையில் வெற்றி பக். 160-61.

24

காட்டு வழியிலோர் வீடு.

ஆம், ஒற்றை வீடு !

கணவன் மனைவி கைக்குழந்தை என்னும் மூவர் குடும்பம்.

கணவன் வெளியூர் போனமை அறிந்தான், ஒரு கள்வன்.

மூவரைத் துணையாய்க் கூட்டி வெவ்வேறிடங்களில் திருடி அங்கே வந்தான்.

தட்டினான் கதவை.

திறந்தாள் ; பார்த்தாள் ; திடுக்கென்றாயது.

"பசியாய் இருக்கிறது ; ஆக்கு சோறு" என்றனர்.

ஆக்காதிருக்க ஆகுமா ?

ஒரு பெண் ; நான்கு முரடர்.

ஆக்கினாள் ; படைத்தாள் !

தொட்டிலில் குழந்தை !

கட்டிலில் திருடர் கருத்து !

தொட்டில் குழந்தையின் தொடையில் கிள்ளினாள்.

'வீர் வீர்' என்றே இரைந்தது.

இரைச்சல் பொறாமல் "அமர்த்து குழந்தையை" என்றான், அவருளும் இருந்த ஓர் இளகன்.

மேலும் கிள்ளினாள் !

"வீர் வீர்" "வீர் வீர்"

கத்தித் தொலைக்கிறது ; வெளியே போ" என்றனர் !

வெளியே வந்தவள், மண்ணெண்ணெய்ப் புட்டியும், தீப்பெட்டியுமாக வந்தாள் !

கதவைப் பூட்டினாள் !

தெளித்தாள் எண்ணெய் !

உரசினாள் குச்சியை !

கூரை பற்றி எரிந்தது !

ஓட்டம் பிடித்தாள் காட்டு வழியில் !

அடுத்துள ஊரை நெருங்கினாள் ;

காவல் நிலையம் கடிதில் புகுந்தாள் !

நிகழ்ந்ததை உரைத்தாள் காவல் படைஞர் சூழுமுன்,

சூழ்ந்த எரியில் கரிந்தே போயினர் !

பெண்மையின் வீறு ஊரூர்க்குப் பேச்சாய்க் கிடந்தது !

தன்னந் தனிமையில் தன்னை இழக்கத் துணியாத்

துணிவு என்னே துணிவு !

ஒருத்தியின் உள்ள உறுதி, கொள்ளைப் பகையை

ஒழித்தே விட்டது !

இத்தகு துணிவுக் காட்சியை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று வியந்துபோய் நின்றோரோ ?

> "உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் ; அஃதிலார்
> உடையது உடையரோ மற்று ?" [591]

என்றாரோ !

திருவில்லிபுத்தூர்ப்பக்கல் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஈது.

25

மாடு பிடிக்கத் தரகனை நாடிச் சென்றான் ஒருவன்.

தரகன் வீடு, தனியொரு வீடு.

தோட்டத்தின் ஊடே இருந்தது அது.

மாடு பிடிக்க வந்தவன் மடியில் பணத்தொடு வந்தான்.

பெட்டியில் வைக்க நம்பித் தந்தான்
முன்னும் பின்னும் மாடு பிடிக்கக் கொடுக்கத் தொடர்பு !
தொடர்பு கருதிவந்தான், தொல்லையையா கருதுவான் ?

வீட்டுக்காரன் உள்ளம் தரகின் அளவில் அமைய வில்லை !
தந்த தொகையெலாம் தனக்கே கொள்ள நினைத்தான்.
காட்டிக் கொள்ளாமல் கலகலப்பாகப் பேசினான்
விருந்து சிறப்பாய்ச் செய்தான்.
கட்டில் போட்டுப் படுக்கவும் வைத்தான்.
வெளியே போவது போலப் போனான்.

போவது சொல்லாமல் போதலை நினைத்துக் கட்டிலில்
கிடந்தவன், கண்ணுறங்கா திருந்தான்.
சென்ற சிறிது பொழுதில் சிலரொடு வந்தான் தரகன்.
வாயிலுக்கு முன்னே நின்று, கட்டிலைக் காட்டிக்
கடிதில் மறைந்தான்.
வந்தவர் கையில் மண்வெட்டி–அரிவாள்–கோடரி-கூடை.
படுத்துக் கிடந்தவன் பார்வையில் ஆள்கள் மறைந்ததும்
மெல்லெனக் கிளர்ந்து வீட்டு முற்றத்து மரத்தின்
மேலே ஏறி மறைந்து கொண்டான்.

ஆழக்குழியாய் ஆள்கள் தோண்டிக் கொண்டிருந்தனர்.
வீட்டுத் திண்ணையில் வெறுமையாய்க் கிடந்த கட்டிலில்,
நேரங் கழித்து வந்த ஒருவன் உறக்க அயர்வில் படுத்தான் ;
உறங்கிப் போனான்.
குழியைத் தோண்டியவர் வேலையை முடித்துச் சொன்னபடியே
கட்டிலில் கிடந்தவன் கழுத்தை ஒடித்துக் குழிக்குள் வைத்து
மூடிப்போயினர் !

மரத்தின் மேலே ஏறி இருந்தவன் விடியும் பொழுதுக்கு முன்னே இறங்கி, விரைந்தே ஓடினான்.

காவல் படையை அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்.

வந்த வணிகனைக் கண்டதும் திகைத்தான் தரகன்.

செத்தவன் எப்படி வந்தான் ?

படத்திற்குப் போன மகனேன் இன்னும் வந்திலன் ?

திகைக்கு முன்னே, வீட்டுக் காவல் ஆயது ;

தோண்டி மூடிய குழியைத் தோண்டி எடுத்தனர் !

படத்திற்குப் போனவன், கிடைத்தான் அங்கே ?

நினைத்தது என்ன ? செய்தது என்ன ? நிகழ்ந்தது என்ன ?

இத்தகு கொடுமைக் கொலைஞனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே என்னே என்று நொந்தாரோ ?

> "பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
> பிற்பகல் தாமே வரும்" [319]

என்றாரோ ?

நிகழ்ந்த நிகழ்வு – செவி வழிச் செய்தி.

26

கொண்டவன்மேலே கொண்டனள் சீற்றம்

சீற்றம் பெருகிப் பெருகி வளர்ந்தது.

சீரிய வேளை பார்த்து நின்றாள்.

கடிய உழைப்பும் கொடிய பசியும் கலந்து கொள்ளக், களைப் புடன் வந்தான் கணவன்.

கால் கை கழுவி, வைத்த உணவை, வயிறார உண்டான்.

உண்டமயக்கம், உடனே சாய ஏவிற்று.

உறக்கம், உறக்கம் குறட்டை உறக்கம் !

உரிய பொழுது ஈதென உணர்ந்தாள்,

உள்ளே எரிந்து கொண்டிருந்த மனைவி :

எடுத்தாள் மண்ணெண்ணெய் ;

எடுத்தாள் தீப்பெட்டி ;

கணவன் மேலே பன்னீராகப் பரவத் தெளித்தாள் ;

குச்சியைக் கொழுத்திக் குறட்டைக்கூடே வைத்தாள் ;

பற்றிய தீ சுற்றி எரித்தது !

எரிந்தவன் முழுதாய்க் கரியுமுன்னே, எழுந்து விட்டான் !

கரியாதெழுந்த கணவனைக் கண்டு, உள்ளே கரிந்து போனாள் மனைவி !

மருத்துவமனையில் சேர்ந்த கணவன் மனையாள் செய்த செய்கையைப் பொறுத்துக்கொண்டு, மறைத்தே போட்டான் ! "சமையல் செய்தேன்; எழுந்த தீயால் எண்ணெய் எரிந்து என்னையும் எரித்து இந்நிலை செய்தது" என்றான்.

குற்றம் செய்தாள் இவளெனக் குணத்தால் காட்டிக் கொடாத கணவன், குணத்தை நினைத்து உருகினாள் !

குற்ற நெஞ்சம் குத்திக் குத்திக் குமைத்தது.

வாழவைக்கும் வஞ்சமிலான் வாழ்வை, அழிக்கத் துணிந்த, என்வாழ்வென்ன வாழ்வோ ?

இருக்கவோ வேண்டும் இன்னும் ?

இனியனைப் பார்க்கவோ வேண்டும் இன்னும் ?
நலமுற்று நண்ணுமுன், நாணப்பிறவியாம் நானிவண் இருக்கமாட்டேன் !
'அவன் வருமுன்னே, ஆவியை விடுவேன்,' என்றனள்; எண்ணினாள்;

எடுத்தாள் மீண்டும் எண்ணெயை !
எடுத்தாள் மீண்டும் தீயை !
எண்ணெயில் குளித்து எரியில் குளித்துக் கரிந்தே போனாள்!
கணவனா எரித்தான் ?
காவல் துறையா கொன்றது ?
ஊரவர்தாமோ ஒழித்தனர் ?
உயிரோடு ஒழியச் செய்தவர் எவரே ?
உய்யா தொழியச் செய்தது உள்ளமே யன்றோ !

இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சியை வள்ளுவக்கிழவர் கண்டாரோ ?
என்னே என்னே என்று இரங்கி நின்றாரோ ?

> "செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
> உய்யா விழுமம் தரும்" [313]

என்றாரோ ?

– தினமணி 26—12—91 செய்தி.

27

"கையூட் டொழிப்புக் காவற்படை அதிரடி நடவடிக்கை" என்பது செய்தி (தஞ்சை 19–4—91 தினமலர்)

கையூட்டொழிப்புக் காவலர் எவர்மேல் நடவடிக்கை எடுத்தனர்?
மதுவொழிப்புக் காவலர் மேல், நடவடிக்கை எடுத்தனர்.
ஒருவர் இருவர் அல்லர் ; நால்வர் கூட்டுக் கொள்ளை ;
அவர்கள் பெற்ற கையூட்டுத்தொகை இருபத்தேழாயிரம்.
குடியைக் கெடுக்கும் குடியை ஒழிக்க உறுதிபூண்டு,
அவ்வொழிப்புக் கெனவே சம்பளம் பெற்றுவரும்
காவல் கடமையர் இக்கயமையில் இறங்கினர் என்றால் இது
வேலியே பயிரை மேய்ந்த விளக்கம் தானே ?

எதற்காகக் கையூட்டுத் தந்தனர் ?
மதுவொழிப்பை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்கு !
கண்டும் காணாமல் இருக்கவேண்டும் ;
காட்டிக் கொடுப்பார் இருப்பினும், அதனைக் காணாமல்
காவலாக இருக்க வேண்டும் ;
கடமையை ஒழித்துக் கயமைக்குத் துணைபோய இவர்கள்
செய்துள்ள ஒழிப்பு, ஒன்று மட்டுமா ?
மதுவொழிப்பை ஒழித்த ஒன்றுதானே வெளிப்படுகின்றது !

'கடமையில் தவறேன்' என்று பணியில் சேரத் தந்த உறுதியை
ஒழித்தார்.
தக்கார் இவரெனத் தேர்ந்தவர் நம்பிக்கையை ஒழித்தார்.
இவர்தம் வேலையை உறுதிப்படுத்தலாம் என்றவர் எழுத்தை
ஒழித்தார்.
எண்ணிலாக் குடும்பங்களின் அமைதியை ஒழித்தார்.
சட்டத்தை ஒழிக்கும் சட்டத்தை உருவாக்கி நாட்டு வருவாயை
ஒழித்தார்.
அறத்தையும் ஆக்கத்தையும் ஒழுங்கே யழித்தார்.

பிடிபட்ட பின்னே, மானம் மதிப்பு மனைவி மக்கள் என்னும் எல்லாவற்றையும் அழித்தாரா இல்லையா இவ்வழிவாளர்.

இத்தகும் அழிகேடர் செயலை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?
இப்படிக் கீழ்மையில் இறங்கினரே என்னே என்னே என்று வருந்தி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்" [658]

என்றாரோ ?

28

வீடு இருந்தது; வீட்டின் உரிமையும் அவர்க்கே இருந்தது.
துறவு விருப்பராய்த் துறவு மடம் ஒன்றைச் சார்ந்தார்.
இருந்த வீட்டை நண்பர் ஒருவர் பொறுப்பில் விடுத்துத் தக்க வகையில் வாடகைக்கு விடுதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.
மாத வாடகை பேசினார் !
வாடகை போல இருபது மடங்கு முன்பணம் வாங்கினார்.
மேலும் அதைப்போல் இரு மடங்கு பெற்றார் ; தாமே தமதாய் எழுதியும் தந்தார்.
வாடகைக்கு விட்டதோ, முன்பணம் பெற்றதோ மேலும் கொண்டதோ துறவுநண்பர்க்கு உரைத்தார் அல்லர் !
அவர்தாம் துறவர் அல்லரோ? அவர்க்கேன், இத்தகுதொல்லை!

வீட்டைக் கருதித் துறவு சென்றவர் வீட்டைப் பற்றிய செய்தியை அறிவதற்கு ஒருநாள் ஆவலுற்றார்.

மலையடி நீங்கி மாநகர் உற்றார்.

வீட்டைப் பார்த்தார்!

உள்ளம் வெடித்துப்போனார் !

வீடே உருவம் மாறி விளம்பரப் பலகையும் விளக்கும் கொண்டு, 'வா'வென நகைத்தன ! செல்வர் ஒருவர் கடையிது வென்னும் செழிப்பம் காட்டின !

எதுவும் சொல்லாமல் என்ன நடந்தது ?

தோலிருக்கச் சுளை விழுங்கிய தாகிவிட்டதே !

நண்பரைக் காணலாம் என்று போனார் !

புதியவர் வந்ததும் புண்பட்டுச் சொன்னதும் ஏமாந்து போனோம் நாமும் என்னும் புளியைக் கரைத்து விட்டது வாடகைக்குக் கொண்ட வாணிகர் தமக்கு !

துறவரோடு உறவராகித் தேடிச் சென்றார் !

காணவா முடியும் ?

காணவில்லையே என்று விடவும் முடியுமா ?

காசு போயிற்றே ! கொஞ்சமா நாற்பதாயிரம் அல்லவோ கையை விட்டுப்போய்விட்டது !

காவல்துறைக்குச் சென்று வழக்குப் பதிந்தனர் !

மேற் செலவு இன்றி எதுவும் நடக்குமா ?

இழப்புக்கு மேல் இழப்பே ஆயினும் விடவா முடியும் ?

ஏமாற்றிய நண்பர் சிறையில் உள்ளார் !

வழக்கோ முறைமன்றில் உள்ளது !

துறவரும் வணிவரும் என்ன ஆமோ என்னும் சிக்கலில் உள்ளனர் !

எத்தகைய நட்பு ! ஆ ! ஆ !

இத்தகு வஞ்ச நட்பையும், அந்நட்பின் கேட்டையும் அன்றே வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே கொடுமை என்றே வருந்தி நின்றாரோ ?

அதனால்,

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்டாள் பவர்க்கு" [791]

என்றாரோ ?

(வீடில்லை என்பதற்குத் துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை என்னும் பொருள்தானா உண்டு ? இந்த நட்பால் 'வீடும் இல்லை' என்பதும் தெளிவாகி விட்டது அல்லவோ !]

செய்தி : 12—1—92 தினமலர்.

29

மாட்டு வண்டிக்காரன் ஒருவன்.

அவனுக்குச் சிறிதே நிலமும் ஒருவீடும்.

வாடகைக்காக மாட்டுவண்டி யோட்டுவான்.

நாட்டில் மழையில்லை.

காட்டில் விளைவில்லை.

வீட்டில் புகையில்லை.

தின்னும் வறுமை.
வாடகை வேலையும் இல்லை.
ஒருநாள் வாடகை வாய்த்தது.
வண்டியோடு போனான் ;
ஆற்றுப் பாலத்தில் மாடுகள் வெருண்டன ;
வண்டியும் மாடுமாய் ஆற்றுப் பாலத்தில் இருந்து வீழ்ந்தான்.
மாடுகள் போயின ;
வண்டியும் போயது ;
அரைகுறை உயிராய்க், காலும் கையும் ஒடிந்து தப்பினான்.

புகையா வீட்டில் ஒரு நாள் புகை !
எரிந்தே போனது.
எல்லாம் போனது.
மனைவி ஒருத்தி.
எட்டு வயதில் ஒரு மகன்.
ஒரு வயதில் ஒரு பிள்ளை.
நால்வர் குடும்பத்தில் இவ்வளவு முட்டடி !
கணியன் ஒருவனைக் கருதிச் சென்றான்.

"தொட்டது துலங்காது ;
எடுத்தது விளங்காது ;
ஏழரை யாண்டுச் சனி ;
இளைய பிள்ளை பிறந்தான் ;
இத்தனை யாயது ;
என்று சாவானோ, அன்றே உனக்கு விடிவு ;

என்றான் கணியன்

வேளைபார்த்தான் வேதனைக்காரன்.

தாயும் மூத்த பிள்ளையும் இல்லா வேளை.

இளைய சேயின் கழுத்தை முறித்தான்,

செத்தது குழந்தை.

தந்தைதான் கொன்றான்" என்பதற்குச் சான்று தாயும் மூத்த சேயும்.

நிகழ்ந்த உண்மையை நிகழ்ந்தவாறே கூறினான் தந்தை.

செய்த குற்றவாளி வாணாள் தண்டனை பெற்றான்

செய்யத் தூண்டிய குற்றவாளி என்ன ஆனான் ?

அவனுக்கென்ன, இன்னோர் மூடன் முழுவடிவாகப் புழுவாகத் துடித்து வருவான் !

பொய்மூட்டையை அவிழ்த்து விடுவான் ! பொழுதும் போகும் ! பொருளும் ஆகும் !

கண்மூடித் தனத்தை வளர்க்கும் கயவன் குற்றக் கூண்டில் ஏற்றப்படா வரைக்கும், குற்றம் எப்படிக் குறையும் ?

கற்றவர் என்பார் பெருக்கும் கண்மூடித்தனத்துக்குக் கணக்கு வழக்குண்டா ?

அதற்குள்ள வரவேற்பென்ன ? வாழ்த்தும் என்ன ?

கண்மூடித்தனத்தை வளர்க்கும் கயவன் உரையை
மெய்யாய்க் கொண்டு கயமை புரிந்த இன்னவன் போலும் ஒருவனை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டாரோ ?

என்னே இழிமை! என்னே கொடுமை! என ஏங்கி நின்றாரோ ?

அதனால்,

''ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு'' [358]

என்றாரோ ?

சான்று ! எனது வாழ்க்கை வரலாறு திரு. பெ. சீனிவாசன் பக் 321—325

30

19 வயதுப் பெண்.

செத்துவிட்டாள் என்று உறுதி செய்து மருத்துவமனையின் பிணக்கிடங்குள்ளே வைக்கப்பட்டாள்.

பிணத்தைத்தேடி ஓர் உயிர்ப்பிணம் நடையிட்டது !

புத்தம் புதிதாய் வந்து சேர்ந்த அந்தச் செத்த பிணத்தைச் சாவாப்பிணம் தேடிக் கண்டது.

நாற்றம் இல்லை ; நல்லதோற்றம் ; இனிய உடற்கட்டு ;
''இந்த வாய்ப்பை இழக்கலாமா ?'' என எண்ணியது
பிணத்தைக் கண்ட உயிர்ப் பிணம் !

பிணத்தை வாகாய் வைத்துப் புணர்ந்தது !

புணரும் போதில் விந்தை ஒன்று நிகழ்ந்தது.

செத்த பிணத்தின் கண்கள் திறந்தன ; கதுமென எழுந்து அலறியடித்து ஓட்டமெடுத்தது சாவாப்பிணம் !

விழித்துக் கொண்ட செத்தபிணமும் வெளியே சென்று வீட்டை அடைந்தது.

செத்தவள் பிழைத்ததை எண்ணிப் பெற்றவரும் பிறரும் – அப்பிணம் பிழைத்துவந்த பெருமையில்–பிழையைப் பற்றி எண்ணவே இல்லை! பிழைக்கச் செய்த அப்பெருமகன் நன்றே வாழ்கெனத் தன்னை மறந்த குடியில் இருந்த தந்தை, வாழ்த்தினான். தாயோ, இன்பக் கண்ணீர் கொட்டினாள். இறந்த மகள் பிழைத்து வந்தாள் அல்லளோ' !

இந்தச் செய்தி (உ)ருமேனிய நாட்டில் புகாரெட்டு நகரில் நிகழ்ந்ததாம்!

முன்னும் இப்படி வெறியால் நிகழ்ந்த கொடுமையை வள்ளுவக் கிழவர் கண்டவர் வழியே கேட்டும் இருப்பாரோ ?

'என்னே கயமை! என்னே கயமை' என்று அருவறுத்து நின்றும் இருப்பாரோ ?

அதனால்,

> "பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
> ஏதில் பிணம்தழீஇ யற்று"

என்றுமிருப்பாரோ ? [913]

செய்தி 2—2—92 தினமலர்.